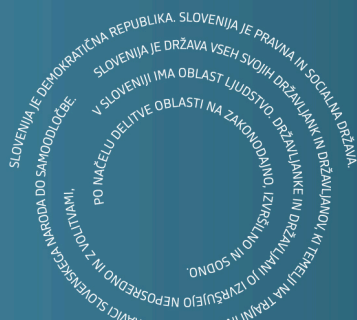

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 32. IZREDNA SEJA

(2. november 2010)

MANDAT
V
IZREDNA
SEJA
32

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 32. izredna seja (2. november 2010)

Pripravil: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, mag. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2012

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 32. IZREDNE SEJE

1. točka dnevnega reda: ZAHTEVA ZA RAZPIS ZAKONODAJNEGA REFERENDUMA O ZAKONU O RADIOTELEVIZIJI SLOVENIJA (ZRTVS-2), EPA 1067-V

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	6
1. točka dnevnega reda: ZAHTEVA ZA RAZPIS ZAKONODAJNEGA REFERENDUMA O ZAKONU O RADIOTELEVIZIJI SLOVENIJA (ZRTVS-2), EPA 1067-V	6
JOŽE TANKO	6
JOŽE TANKO	7
MAG. MAJDA POTRATA	8
MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR	8
BOGDAN BAROVIČ	9
JOŽE TANKO	9
CVETKA ZALOKAR ORAŽEM	12
GVIDO KRES	13
MAG. VASJA KLAVORA	14
BOGDAN BAROVIČ	15
LJUBO GERMIČ	16
BOJAN KONTIČ	17
MAG. MAJDA POTRATA	19
FRANCO JURI	20
FRANCO JURI	21
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI	21
MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR	23
BOGDAN BAROVIČ	26
MAG. BORUT SAJOVIČ	26
JANJA KLASINC	27
ALEKSANDER ZORN	28
FRANCI KEK	29
MAG. RADOVAN ŽERJAV	29
EVA IRGL	30
MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR	32
SILVEN MAJHENIČ	33
DR. VINKO GORENAK	34
MAG. MAJDA POTRATA	35
DUŠAN KUMER	35
ANDREJ MAGAJNA	36
MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR	37
ALOJZIJ POTOČNIK	37
JAKOB PRESEČNIK	38
JAKOB PRESEČNIK	38
FRANCO JURI	38
ROBERT HROVAT	39
MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR	40
JOŽEF JEROVŠEK	40
DEJAN LEVANIČ	41
MAG. MAJDA POTRATA	43
DR. PAVEL GANTAR	44
DARJA LAVTIŽAR BEBLER	45
GVIDO KRES	46
ALENKA JERAJ	46
MAG. MAJDA POTRATA	47
JOŽE TANKO	48
SAMO BEVK	49
CVETKA ZALOKAR ORAŽEM	49
JOŽE TANKO	50
BOJAN KONTIČ	51

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR	52
MAG. MAJDA POTRATA.....	53
JOŽE TANKO	53
JOŽE TANKO	54
ANTON ANDERLIČ	54
BOGDAN BAROVIČ	54
FRANCI KEK	54
FRANCI KEK	55
FRANCI KEK	55
FRANCI KEK	55

Državni zbor V. mandat

32. izredna seja 2. november 2010

Predsedujoči: dr. Pavel Gantar.....predsednik Državnega zbora
mag. Vasja Klavara.....podpredsednica Državnega zbora
Miran Potrč.....podpredsednica Državnega zbora

Seja se je začela 2. novembra 2010 ob 15. uri.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR:
Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Pričenjam 32. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi drugega odstavka 58. člena ter drugega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednja poslanka in poslanci: Silva Črnugelj, mag. Franc Žnidaršič, Miro Petek, mag. Andrej Vizjak, Roberto Battelli, Milan Gumzar, Anton Urh – od 16.30 dalje, dr. Peter Verlič in Janez Ribič.

Na sejo sem vabil predstavnike Vlade.

Vse prisotne lepo pozdravljam.

Prehajamo na določitev dnevnega reda 32. izredne seje Državnega zbora.

Predlog dnevnega reda ste prejeli s sklicem seje 28. 10. 2010. Predlogov za širitev dnevnega reda seje nisem prejel.

Državnemu zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem.

Prehajamo na glasovanje. Poslanke in poslanca prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav. Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 63 poslank in poslancev, za je glasovalo 58, proti nihče.

(Za je glasovalo 58.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 32. izredne seje Državnega zbora določen.

Prehajamo na 1. TOČKO DNEVNEGA REDA, OBRAVNAVA ZAHTEVE ZA RAZPIS ZAKONODAJNEGA REFERENDUMA O ZAKONU O RADIOTELEVIZIJI SLOVENIJA.

32 poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom je dne 26. 10. 2010 Državnemu zboru predložilo zahtevo za razpis zakonodajnega referenduma o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija. V zvezi s to zahtevo je Odbor za kulturo, šolstvo, šport in mladino pripravil predlog odloka o razpisu zakonodajnega referenduma o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija in ga v obravnavo predložil Državnemu zboru.

Besedo dajem predstavnici predlagatelja predsednici...

Proceduralno, gospod Tanko, prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovani kolegi!

Tokrat smo ponovno priča, da ste predlagatelja zahteve razlastili predlagateljstva, in bodo ključno interpretacijo, predstavitev zahteve za razpis zakonodajnega referenduma imeli tisti, ki temu, tej zahtevi intimno in tudi javno nasprotujejo. 32 poslancev Poslanskih skupin SDS in SNS ter samostojni poslanec Magajna, takrat še član Socialnih demokratov, smo vložili zahtevo za razpis zakonodajnega referenduma. S točno istim naslovom ste sklicali izredno sejo Državnega zbora, in vendar ste vsem nam, ki smo to zahtevo vložili, onemogočili, da bi zahtevo predstavili in da bi tudi o zahtevi v nadaljevanju razpravljali. Besedo v imenu predlagateljev pa bo dobila predsednica Odbora za kulturo, šolstvo in šport, ki je v neki fazi vmes, v nekem tehnološkem postopku, sodelovala pri oblikovanju odloka. To je najbrž povsem skregano z zdravo pametjo. Predlagatelji želimo, da se nam dodeli v okviru predstavitev točke, čas za predstavitev točke in pa seveda ustrezen čas za razpravo ob razpravi poslank in poslancev. Prepričan sem, da predsednica Odbora za kulturo, šolstvo in šport, ki je tej zahtevi za referendum nasprotovala, ne more biti tista, ki bo povedala kaj si predlagatelji zahteve o tem, o pobudah, ki bodo tukaj, enostavno mislimo in tisti, ki smo zahtevo predlagali, nimamo niti minute za predstavitev točke in razpravo. Tisti, ki pa so proti v Državnem zboru pa imajo na razpolago kar 35 minut zato, da bodo govorili v imenu Odbora za kulturo, šolstvo in šport.

Rad bo vas še spomnil, da so v tem Odboru za kulturo, šolstvo in šport predstavniki vseh poslanskih skupin in bi bilo treba, če ste že dali besedo predsednici za razpravo, razdeliti tisti čas v odboru poslanskim skupinam in predlagam, da temu našemu predlogu za dodelitev dodatnega časa za predstavitev točke in pa za razpravo za tiste izvirne predlagatelje,

ki ste jih razlastili, dodelite tako, da bomo lahko kvalificirano pri tej točki tudi razpravljali. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa, gospod Tanko.

Žal moram na nek način ponoviti vajo, ki sva jo že večkrat ponovila in jaz vaši zahtevi oziroma želji, da vam določim čas za uvodno predstavitev in potem še čas za razpravo kot predlagatelj ne morem ugoditi. V zvezi s tem moram najprej ugotoviti, da Državni zbor na seji ne razpravlja o zahtevi za razpis referendum, ampak dejansko o posledicah te zahteve, to je bodisi o predlogu odloka, kar imamo na mizi ali pa o razpisu referendum ali pa recimo o predlogu sklepa, da Ustavno sodišče presodi o možnem referendumu, česar nimamo in verjetno ne bomo imeli na mizi. Torej v skladu s Poslovnikom je dejanski predlagatelj tisti, ki pač predloži predlog odloka o razpisu referendum in to je seveda Odbor za kulturo, šolstvo, šport in mladino in ta predlog odloka predstavi predsednica tega odbora. Če bi vi v zahtevi za razpis referendum tudi priložili predlog odloka, potemtakem bi seveda vi nastopili kot predlagatelj. Ker pa tega niste storili, je zadeva povsem jasna, da je torej predlagatelj, predlagatelj odloka, ki pa je matično delovno telo in ne skupina podpisnikov, ki je referendum zahtevala. Tako, da tu je zadeva povsem jasna in jaz vašemu predlogu ne morem ugoditi. Hvala lepa.

Še dodatno proceduralno?
Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa, spoštovani predsednik.

Ko argumentirate vašo zavrnitev, bi vas lepo prosil, da se sklicujete na določbo poslovnika, ki to onemogoča. V Poslovniku Državnega zbora take določbe, da bi se predlagatelja zahteve za razpravo zavrnilo, ni. Take točke v poslovniku ni in bilo bi zelo dobro, da ta projekt zahteve za razpis referendum ne bi vzeli kot nek politični obračun. Mi smo v tem mandatu imeli, recimo, že zahtevo pri zakonu o odvetništvu. Tam ste lepo napisali v razpisu, da tako članu oziroma podpredsedniku Odbora za notranjo politiko, kot predlagatelju pripada sorazmerni čas. Obema ste dodelili čas. Tako na uvodu, pri predstavitvi, kot tudi potem v razpravi. To je bilo v vašem mandatu, v tem mandatu Državnega zbora. To je bilo 8. aprila 2009 na 9. izredni seji Državnega zbora.

Prav tako bi vas rad opozoril, da ko gledamo te primerjave, recimo, tudi s prejšnjim mandatom, da si je prejšnja Vlada za zahtevo za razpis referendum vzela deset minut časa, ta vlada pa petinšestdeset minut.

Tako da tudi po tej plati, ko že in če že omejujete niste nekako sorazmerni pri teh zahtevah. In očitno ne drži tisto kar je dejal predsednik Pahor, da je Zakon o referendumu oziroma ta referendumska zahteva nekaj

nepomembnega. Očitno je ta Zakon o referendumu, če ste tako postavili tiste, ki so in ki imajo pravico govoriti o imenu predlagateljev in tudi Vlade, da je to strateški zakon. In če je to strateški zakon s takšno postavitvijo razdelitve časa, potem zahtevamo predlagatelji, da se ta čas ustrezno dodeli tudi tistim, ki smo to točko z naslovom, kot ste jo razpisali v zahtevi za izredno sejo, tudi predlagali. Sicer gre to izključno za politizacijo in uzurpacijo oblasti v temu Državnemu zboru in za popolnoma, bom rekel sui generis razlago poslovnika in pravic, ki jih imamo poslanci v tem Državnemu zboru. Za ene primere veljajo ena pravila, za druge primere veljajo druga pravila, za referendum o isti temi imajo enkrat eni deset minut enkrat petinšestdeset minut in tako naprej. Bodite pri teh zadevah nekako sorazmerni in dodelite tudi tiste pol ure časa za razpravo in pet minut za predstavitev točke za razpis zahteve za referendum tudi tistim dvaintridesetim poslanecem Državnega zbora, ki so to zahtevo podpisali. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Jaz moram še enkrat, ker ste rekli naj se sklicujem na poslovnik, vam povem, 66. člen, prvi odstavek, pravi: "Na začetku obravnave vsake točke dnevnega reda lahko poda predlagatelj oziroma njegov predstavnik dopolnilno obrazložitev." Še enkrat, danes predmet o čemer bomo mi razpravljali ni zahteva, o njej ne bomo razpravljali... Zahteva je izvršeno dejstvo, samo z dejstvom več kot tridesetih poslancev podpisana, o njej ne glasujemo, glasujemo o predlogu akta in ta predlog akta je predlog odloka. Ta predlog odloka je pripravilo matično delovno telo in ne predlagatelj zahteve za referendum, zato predlagatelj zahteve za referendum niso predlagatelj odloka in torej ne morejo imeti dopolnilne obrazložitve. Takšna je sedanja rešitev, tako smo delali vedno.

Povem vam še to, ko je bil razpis referendum o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o urejanju statusa državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ je bil predlagatelj sklepa za Ustavno sodišče Odbor za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje, ki je imel status predlagatelja in nihče drugi. Pri spremembah in dopolnitvah Zakona o odvetništvu je bil predlagatelj sklepa, ki se je nanašal na presojo Ustavnega sodišča, gospod mag. Borut Sajovic in tam smo dejansko naredili določeno izjemo, mogoče je ne bi smel narediti, da smo dali besedo tudi predlagatelju zahteve prav zaradi tega, ker je bilo malo nenavadno, da bi sklep bil predstavljen, ta zahteva pa ne. In tukaj je edina zadeva, kjer sem bil mogoče jaz nedosleden in zdaj ne bom več zato, ker vidim da se to maščuje. Se zelo maščuje in tega ne bomo delali, dokler ne bo Poslovnik spremenjen. Pri Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju in sodniški službi,

predlagatelj sklepa je bil Odbor za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje. Pri zakonodajnem referendumu o Zakonu o ratifikaciji arbitražnega sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Hrvaške pa so predlog odloka o razpisu referenduma vložili poslanci in skladno z dogovorom na kolegiju sta v imenu predlagatelja uvodno predstavitev opravila vodja Poslanske skupine SD Bojan Kontič in poslanec Poslanske skupine SDS Janez Janša, tedaj so bili predlagatelji odloka poslanci.

Torej dejansko vaši zahtevi ne morem ugoditi in prehajamo naprej na nadaljevanje seje. Besedo dajem predstavnici predlagatelja, predsednici Odbora za kulturo, šolstvo, šport in mladino, mag. Majdi Potrata za dopolnilno obrazložitev predloga odloka. Prosim.

MAG. MAJDA POTRATA: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovana gospa ministrica s sodelavcema, poslanke in poslanci!

Odbor za kulturo, šolstvo, šport in mladino je na 13. nujni seji 29. oktobra kot matično delovno telo obravnaval zahtevo skupine poslank in poslancev za razpis zakonodajnega referenduma o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija ter na podlagi 169.a in 171. člena Poslovnika Državnega zbora sprejel Predlog odloka o razpisu zakonodajnega referenduma o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija in ga poslal v obravnavo in sprejetje Državnemu zboru Republike Slovenije.

Če je kdo morebiti pozabil, 169.a člen pravi, da odlok posreduje matično delovno telo v obravnavo Državnemu zboru. 171. člen pa govori kakšen je postopek za obravnavo tega odloka.

32 poslank in poslancev je 26. oktobra Državnemu zboru predložilo zahtevo za razpis zakonodajnega referenduma o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija, ki ga je Državni zbor sprejel 20. oktobra. Na podlagi prvega odstavka 22. člena Zakona o referendumu in o ljudski iniciativi Državni zbor razpiše referendum v sedmih dneh po vložitvi zahteve za razpis referenduma. V skladu s prvim odstavkom 30. člena omenjenega zakona akt o razpisu referenduma določa vrsto referenduma, akt, o katerem se odloča na referendumu, besedilo vprašanja, ki se daje na referendum, dan razpisa referenduma in dan glasovanja na referendumu. Vse omenjene zahteve vsebuje tudi predlagani odlok. V skladu s 33. členom Zakona o referendumu in o ljudski iniciativi od dneva razpisa, to je od 4. novembra 2010, do dneva glasovanja ne sme preteči manj kot 30 dni in ne več kot leto dni. Določitev dneva glasovanja, do katerega preteče več kot 45 dni od dneva razpisa referenduma, sprejme Državni zbor z dvotretjinsko večino navzočih poslancev. Glede na navedeno lahko Državni zbor z navadno večino določi za dan glasovanja dan v obdobju najmanj 30 in največ 45 dni od dneva razpisa referenduma. Na tej podlagi se za dan glasovanja določi nedelja 12. decembra 2010.

Akt o razpisu referenduma mora biti v skladu z drugim odstavkom 30. člena Zakona o referendumu in ljudski iniciativi objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije.

Načrtno sem prebrala to, kar ste dobili tudi zapisano, zaradi domneve o tem, da kot predlagateljica odloka ne bom korektno predstavila tistega, kar mi je odbor naložil, da v imenu matičnega delovnega telesa na današnji seji storim. Prebrala sem od prve do zadnje točke. Čas za razpravo bo pa pokazal, kaj vse je bilo mogoče še slišati na seji matičnega delovnega telesa.

Predlagam torej, da odlok v taki obliki, kot sem ga predstavila, Državni zbor sprejme. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo dajem predstavnici Vlade za uvodno predstavitev mnenja. Besedo ima Majda Širca, ministrica za kulturo.

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR: Spoštovani!

V današnji razpravi bomo najbrž poglobili vedenje o zakonu, ki ste ga potrdili tako v Državnem zboru kot ga je tudi potrdil Državni svet, ampak očitno je, sodeč po zahtevi za naknadni zakonodajni referendum, ostalo preveč stvari nejasnih.

Res je, predlagatelji namreč menijo, menite, da je bil Zakon o RTV Slovenija številka 1, to se pravi sedaj veljavni, leta 2005 potrjen v okviru neposrednega odločanja volivk in volivcev. Tukaj je treba nedvoumno povedati, da je bil takratni referendum leta 2005 pravzaprav javna razprava o zakonu, ki je bil zapisan na hitro, čez noč in ki je bil željen, da se da v proceduro po nujnem postopku, kot da bi bile v državi izjemne razmere, in ki je bil za nekatere mnenjske in medijske poznavalce, sploh iz Sveta Evrope imenovan za zakon, ki pomeni recept za katastrofo.

Javna razprava se je takrat dogajala, medtem ko je bil sedanji zakon, o katerem menite, da je treba ponovno odločiti skozi inštitut referenduma, pripravljen strpno, v dialogu, ne vedno enoznačnem in ne vedno enoumnem, ampak tudi s pridržki, ampak vendarle je sledil konceptu, ki si ga je zadala ta vlada in pravzaprav strokovna javnost, ko se ni strinjala z zakonom, ki je bil sprejet leta 2005, in mu je oporekala številne sistemske rešitve, predvsem pa tiste, ki so zmanjševale ne samo ugled, ampak tudi gledanost RTV Slovenija in spreminjale njeno avtonomijo, a to je, da je potreben sprememb. Zato je tudi v koalicijski pogodbi nedvoumno pisalo, da bomo spremenili zakon, zato smo si vzeli čas in omogočili številne javne razprave, ne samo znotraj te hiše, ne samo znotraj Državnega zbora, tudi Državnega sveta, ne samo znotraj ministrstva, vlade, ampak tudi same stroke.

Zato je treba povedati, da smo pripravili, počasi, strpno, v dialogu, zakon, za

katerega menim, da je dober, da je odpiral dialog z različnimi subjekti, konec koncev tudi s sindikati, silil h kompromisom, ki pa niso spodnesli osnovnega koncepta. Ta pa je bil, čim več samostojnosti, novinarske kredibilnosti in preglednega poslovanja v službi javnosti, poudarjam, v službi javnosti. Zato moram oporekati številnim tezam, ki so zavedene v predlog sklica, na primer očitku, da je statusna ureditev RTV Slovenija dvomljiva. Ta očitek je, se oproščam, ampak dobesedno smešen, ker govori o tem, bodisi da si predlagatelji referendum zakona niso prebrali ali pa določil ne razumejo dovolj dobro. V tem smislu so lahko tudi take razprave koristne in v nadaljevanju tudi še bodo, samo škoda je, da se moramo vračati k abecedi za stvari, ki jih pozna ne samo slovenski prostor, sploh pa pravni, ampak še posebej evropski. In evropski prostor, spoštovane poslanke in poslanci, ima statusne oblike zelo različne, odvisne so od kulturne, družbene in politične tradicije posameznih držav. V večini, vsaj v 90 % so to gospodarske delniške družbe oziroma družbe z omejeno odgovornostjo, lahko so družbe, lahko so fundacije, društva, različno. Ampak tudi oblika sui generis, s katero se žonglira, kot da gre za nekaj tako specifičnega in nemogočega, je v slovenskem prostoru tudi v pravnih oblikah poznana in ni tuja. Zato imamo občutek, da je predlagatelja referenduma bolj strah samostojnosti, ki je v zadnjem členu tega zakona zapisana kot kredo. Kajti, poudarjam, in to je treba povedati v nadaljevanju in še večkrat potrditi, RTV Slovenija nosi v naslovu najvišje zaščitene vrednote – samostojnost, javnost, nacionalni in kulturni pomen. In znotraj tega smo se gibal, o tem razmišljali in temu tudi sledili. In verjamem, da boste ob vseh očitkih, ki jih prinaša ta odlok, nedvomno razmislili tudi sami. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR:
Proceduralno, gospod Barovič.

BOGDAN BAROVIČ: Hvala, gospod predsednik.

Preden boste prešli – govorim na podlagi 66. člena Poslovnika – na predstavitev stališč poslanskih skupin, dovolite, da vam – v tem času smo namreč dobili – utemeljim trditev predlagateljev. V sredo, 18. februarja 2009, 7. izredna seja, Pobuda za razpis zakonodajnega referenduma, dopolnilna obrazložitev predlagatelja. Drugič, sredo, 8. 4. 2009, Zahteva za razpis zakonodajnega referenduma, dopolnilna obrazložitev predlagatelja. Tretjič, ponedeljek, 3. 5. 2010, Predlog odloka o razpisu zakonodajnega referenduma, dopolnilna obrazložitev predlagatelja. Vedno v teh treh primerih, žal jih več nismo mogli najti, popolnoma identičen primer. In mislim, da bi bilo prav in pošteno, da bi na podlagi teh ugotovitev tudi predlagatelj imel možnost v petih minutah predstaviti svoje stališče. Govorim z dokazi. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa, gospod Barovič. Ponovno vas moram opozoriti, da sem naštel vse te referendume že prej na zahtevo, in tam, kjer predlagatelji referendumov na zahtevo niso "zahtevali", ampak je odbor, torej uvodno stališče predstavi običajno odbor oziroma predsednik ali predsednica odbora. Vi ste pa govoril o pobudi za referendum, to pa je druga zgodba in tam zbor mora razpravljati o sami pobudi in sprejeti ali ne sprejeti, zahteve pa Državni zbor ne obravnava in jo mora realizirati v obliki odloka o razpisu referenduma ali pa v obliki sklepa, da se predlog, tema pošlje na Ustavno sodišče. Toliko o tem... / oglašanje iz dvorane/ Prosim, gospod Jerovšek, imate kakšno pripombo razen smeha? Nimate. Hvala. / oglašanje iz dvorane/ Ne, slabo vest imam mogoče kje drugje, ampak mogoče bi bilo prav imeti občutek za spoštovanje elementarnih pravil, pa bi to veljalo tudi za koga drugega poleg vas. Okej.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Stališče poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavil Jože Tanko.

Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo. Spoštovani!

Danes odločamo o razpisu referenduma o Zakonu o Radioteleviziji. Tokrat ta zahteva podpisnikov iz Slovenske demokratske in Slovenske nacionalne stranke ter poslanca Magajne ne bo romala na Ustavno sodišče, kar pomeni, da na to zahtevo za razpis referenduma ni padla nikakršna senca dvoma v koaliciji. Zakonodajno-pravna služba je izrecno zapisala, da referendum ne bo povzročil nobenih protiuslavnih posledic, kar pomeni, da zavrnitev zakona in s tem ohranitev Javnega zavoda Radiotelevizije ne bo v ničemer prizadela delovanje Javnega zavoda Radiotelevizije Slovenije. Zato bi bilo smiselno, da ta referendum izpeljemo kasneje, na cvetno nedeljo, 17. aprila 2011, kot smo predlagali na Odboru za šolstvo in šport in kot ponovno predlagamo z našima amandmajema, in ne 12. 12. letos, kot to hoče doseči koalicija. Tudi pravni strokovnjaki so pritrdili našemu mnenju, na primer dr. Kavčič, ki pravi, da bi bila kasnejša izvedba referenduma smiselna, še posebej, ker je že sedaj jasno, da bo v naslednjih nekaj mesecih, dveh, treh mesecih vloženi še nekaj referendumskih zahtev, na primer na Zakon o malem delu, na Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, na Družinski zakonik in še za kakšno drugo Pahorjevo modernizacijo. Če vemo, da se bo to najverjetneje zgodilo, potem je prav, da koalicija v izogib dodatnim stroškom ravna racionalno in varčevalno in da podpre naš predlog za spremembo datuma referenduma in da podpre tudi to pobudo za referendumski dan. To je po zakonu možno, le dve tretjini poslancev morata tak predlog podpreti. Če je koalicija racionalna, bo predlogu prisluhnila in ne bo ponovila napak, ko je pri

vseh ključnih zakonih prezrla in preslišala vse, ki so ji sporočali drugačne poglede in drugačna mnenja. Prav bi bilo, da bi koalicija posledice svojih ravnanj poskušala vsaj zmanjšati, če jih že odpraviti več ne more. Seveda pa ni možno naprtiti stroškov za nesrečo tistim, ki bodo trpeli posledice nesreče in ne tistim, ki so nesrečo povzročili. To pa sta vlada in koalicija.

Ministrice Majdo Širca smo velikokrat slišali izreči, tudi danes v predstavitvi, da Zakona o Radioteleviziji nismo prebrali, nismo razumeli, da ga nočemo razumeti in še veliko drugih žaljivih in podcenjujočih povedi je natrosila, ki niso prav nič primerne za vzpostavitev kakršnegakoli kolikor toliko kulturnega dialoga med politiki ali med politiki in predlagatelji in civilno družbo. Najbrž hoče vsem sporočiti naslednje, mi pripravljavci in predlagatelji zakona, torej Zares – nova politika, bremo in razumemo, vi, ki zakonu nasprotujete, pa se v to področje ne razumete, niti ga nočete razumeti. Kako lahko kaj tako omalovažujočega stresa nekdo, ki je na čelu kulture in kulturnega dialoga? To lahko govori le nekdo, ki ne priznava drugačnega mnenja in pogleda na predlagano rešitev in ki na vsak način hoče doseči, da se njegovo rešitev vzame kot dogmo, kot suho zlato. To velja tudi za vse ostalo, kar predlaga Zares. Ministrica je večkrat dejala, da je ta njen zakon o Radioteleviziji apolitičen. To lahko razumemo tudi kot namig, da je zdaj veljavni zakon, ki ga je predlagala prejšnja vlada, političen. Da so tega pisali strokovnjaki in prejšnjega ena oseba, vendar se je tudi pri tem zakonu pokazalo, da je ključni pisec le ena oseba, drugi medijski strokovnjaki pa so počasi izstopali iz ekspertne skupine. Ampak to, koliko oseb je pisalo zakon, niti ni bistveno, bistvena je kvaliteta. Zdaj veljavni zakon je dober, prestal je referendumsko odločanje in kar je morda še pomembnejše, nezadovoljneži, tudi ministrica Širca je med njimi, tega po njenih besedah, recepta za katastrofo, v petih letih niso poslali niti Ustavnemu sodišču v presojo, kar veliko pove o resnosti trditve ministrice.

Zakon, ki ga imamo pred sabo, je potreben zaradi kadrovskih čistk. Naj spomnim, da je donedavni poslanec Socialnih demokratov Andrej Magajna na Odmevih izrecno poudaril, da še pri nobenem od zakonov Pahorjeve koalicije ni bil deležen tolikšnih pritiskov, kot ravno pri tem o RTV, in da se po parlamentarnih hodnikih govori o velikih spremembah na RTV in da kadrovske spremembe ne bodo preveč opazne, je treba najti pravi pravni okvir. Torej, zato je potreben nov zakon. Ker, če bi zamenjave izpeljali preveč na suho, bi bila tudi čistka preveč očitna. Predsednik Pahor pravi, da je zakon o Radioteleviziji povsem nepomemben. Kaj pa njegova kadrovska paradigma? Kdo že ne bo zamenjan in kaj bo bistveno pri kadrovskih odločitvah. Morda bi se poleg opozicije lahko še kdo vprašal, zakaj pospešeno drsimo na lestvicah medijske svobode, zanimivo pa je, da ni v zraku nobene peticije, in da ne potrebujemo

nobene delegacije iz Evrope, ki bi pri nas preverjala stanje, nas poučevala, ocenjevala, ali smo bolj Azerbajdžan ali bolj Danska.

Pahorjeva koalicija je letos vodstvo in organe Radiotelevizije povsem prenovila. Imamo nov programski in nadzorni svet, v katerih načelujeta preizkušena neodvisna strokovnjaka z izrazitim levim političnim pedigrejem: Matjaž Pikalo in Lenart Šetinc. Z veliko hrupa je bil postavljen novi direktor Zavoda RTV, kjer je bilo treba prejšnjega odpihniti samo mesec pred iztekom podaljšanega mandata. Mnogi smo spremljali to blamažo, ta kulturni in kultiviran pristop. Nova sta tudi že direktorja Radia in Televizije. Vendar je treba zamenjave še razširiti, poglobiti in cementirati. Potrebne so tudi spremembe na uradniških mestih in še kje. Zato je treba še bolj modernizirati tako Svet RTV, kot tudi Nadzorni odbor RTV. Ko bo, na primer, člane programskega sveta iz kvote poslušalcev in gledalcev, teh je 16, zamenjal en predstavnik Nacionalnega sveta za kulturo, organa, ki je politično imenovan. Na predlog Vlade namreč ta organ izvoli Državni zbor, torej politika. To je organ, ki usmerja kulturno politiko in predstavnik ali celo član tega organa bo sedaj to kulturno politiko še neposredno izvajal kot član organa RTV in samo RTV. To veriženje ne pomeni nobene apolitičnosti. Prav nasprotno. Pomeni neposredno udeležanje političnosti in bo za RTV imelo podobne učinke kot mreženje pri privatizaciji gospodarstva.

V novem zakonu naj bi pomembno vlogo odigrala tako imenovana civilna družba, združena v raznih formacijah, v katerih ima sedanja koalicija deponirane številne nepogrešljive kadre, ki se v javnosti predstavljajo kot neodvisni strokovnjaki in avtoritete, ki jim je samo za javni interes in blagostanje, v resnici pa so popolna transmisija troedine partije v vseh njenih pojavnih oblikah: SD, Zares in LDS. Veliko takih je na primer v zvezi društvenih organizacij. Njihov član bo po novem član Sveta RTV in bo najbrž nadomestil člane programskega sveta iz kvote gledalcev in poslušalcev. In kdo ima glavno besedo v tej zvezi društvenih organizacij? Ne boste verjeli – Olimpijski komite Slovenije. Njegovi predstavniki zavzemajo vse ključne funkcije v tej zvezi društvenih organizacij in tako smo spet pri Janezu Kocjančiču, nekdanjemu predsedniku ene izmed zgodovinskih oblik SD in nekdanjemu predsedniku Sveta RTV. To je ta civilna družba. Bolj "orto" skoraj ne more biti.

Pa še nekaj. Glavni kadrovik Socialnih demokratov se je kmalu po začetku mandata Pahorjeve vlade pohvalil z na ključku zapisanim seznamom več 100, pravzaprav več kot 600 oseb, ki jih je treba zamenjati, in prepričan sem, da je ostalo še nekaj nedokončanih projektov. Javna RTV je prav na vrhu nedokončanih projektov Pahorjeve vlade. Ljudem bo moral namreč nekdo stalno dopovedovati, da le ni tako hudo, kot ljudje občutijo. Da je kje drugje še slabše in da bi bilo tudi pri nas še slabše, če bi

bila kakšna druga, bolj delovna, bolj učinkovita vlada in ne ta z Olimpa.

Zaradi česa je potreben novi zakon? Zaradi programa, ki ga oblikujejo organi RTV, ki so sedaj povsem prenovljeni po meri koalicije zagotovo ne. Prav tako ne zaradi gledanosti ali slabega finančnega stanja ali kakšnega drugega racionalnega razloga. Zavod izpolnjuje vse obveznosti do gledalcev in poslušalcev. Če jih ne, lahko koalicija ukrepa brez spremembe zakona. Isto velja, če bi bil zakon v slabem finančnem stanju, pa ni. Čeprav se je naročnina 4 leta, vse do lani, ni spreminjala, zavod ni imel finančnih težav. Dosegel je lastne deleže oziroma deleže lastne oziroma domače produkcije, manjšine imajo svoj program, gledanost in poslušanost je kljub čedalje večji ponudbi vsakovrstnih elektronskih medijev zadovoljiva in tako naprej. Torej, zakaj še je potreben novi zakon? Odgovor se ponuja sam po sebi. Zato, ker ima RTV stalen vir prihodkov. Kakšnih 90 milijonov evrov letno se zbere iz naročnin in sedaj je bil ves ta denar namenjen za javno službo, za poslanstvo zavoda. Od sedaj naprej ne bo več tako. Električni števec bo sicer ostal osnova za plačilo naročnine, na katero pa bodo s projekti prežali drugi, zasebni interesi, več njih najbrž v obliki tihih družb kot v več drugih primerih v podjetjih v večinski državni lasti. Da se bodo taki transferji lahko izpeljali zakonito, pa je potrebna statusna sprememba zakona, sprememba Radiotelevizije. Prav zato je bil najbrž v tej ekspertni skupini tudi pravnik POP TV, ki je vsaj na informativnem področju, pri filmih, športnih prenosih, oglasnem trženju in še marsikje drugje konkurent javne radiotelevizije. Bil je za to, da bo vse naprej pravno usklajeno in urejeno. Ta koncept novega RTV je na tem področju identičen, kot je bil koncept pri nalepkah. V obeh primerih je zakon določal obvezno dajatev, ki se je pri nalepkah obračunavala na osnovi registrske tablice, pri RTV pa na osnovi električnega števca. Tam sta z nalepkami služila Cetis in Mirage, tu bodo s programi in frekvencami drugi proizvajalci ali producenti, predvsem ali celo izključno tisti iz ultra in infra spektra, no, morda bo nekaj mimo programske in finančne sheme kanilo tudi Filmskemu skladu.

Ko je Janševa vlada odpravila nepotrebne nalepke, je Mirage sprožil tožbo, in dobil dosojeno visoko odškodnino. In ko bo naslednjič spremenjen zakon o RTV, bo takih točk bistveno več in odškodnine bodo bistveno višje. Da bi se temu izognili, je treba zakon na referendumu kot zadnji instanci, zavrniti.

Tudi sicer je stranka Zares, stranka ministrice za kulturo, v zadnjem času uprizorila pravo lomastenje po državnih podjetjih, v katerih je denar. Spomnimo se samo posega v telekomunikacije, ki jih je bilo treba iz gospodarskega, kamor sodijo, na silo prenesti v visokošolski resor, kljub uporabi nekaterih mladcev v koaliciji. Spomnimo se nedavnih posegov na Pošti, v energetiki, ali pa v Skladu

za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganje odpadkov iz nje. Kjerkoli je kaj prostega denarja, dobička ali stalen vir prihodkov, tam Zares poskuša s sui generis posegi in rešitvami. Gre samo za denar.

Naj še enkrat spomnim, RTV ima stalen vir prihodkov – RTV naročnino. In od javnega interesa bo v tem primeru sui generis zakona, če ne bo zavrnjen, ostala samo prihodkovna stran, obvezno plačilo RTV naročnine, stroškovni del, to se pravi potrošnja, pa bo prepuščena drugim, zasebnim interesom.

Kljub temu, da ta vlada ni sposobna zagotavljati z ustavo zagotovljenih pravnih in socialnih pravic svojim državljanom, širi dejavnost zavoda z nekakšnimi jugoslovanskimi studii za skupnosti, ki jim po ustavi nismo ničesar dolžni. Ob tem, ko država kot lastnik Steklarske nove ne bo plačala delavcem niti prispevkov, tu odpiramo nove pravice in posledično tudi najbrž novo proračunsko breme. Ali bo to šlo na škodo domačih programov, je samo vprašanje časa. Da bi morda podprli izobraževalne programe slovenščine za tujce ali za tiste iz bivše Jugoslavije, ki se našega jezika še niso v zadostni meri naučili, o tem naši ministri in predsednik Vlade ne razmišljajo, pa tudi ne tisti, ki so ponudili sprejem deklaracije o politiki Republike Slovenije do novih narodnih skupnosti, s katero želijo po hitrem postopku ustvariti nekakšno pravno podlago za uvedbo YU govornega in video programa na naši radioteleviziji.

Bistveno se tudi poveča uprava RTV. Sedaj imamo enega direktorja, generalnega direktorja, ter direktorja Radia in Televizije, po novem predlogu jih bo v upravi 5, 5 direktorjev in 5 kabinetov in še kaj naprej. Razširjena uprava najbrž ne bo cenejša. In še več takih biserov bi našli v zakonu, ki ga pošiljamo na referendum.

Kot sem že v uvodu povedal, predlagamo, da se referendum izvede na cvetno nedeljo, 17. aprila, prihodnje leto, ko bodo ali ko bi državljani na isti dan glasovali še o prvem paketu Pahorjevih modernizacij. Predlagamo, da ne zapravljamo ne časa ne denarja, predlagamo, da določimo referendumski dan, da združimo volilne kampanje in odločimo, kaj bomo od teh modernizacij sprejeli in kaj zavrnili. Upam, da bo tokrat v koaliciji dovolj modrosti, da nam bo končno enkrat v tem mandatu le prislunila in bo podprla naša amandmaja, ki sta vložena in ki so ju ravnokar delili. Bodite drzni, kot vam večkrat na dušo položi vaš predsednik, vaš premier Borut Pahor. In to drznost bomo z dvotretjinskim soglasjem s skupnimi močmi najbrž potrdili in potrdili tudi datum za izvedbo referenduma. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Zares bo predstavila Cvetka Zalokar Oražem.

CVETKA ZALOKAR ORAŽEM: Hvala lepa za besedo. Spoštovani predsednik, spoštovana ministrica s sodelavci, kolege in kolegi!

S strani poslancev SDS, Slovenske nacionalne stranke, in gospoda Magajne je bila podana zahteva za zakonodajni referendum, ki je legitimna, z ustavo zagotovljena pravica poslancev. Na približno polovici tega mandata lahko ugotovimo, da parlamentarna opozicija ne zamudi praktično nobene priložnosti, da bi z različnimi, sicer legitimnimi sredstvi, ovirala zakonodajni postopek in posledično slabila vlogo Državnega zbora kot najvišjega organa zakonodajne oblasti. Zato smo v zadnjih dveh letih videli že več poskusov oviranja zelo pomembnih postopkov v Državnem zboru, od blokade sprejemanja zaključnega računa za leto 2008 in oviranja včlanitve Hrvaške v Nato do pobud za presojo ustavnosti sprejetih zakonov, obtožbe predsednika republike, poskusa razrešitve predsednika Državnega zbora in še bi lahko naštevali.

V Poslanski skupini Zares dvomimo, da je zakonodajni referendum o sprejetem zakonu o RTV prava pot preverjanja in iskren poskus obnavljanja razprave o zakonskih rešitvah. Smo namreč na pragu sprejetja še drugih pomembnih ključnih reform in iskanja rešitev za izhod iz gospodarske in finančne krize, zaradi česar bi pričakovali konstruktivno vedenje parlamentarne opozicije, ki pogosto ravno koaliciji očita, da se ukvarja sama s seboj. V Poslanski skupini Zares smo prepričani, da gre v tem primeru referendumu za neracionalno, nepotrebno in škodljivo zahtevo opozicije, ki očitno nikakor ne more preboleti zakonodajnega referendumu iz leta 2005, za takratno koalicijo sicer za las uspešnega, skratka, da ne more preboleti, da bi se spremenil Grimsov zakon o RTV. Zakonu je takrat nasprotoval širok krog strokovnjakov, akademikov, zainteresirane javnosti in še posebej novinarjev, vključno z Mednarodno zvezo novinarjev. Tokrat je bistveno drugače. Namreč, pravkar sprejeti zakon o RTV ni mobiliziral niti približno tako širokega kroga nasprotnikov. Zakon, ki bo predmet referendumske presoje, ni nastal čez noč. Ni ga pisala ena oseba, pri njem je sodelovala strokovna javnost, je plod številnih usklajevanj najširše možne javnosti, ne politizira, ne spreminja RTV v delniško družbo in ne deli državljanov na prvorazredne in drugorazredne. Ta zakon namreč ne izključuje, temveč vključuje tudi tiste javnosti, ki doslej niso imele toliko možnosti sodelovanja pri oblikovanju programa javnega servisa. Če je Grimsov zakon o RTV, ki je bil predmet referendumske presoje pred petimi leti, prinašal le malo razvojno naravnanih rešitev in ni uvažal sodobnih storitev ter načinov podajanja vsebin, predstavlja sprejeti zakon bistven premik v organizaciji javnega servisa in posledično ponuja nove, bolj fleksibilne možnosti delovanja in razvoja javnega servisa, tako na ravni upravljanja kot tudi na tehnični in tehnološki ravni.

Pred petimi leti ste zagovorniki Grimsovega zakona o RTV zavajali in obljubljali boljši program in nižji RTV prispevek. Zdaj lahko potrdimo, da se nič od tega ni zgodilo. Še več, javni zavod se vse bolj utaplja v začaranem krogu komercializacije, nekvalitetnih vsebin, vse manj pa uspe upravljati tiste posebne naloge, ki jih ima kot javni servis in so daleč od izključno komercialnega značaja. Obljube tedanje vladajoče koalicije so spominjale na Butale. Naj preberem ponazoritev iz te povesti, nekaj vrstic, ki lepo simbolizirajo to, kar govorimo danes oziroma situacijo, v kateri smo. "Tri ure hoda", tako pravi ta povest, "tri ure hoda za pustno nedeljo leži vas, ki ji pravijo mesto. Sredi vasi se cedi rjava mlakuža, ki ji pravijo potok. Ob obeh krajih mlakuže stojijo koče, ki jim pravijo hiše. Dve, tri hiše imajo nadstropja, takim hišam pravijo graščine. Ime tej vasi je Butale". SDS in SNS kljub temu znova brez sramu zavajata javnost z naštevanjem neresnic o nedavno sprejetem zakonu o RTV, namreč, da zakon prinaša politizacijo RTV, da spreminja javni zavod v delniško družbo, da bo to privedlo do večje komercializacije in privatizacije. Brez vsakega sramu smo ponovno priče navajanja neresnic, laži, kajti tokrat o tem, da kdo ne bi poznal zakona, vendarle ne moremo govoriti. Tako imenovani Grimsov zakon, ki ga ni pisala skupina strokovnjakov, temveč poslanec takrat največje vladajoče stranke brez strokovnih referenc na področju medijev, je preko sestave nadzornega in programskega sveta povečal vladni, povečal politični nadzor nad upravljanjem zavoda. Državni zbor je v skladu z Grimsovim zakonom do zdaj imenoval kar 21 od 29 članov programskega odbora. Z novim zakonom smo strankarski politiki odvzeli odločujoč vpliv na javno televizijo, saj bo po novem Državni zbor imenoval v svet zgolj tretjino oziroma pet članov, pri čemer bodo izbrani na javnem razpisu za nevladne organizacije.

Sprašujemo, kdo se boji odhoda politike in političnega vpliva iz RTV. Kdo ima v resnici politični vpliv na RTV v tem trenutku? Zmanjšali smo politični vpliv tudi tako, da po novem v nadzornem svetu Vlada Republike Slovenije obdrži zgolj enega predstavnika, enega od treh predstavnikov določi Komisija za nadzor javnih financ v Državnem zboru, ki jo vodi parlamentarna opozicija. Nadzor nad delovanjem RTV smo z novim zakonom vrnili javnosti, tako kot je to urejeno v drugih evropskih državah, za razliko od nekaterih rešitev v Grimsovem zakonu, ki niso našle veliko primerov v evropskem prostoru. Šele s tem zakonom ponovno zagotavljamo neposredno in politično nevtravno, interesno zastopstvo različnih segmentov civilne družbe, saj so znova dobile svoj glas relevantne družbene skupine. RTV Slovenija, ponavljam, ne bo delniška družba, nič ni skrito v naslovu ali kjerkoli drugje, teorija zarote za nas ne velja. Predlagani status je jasen. RTV deluje pod okriljem Zakona o javnih zavodih, hkrati pa se uporabljajo zgolj

tista določila iz Zakona o gospodarskih družbah, ki pomenijo večjo odgovornost upravljavcev in večjo transparentnost. Samo izbranim je jasno, zakaj bi kdorkoli nasprotoval rešitvi, ki omogoča varstvo javnega interesa, ob enem pa zagotavlja več odgovornosti pri vodenju televizije. In tudi komercializacije ne bo, ravno nasprotno, sedaj RTV s svojim programom zahaja v vse večjo komercializacijo, zaradi tega izgublja gledalce, tržno, programsko gledano je RTV neuspešna, znižuje kvaliteto vsebin, gledanosti pa ob tem kljub želji ne povečuje. Zdaj sprejeti zakon pa za razliko od vseh dosedanjih zakonov na tem področju jasno določa sankcije za upravo v primeru neizpolnjevanja javne službe in doseganja zahtevnih deležev programskih vsebin ravno z namenom, da se prepreči komercializacija in se ohrani kakovostno izvajanje javne službe. Razmejitev med javno službo in tržno dejavnostjo je jasno opredeljena in onemogoča različne interpretacije tako kot zdaj, ko je denimo koncertna dejavnost navedena kot izključno tržna dejavnost. Če želimo omogočiti neodvisno delovanje novinarjev in ostalih programskih sodelavcev na RTV, ti ne morejo biti podvrženi sistemu, v katerem okvire in temeljna izhodišča postavlja vsakokratna vlada. Ne pozabimo, da do drugačne ureditve, ki brez njihovega soglasja ni mogoča, v veljavi ostajajo pogodbe o zaposlitvi, enaka ostajajo tudi delovna mesta, še vedno se za njih uporabljajo določbe veljavnih kolektivnih pogodb in zakona o sistemu plač v javnem sektorju in del opozicije si očitno ne želi sprememb. SDS in SNS očitno menita, da ima RTV že zdaj zagotovljene odlične pogoje za delo in je na sploh ob boku najsodobnejšim javnim servisom v Evropski uniji.

Dovolite še kratek razmislek na očitek o zelenih in pričakovanih kadrovskih čistkah, o katerih naj bi po mnenju enega od razočaranih poslancev na veliko govorili po parlamentarnih hodnikih. Sprevrženo je navajanje tega, kajti sprašujem vas in želim tudi odgovore, 2 leti je že ta koalicija na oblasti. Povejte, kdo je bil v dveh letih razrešen. Kdo je bil v dveh letih odstranjen? Kdo je bil politično diskvalificiran v Javnem zavodu RTV? Je bil kdo v dveh letih? Danes želim, da to navedete, mislim, da je seja temu namenjena, pa bomo videli, če je res kaj res. Celo več. Podaljšani so bili mandati vsem direktorjem, kljub vsem nepravilnostim, ki jih je ugotavljal nadzorni svet, Računsko sodišče, kljub nespodobnim pogodbam s štiriindvajsetimi plačami v obliki odpravnin in željo gospoda Guzeja, da bi na račun uspešnosti pri reklamah v času svetovnega nogometnega prvenstva njemu, njemu osebno pripadala nagrada v višini 70 tisoč evrov.

Naj za zaključek povem, da je referendum po mnenju naše poslanske skupine nepotreben, ne prispeva k prizadevanju za iskanje rešitev širšega političnega soglasja in enotnosti v času, ko bi to v slovenski družbi potrebovali, in ne iskanju novih razvojnih

paradigem. Referendum bo namreč še napačen znak, napačno sporočilo javnosti, da se politika ne zna, ne zmore, ne želi dogovoriti o tako rekoč ničemer, zato v Poslanski skupini Zares odloka o razpisu naknadnega zakonodajnega referenduma ne bomo podprli.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo predstavil Gvido Kres. Prosim.

GVIDO KRES: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovana ministrica s sodelavci, spoštovane kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke referendumu o Zakonu o RTV Slovenija nasprotujemo.

V času socialne in gospodarske krize, v času krize moralno etičnih vrednot, ko je posvečenim posameznikom očitno brez posledic dovoljeno prav vse, v času, ko se večina državljanov brezizhodno srečuje z merili dvojne pravne države, ko za ene veljajo drugačna pravila kot za druge, menimo, da to res ni pravi trenutek za takšen referendum. Vso pozornost, energijo in čas bi bilo treba posvetiti reševanju dejanskih in vsakodnevnih v življenju prisotnih težav. Korupcija, nepotizem, neformalne povezave, plačilna disciplina, neizplačevanje plač, prispevkov in še bi lahko naštevali. To so rakete, ki razjedajo našo državo. A pred nami je odlok o razpisu referenduma o Zakonu o RTV Slovenija, če se povrnem na današnjo temo. V Slovenski ljudski stranki smo prepričani, da imamo sedaj, po sprejetju novega zakona o RTV Slovenija najbolj neodvisen državni medij na svetu. Za popolnitev organov RTV bomo verjetno morali objaviti mednarodni razpis, ker v Sloveniji tako neodvisnega kadra, ki bi izpolnjeval zahteve po neodvisnosti, po toliko spremembah tega zakona verjetno sploh nimamo več. Tudi vprašanja, ki nam ves čas roji po glavi, se ne moremo znebiti, in sicer, zakaj je treba ob vsaki zamenjavi vlade spremeniti tudi zakon o RTV Slovenija. Več kot očitno samo zato, da lahko RTV postane plen vsakokratne aktualne oblasti. Pa satiro na stran.

Novi zakon o Radioteleviziji Slovenija je popolnoma nepotreben in slab. Zakon uvaja popolnoma novo in posebno statusno obliko pravne osebe javnega prava posebnega kulturnega in nacionalnega pomena. Takšne oblike v Sloveniji še ne poznamo. Gre za neke vrste eksperiment, kar je po našem mnenju neodgovorno. Ne nazadnje takšnemu eksperimentu nasprotuje tudi večina novinarjev, ki se zavzema za to, da RTV Slovenija še naprej ohrani status javnega zavoda, zaposleni v njem pa ohranijo status javnih uslužbencev. To kaže podpora referendumu s strani Odbora združenja novinarjev RTV Slovenija ter n nazadnje izid ankete, ki jo je med novinarji zavoda med 8. in 10. junijem izvedla koordinacija novinarskih

sindikato, ki združuje 8 reprezentativnih sindikatov. Anketa je pokazala, da preoblikovanje RTV Slovenija v samostojno pravno osebo javnega prava posebnega kulturnega in nacionalnega pomena, kot je določeno v zakonu, podpira 22,9 % ljudi, nasprotuje pa 77,71 % vprašanih novinarjev. Predlog, po katerem zaposleni na zavodu ne bi bili več javni uslužbenci, je podprlo 33,12 % anketiranih, proti pa je bilo 66,88 %. Odstop od statusa javnega zavoda v novo tako imenovano posebno ureditev sui generis postavlja pod vprašaj, kot rečeno, tudi status zaposlenih. Po predlogu zakona ne bodo več javni uslužbenci. Takšna opredelitev odstopa od opredelitve po Zakonu o javnih uslužbencih, ki javnega uslužbenca opredeljuje kot posameznika, ki je v delu in razmerju v javnem sektorju. Del javnega sektorja pa so, poleg državnih organov in uprave samoupravnih lokalnih skupnosti, javnih agencij, javnih skladov, javnih zavodov in javnih gospodarskih zavodov tudi druge osebe javnega prava, če so posredni uporabniki javnega proračuna. RTV seveda je. Kdo je in kdo ni javni uslužbenec, ne more biti predmet rešitve nekega področnega zakona. Zakon kar v nekaj členih govori o uresničevanju javne službe. Kdo pa naj opravlja javno službo, če ne javni uslužbenci? Če niso javni, morajo delati nekaj drugega, če bodo pa javno službo opravljali, kot piše v zakonu, potem so javni uslužbenci.

Na poslance se je z odprtim pismom obrnil tudi Sindikat kulturnih in umetniških ustvarjalcev, ki trdijo, da bi izvzem zaposlenih iz sistema javnih uslužbencev pomeni vrnitev v neko staro stanje in s tem prej ali slej tudi zares pokopal vsebine, ki kakor ugotavlja predlagatelj zakona, niso tržno zanimive. To so torej številne umetnostne zvrsti, širok spekter izobraževalnih vsebin, otroške in mladinske oddaje, dokumentarne zvrsti, paleta kulturno-informativnih zvrsti, morda le razvedrilne in športne oddaje ne.

Naj na koncu ponovim. V Slovenski ljudski stranki ocenjujemo, da je zakon slab in nepotreben in smo njegovemu sprejetju ves čas nasprotovali, ravno tako pa zaradi drugih, ključnejših problemov v državi ne podpiramo tudi same zahteve za razpis referendum. Vendar pa, ker je zahtevo za razpis naknadnega zakonodajnega referendum vložilo z ustavo Republike Slovenije zahtevano zadostno število poslancev, Predlogu odloka o razpisu zakonodajnega referendum o Zakonu o RTV Slovenija ne bomo nasprotovali. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine
Demokratske stranke upokojencev bo predstavil
mag. Vasja Klavora.

Prosim.

MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovana gospa ministrica, spoštovane poslanke in poslanci!

V Poslanski skupini DeSUS spoštujemo to legitimno in demokratično pravico, ki se je v okviru zakonodajnega postopka poslužil predlagatelj zahteve za referendum o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija. Državni zbor mora na podlagi določil ustave, Zakona o referendumu in ljudski iniciativi pa tudi Poslovnika Državnega zbora razpisati referendum, ki predstavlja demokratičnost zakonodajnega postopka v Republiki Sloveniji. V poslanski skupini to spoštujemo in bomo odlok podprli.

Rad bi pa povedal, da v pričakovanju že 14. referendum v samostojni državi ne moremo mimo tega, da ne bi spregovorili tudi o smiselnosti in finančnih posledicah izvedbe referendum, ne samo tega, pač pa večine do sedaj izvedenih. V bistvu smo imeli v zgodovini naše samostojne mlade države opraviti samo z nekaj referendumi, kjer je bila udeležba tako visoka, da lahko z gotovostjo trdimo, da je bila volja ljudstva oziroma volilnih upravičencev pri tem večinsko izražena. To je bil plebiscit, to je bil referendum o vključevanju Slovenije v Evropsko unijo in zvezo Nato. Nizke volilne udeležbe pri referendumih smo že vajeni, torej nas tudi ne sme presenetiti morebitna slaba volilna udeležba na referendumu 12. decembra letos, kot je predvideno, ko bomo odločali o RTV zakonu. Obstaja pravzaprav dejstvo, da volivci dojemajo bistvo referendum kot prevažitev presoje političnih nestrinjanj zakonodajnega aparata na njih. Tako dojetje seveda ni dobro, ampak dejstvo je, da vsebin in odločitev, ki se jim dajejo v presojo, ne jemljejo kot ključno pomembne za kvaliteto njihovega vsakdanjega življenja. Danes večji del prebivalcev bolj zanima in skrbi v prvi vrsti ekonomsko-socialna eksistenca. To potrjuje splošno vzdušje v državi in tudi vsakodnevni klici v našo poslansko skupino. V prihodnjem letu se napovedujejo referendumi, kjer se bo odločalo o stvareh, ki bodo zaznamovale in bodo pomembne za več generacij. Zato ocenjujemo, da se volivcem ta referendum v primerjavi z napovedanimi, po naši oceni, ne bo zdel toliko pomemben v tem smislu, da bi jih sprejeti zakon o RTV kakorkoli lahko prizadel. Obenem bi rad izrazil začudenje tudi nad tem, da se nekoliko morda razsipniško obnašamo, da želimo referendum v času finančne in gospodarske krize, ki naši državi in večini državljanov in državljanom ter drugim prebivalkam in prebivalcem niti malo ne prizanaša, proračunu in s tem tudi davkoplačevalcem pa nalaga še stroške referendum, letošnjih 8 milijonov in še enkrat toliko v prihodnjem letu. Če bodo napovedi obetajočih se referendumov uresničene, ne vodijo nikamor drugam kot v dodatno kleščanje pravic ljudstva. In na tistih, ki predlagajo referendum, je, da presodijo, ali pred ljudstvom lahko upravičijo tako trošenje v časih, ko je

vprašljiva eksistenca velikega dela Slovencev in Slovencev.

Pred petimi leti smo imeli referendum o veljavnem zakonu o RTV. Danes je izkupiček takrat približno 40 % udeležbe in pičle, za par procentov, razlike v korist uveljavitve zakona v tem, da je gledanost in poslušnost nacionalke padla na izredno nizko raven, javna medijska hiša je izgubila kvalitetne sodelavce, v hiši vlada tako finančna kot kriza funkcij poslovanja. V naši poslanski skupini smo zaradi tega ocenili, da so potrebne spremembe in celovita, nova podoba javne radiotelevizije. Ta podoba mora odražati politično in ekonomsko neodvisnost, zagotovljenost finančnih sredstev za sporočanje kvalitetnih in širokospektralnih programov ter njihovih vsebin in seveda visoko stopnjo javnosti nadzora.

V naši poslanski skupini smo tudi presodili, da zakon, ki je potrjen tako v Državnem zboru kot v Državnem svetu, vse to v okviru preobrazbe nacionalke omogoča. V okviru dosedanjih razprav je bilo povedanega dovolj in vse kar je treba za razumevanje tematike in sprejetje odločitve za ali proti zakonu. Danes se bodo ponavljale iste, že povedane vsebine nasprotujočih in pritrdilnih argumentov obeh strani, ki zastopata ljudstvo.

V poslanski skupini zato menimo, da zakon zagotavlja RTV več avtonomije, več transparentnosti in jasno razmejitev med osnovno, temeljno dejavnostjo v javnem interesu in komercialnimi dejavnostmi. To pa omogoča tudi posebna statusna ureditev, ki bo vključevala samostojno pravno osebnost javnega prava posebnega nacionalnega in kulturnega pomena skozi gospodarsko družbo z omejitvami preko lastništva in ustanoviteljstva države in uporabo zakonodaje, ki velja za javne zavode. Prav tako pa ob tem odigra veliko vlogo tudi v zakonu predvidena struktura funkcij in odgovornosti organov upravljanja in vodenja ter nadzorstvo v okviru zastopanosti civilne družbe v glavnem organu RTV. Povsem odveč pa se nam zdi problematiziranje glede statusa zaposlenih, saj bodo le-ti imeli pomembno vlogo pri krojenju njihovega statusa in pravic ter obveznosti iz delovnega razmerja preko nove kolektivne pogodbe, ki jo sklene uprava ob predhodnem soglasju nadzornega sveta in reprezentativnih sindikatov, zaposlenih na RTV.

V naši poslanski skupini menimo, da je materija zakona zelo zahtevna. Zato se bojimo, da se bo večina državljanov in državljanek pri odločanju o usodi zakona opirala zgolj na kampanjska sporočila, kar pomeni, da lahko izid referenduma odraža izbiro političnega pola in ne vsebinske presoje pomena zakona. Zanj smo že v naši poslanski skupini potrdili in tudi sprejeli novi zakon in ocenili, da je primeren tako za Radiotelevizijo kot za njene poslušalce in gledalce.

Ob koncu bi rad povedal še to. Danes je na dnevnem redu Predlog odloka o razpisu zakonodajnega referenduma o Zakonu o

Radioteleviziji Slovenija, ali to potrdimo, ali se odločimo za to ali ne. Svoje stališče oziroma naše stališče sem povedal. Ne bi bilo prav, da bi danes ponovno razpravljali samo o vsebini ne pa o tem, o čemer je tudi predlog tega odloka. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke bo predstavil Bogdan Barovič.

Prosim.

BOGDAN BAROVIČ: Hvala za besedo, gospod predsednik. Kolegice, kolegi, gospa ministrica s sodelavcema!

RTV je med najpomembnejšimi javnimi servisi v državi. Posledično je javnost tista, ki se mora o preoblikovanju zavoda RTV izreči, še posebno, ko politika očitno kaže velike apetite po političnem, ideološkem in komercialnem lastninjenju RTV. V Slovenski nacionalni stranki smo skozi proces obravnave in sprejemanja zakona o RTV Slovenija jasno opozarjali na nekatere nesprejemljivosti in nepravilnosti. V prvi vrsti je za Slovensko nacionalno stranko pomembno, da si v državi Republiki Sloveniji sami uredimo našo, slovensko nacionalno radiotelevizijo, ki mora najbolje koristiti in zadovoljevati želje in potrebe Slovencev in Slovencev.

In zakaj referendum? Zakaj ne odločitev o sprejemu nekega zakona, ki bi bil konsenz? Zakaj odločitev Slovenske nacionalne stranke za odlok in za referendum? Dejstvo je, da Zakona o RTV niso oblikovali številni strokovnjaki, od njega so se distancirali tudi člani ekspertne skupine, ki jih je benevolentno, verjamem, imenovala gospa ministrica. Dejstvo je, da ob nastajanju zakona ni bil sprejet noben amandma opozicijskih poslanskih skupin. Dejstvo je, da so bili prezrti predlogi amandmajev Sindikata novinarjev Slovenije. Prezrti so bili predlogi amandmajev koordinacije novinarskih sindikatov RTV Slovenija v zvezi s splošnimi načeli avtonomije novinarskega dela. Prezrta je bila ugotovitev Sindikata kulturnih in umetniških ustvarjalcev RTV Slovenija, da se skozi zakon nakazuje marginalizacija kulturnih in umetniških vsebin na Radioteleviziji, in se tako posredno ruši eden od stebrov nacionalnosti. Prezrta je bila tudi ugotovitev Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora Republike Slovenije, da obstajajo številne pomanjkljivosti in vprašljivost skladnosti vsebine Predloga zakona o RTV z ustavo Republike Slovenije in s pravnim sistemom. Dejstvo je, da se predlagatelj ni preveč ukvarjal s problemom oblike zakona sui generis, neko statusno posebnostjo, ki uveljavlja ta zakon. Način imenovanja svetnikov in nadzornikov ter njihovih medsebojnih prepletenih in soodvisnih pristojnosti zanikajo trditve oblikovalcev novega zakona, da naj bi Zakon o RTV predstavljal depolitizacijo RTV.

Predlagan način imenovanja nadzornikov in svetnikov skupaj z ukinitvijo statusa javnega zavoda in vpeljavo nekega sui generis statusa RTV hiše ravno omogoča, da bo RTV popoln politični plen vsakokratne aktualne politične oblasti. Javne funkcije do sedaj javnega servisa pa zakon podreja novim komercialnim dejavnostim in posledično omogoča razgradnjo javne RTV in privatizacijo posameznih delov te hiše.

Zaradi omenjenih argumentiranih razlogov je prav, da javnost odloči o enem najpomembnejših javnih zavodov na referendumu, ker drugače ni šlo. In referendum je legalen in legitim demokratični standard, vsaj zaenkrat še, v državi Republiki Sloveniji in ni zločin. In dokler bo v parlamentu, tako kot je že od prvega dne samostojne Slovenije, Slovenska nacionalna stranka, se bomo borili najprej za slovenski jezik, slovensko kulturo in slovenski narod, ker je naša in tudi vaša največja dolžnost v tem od slovenskega ljudstva izvoljenem slovenskem parlamentu. In takšen boj je legalen, je legitim in demokratičen. Četudi danes mnogi, še posebno koalicijski strani privrženi novinarji, napadajo opozicijsko zahtevo po referendumu, po odločitvi ljudstva, po drugi strani pa prikazujejo, da je referendum, ki si ga pa zaželi koalicija plod čiste demokracije, se ljudstvo čedalje bolj sprašuje, ali je nedemokratično, nerazumljivo in zloraba demokracije, če se opozicija prizadeva, da da pravico in možnost ljudstvu, da odloči.

V Slovenski nacionalni stranki vemo, da je zahteva po referendumu o Zakonu o RTV demokratična in ustavna možnost ljudem dati priložnost, naj sami odločijo, kakšno RTV si želijo, javno, slovensko, namenjeno vzgoji, kulturi, izobraževanju, slovenstvu, slovenskemu jeziku ali zasebno skomercializirano in oblikovano mimo volje večine zaposlenih v zdaj še vedno javnem zavodu RTV Slovenija.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Stališče Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije bo predstavil Ljubo Germič.

LJUBO GERMIČ: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovana gospa ministrica s sodelavcema, kolegice in kolegi!

Glede predloga novega zakona o RTV Slovenija in zahteve za razpis referendumu je treba uvodoma ponoviti oziroma osvežiti spomin na genezo in učinke obstoječega zakona. Predvsem je težko izbrati najboljšega med mnogimi dokazi za to, na kakšen način se je politika vmešavala v delo javnega servisa RTV Slovenija, bodisi neposredno bodisi posredno, jih je enostavno preveč. Poglavitni razlog je že dejstvo, da je obstoječi zakon o RTV Slovenija spisal poslanec največje vladne stranke v prejšnji Janševi vladi, ki je skupaj s tedanjim ministrom za kulturo dr. Vaskom Simonitjem dve

leti zavajal javnost s trditvijo, da so zakon napisali ugledni domači in tuji strokovnjaki. Toda avtor Zakona o RTV je bil poslanec Grims osebn. O tem se je pohvalil sam, debelo leto po referendumu, ob interpelaciji dr. Simonitija oktobra 2006, citiram, "avtor ni Klemen Jaklič, sem edini avtor zakona od prvega do zadnjega stavka, vključno s tiskovnimi napakami," konec citata. Torej, kakšni medijski strokovnjaki neki! Ob tem priznanju, kdo je avtor zakona, se danes na vse kriplje zatrjuje, da je obstoječi zakon o RTV Slovenija nepolitičen. Kdo bi ob navedenih dejstvih lahko verjel v tako pravljico? Kako se je kazala in se še kaže politizacija javnega zavoda? V nenehnih ekscesih in sledeh političnega upravljanja. Različne kršitve novinarskih in profesionalnih standardov vsebujejo v glavnem primere delovnih suspenzov, pristranskosti in posege v programsko vsebino.

Z novim zakonom se spremeni statusna oblika RTV Slovenija iz javnega zavoda v samostojno pravno osebo javnega pravnega posebnega kulturnega in nacionalnega pomena. Gre za posebno sui generis ureditev, ki delovanje RTV Slovenija v celoti uredi v Zakonu o Radioteleviziji Slovenija. Za situacije, ki jih morebiti ne ureja, pa zakon določa, da se uporablja zakonodaja, ki se je uporabljala do sedaj, torej enako kot v primerih drugih javnih zavodov. To ob zagotovljeni pravni varnosti omogoča, po našem razumevanju in zagotovilih pripraviljavcev zakona, zadostno razlikovanje od okorele zavodske ureditve, da bo možen nov način korporativnega upravljanja s povečano fleksibilnostjo in odzivnostjo ob povečani odgovornosti članov organov RTV Slovenija. Večja pravna varnost, predvidljivost in jasnost se lahko zagotovijo zgolj s statusom sui generis. Velika večina konstitutivnih elementov zavodske ureditve je namreč v predlogu urejena drugače kot pri javnih zavodih, uslužbenci, premoženje, sistem korporativnega upravljanja, osebna odgovornost članov organov RTV Slovenija, način njihovega imenovanja in način financiranja. Po našem mnenju zakon vsebuje določila, ki opredeljujejo javno in zasebno z jasno ločnico. Seveda pa pri tem tudi opozarjamo, da bo odgovornost organov upravljanja treba tudi jasno uveljavljati in uveljaviti, da ne bo prišlo do kakršnihkoli zlorab in možnosti prelivanja sredstev v nasprotju z javnim interesom. V tej smeri razumemo tudi opozorila o možni komercializaciji javne RTV Slovenija. Uslužbenci RTV Slovenija po novem zakonu ne bodo več javni uslužbenci. Primerjalno pravno ter sistemsko gledano novinarji, pa tudi drugi sodelavci RTV Slovenija, ki imajo vpliv na nastajanje programa, ne morejo biti podvrženi sistemu, v katerem okvire in temeljna izhodišča vzpostavlja Vlada Republike Slovenije. Na prvi pogled in v trenutni situaciji položaj javnega uslužbenca lahko deluje ugodno, v primeru morebitnega poslabšanja pogojev ali pa morebitne možnosti izboljšanja pa

bi bilo mogoče reči, da v tovrstnem sistemu obstajajo vzvodi, preko katerih vlada lahko vpliva na dohodkovni položaj programskih delavcev in sodelavcev RTV, posledično pa tudi na program ali vodstvo javne radiotelevizije. V preteklih strokovnih diskusijah se je izoblikoval konsenz strokovne javnosti, da tovrstna ureditev preprosto ni dobra. Tako so v zakonu predlagane drugačne, boljše rešitve. Ne zgolj zaradi zavez Vlade Republike Slovenije pač pa tudi zaradi iskrene namere pripraviti čim boljše besedilo modernega zakona o RTV Slovenija je Ministrstvo za kulturo vse reprezentativne sindikate RTV Slovenija po končani javni razpravi o osnutku predloga sprememb zakona povabilo k formalnemu usklajevanju. V okviru tega so se v zadnji polovici leta večkrat srečali predstavniki Ministrstva za kulturo s predstavniki reprezentativnih sindikatov in so skupaj preučili pripombe sindikalne strani in jih v veliki večini, če niso rušili konceptualnih izhodišč pripravljenih s strani ekspertne komisije, tudi upoštevali.

Način izstopa iz sistema javnih uslužbencev, ki je urejen v 57. členu predloga zakona, je po zagotovilih Ministrstva za kulturo, z izjemo drugega odstavka, zapisan v celoti na način, predlagan s strani sindikalne pogajalske skupine. Do sprememb v drugem odstavku je prišlo v medresorskem usklajevanju na zahtevo Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, ki je vztrajalo na tem, da izločeni uslužbenci ne bodo mogli več vplačevati premij dodatnega pokojninskega zavarovanja v zaprt javni pokojninski sklad javnih uslužbencev in je predlagalo, da se vsebina temu primerno spremeni. Da se torej nezmanjšano plačevanje premij dodatnega pokojninskega zavarovanja uredi v enem od prostovoljnih dodatnih pokojninskih zavarovalnih skladov. To torej še vedno zagotavlja v celoti in brez izjeme izstop iz sistema javnih uslužbencev na transparenten način brez zmanjšanja kakršnih koli pravic zaposlenih. V veljavi ostajajo njihove pogodbe o zaposlitvi, enaka ostanejo delovna mesta, še vedno se za njih uporabljajo določbe veljavnih kolektivnih pogodb iz Zakona o sistemu plač v javnem sektorju dokler se ne izpogajajo z vodstvom za drugačno ureditev, ki pa brez njihovega soglasja ni mogoča.

Položaj zaposlenih je v tem smislu zaščiten tako ob prehodu, kjer bi glede na dikcijo zakona težko govorili o posegih v kakršne koli pravice, kot glede na določbe 46. člena tudi v prihodnosti. Uslužbenci RTV Slovenija po novem zakonu ne bodo več javni uslužbenci.

Vsekakor pa v Poslanskem klubu LDS pozitivno ocenjujemo mednarodno primerljiv pristop glede oblikovanja programskega sveta, ki bo po novem oblikovan tako, da bo imel tudi optimalno število članov, kar naj bi tudi omogočilo dobro oziroma strokovno delo. Menimo tudi, da mora biti tretji program znotraj RTV, Državni zbor ne more biti urednik takšnega programa. Novi zakon daje večjo avtonomnost RTV Sloveniji, saj bo Svet RTV sestavljen po

posebnem nestranskem ključu, in sicer: predsednik republike imenuje dva člana, enega na predlog nevladnih organizacij, ki se ukvarjajo s človekovimi pravicami, enega pa na predlog registriranih verskih skupnosti. Nadalje, Državni zbor imenuje pet članov na predlog nevladnih in nestranskih organizacij. Italijanska in madžarska samoupravna skupnost imenujeta po enega člana. Slovenska akademija znanosti in umetnosti imenuje enega člana, enega člana imenuje Nacionalni svet za kulturo in Zavod Center za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij imenuje še enega člana. V Poslanskem klubu LDS smo podprli Zakon o RTV Slovenija, ker menimo, da je bistveno boljši od sedanjega veljavnega zakona in da popravlja slabo stanje na temu področju, ki ga je uvedel tako imenovani Grimsov zakon.

V Poslanskem klubu LDS bomo podprli Predlog odloka o razpisu zakonodajnega referendumu o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija, saj nam tako nalagata Ustava in Poslovnik Državnega zbora, nikakor pa ne zaradi vsebinskih razlogov. Vendar pa na temu mestu izražamo upanje, da bodo državljane in državljani spregledali igro tistih, ki zlorabljajo to najvišjo obliko demokratičnega odločanja za nabiranje poceni političnih točk v dnevno politične namene. Ne nazadnje bi se morali predlagatelji referendumu vprašati ali je v času krize, ki so jih tako polna usta varčevanje in skrbi za državljane, res nujno treba zapravljati davkoplačevalski denar za zaščito zakona, ki ga je s tiskarskimi napakami vred napisal poslanec. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavil Bojan Kontič. Prosim.

BOJAN KONTIČ: Hvala lepa gospod predsednik. Spoštovana gospa ministrica, kolegice in kolegi!

Skupina dvaintridesetih poslank in poslancev je 26. oktobra 2010, takoj po tem, ko je večina državnih svetnikov zavrnila zahtevo za veto, na predsednika Državnega zbora naslovila zahtevo za razpis zakonodajnega referendumu o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija. Zahtevi, ki je bila vložena v skladu z ustavnimi in poslovnimi določili, ni moč oporekati. Oporekati pa je moč njeni vsebinski obrazložitvi.

Dovolite mi, da preden spregovorim o vsebini zelo jasno povem, da referendum zahteva del opozicije: Slovenska demokratska stranka in Slovenska nacionalna stranka. In da ga s pripravo odloka na matičnem delovnem telesu nismo posvojili in da ni moč pristati na predlog, da je zakon slab, da je za to potreben referendum, ki pa naj se izvede enkrat v prihodnosti, ko se bo nabralo še nekaj predlogov. Tudi izjave predsednika Vlade, češ, da se tudi on strinja s predlogom opozicije v

zvezi z datumom referenduma, so si nekateri razlagali po svoje in predvsem napačno. V preteklosti smo razmišljali o zakonski ureditvi, ki bi določila vnaprej izvedbo vseh do tedaj sprejetih referendumov na vnaprej določen datum, a so bila to zgolj razmišljanja. Kot so povsem na mestu tudi razmišljanja o tem, ali ne bi bilo smiselno določiti potrebno število udeleženk in udeležencev referenduma, da bi bila odločitev sprejeta. To so razmišljanja, ki so prisotna. In znotraj te vsebine gre razumeti izjavo predsednika Vlade, vse ostalo je zloraba njegove izjave za potrebe dnevne politike. Predlagatelji zahteve za referendum so prepričani, da statusne spremembe sprožajo pravno sistemske nedoslednosti. Nedoslednosti bi bilo ustrezneje nadomestiti s terminom novosti. V zakonu so namreč pristojnosti in odgovornosti dovolj jasno opredeljene, prav tako so navedeni zakoni, ki urejajo tista vprašanja, ki niso posebej urejena. In to so normativni akti, ki urejajo delovanje javnih oseb. Poudarek je na "javnih". Predlagatelji referenduma nadalje poudarjajo, da se bodo morali nekomercialni programi umikati komercialnim. No, spodbudno je, da so zmogli vsaj toliko samokritičnosti in ugotovili, da se to dogaja že v okviru veljavnega zakona. Pri tem sicer nismo povsem prepričani, da so imeli v mislih tiste programske vsebine, za katere medijski strokovnjaki ugotavljajo, da se bolj ali manj sramežljivo spogledujejo z vzori na komercialnih postajah. A ugotovitev o spodirvanju nekomercialnih oddaj na javni radioteleviziji ni nova, saj je na to opozarjal že Nacionalni svet za kulturo in del programskega sveta RTV Slovenija, ki ga je Državni zbor imenoval še v prejšnji sestavi. O problematiki je razpravljalo tudi matično delovno telo Državnega zbora, zato je toliko bolj dragocena določba, ki jo prinaša nov zakon, in sicer, da se v primeru, ko ni zagotovljen večinski delež kulturnih, umetniških, informativnih, dokumentarnih ali izobraževalnih vsebin, začne s postopkom razrešitve uprave. Dobiček se bo delil med zaposlene, trdijo predlagatelji referenduma, in prav je tako, trdimo Socialni demokrati, ki pa se strinjamo, da morajo biti pravila razdeljevanja letnega dovolj jasna. Da nagrade ne bodo previsoke je v zakonu določilo, da se lahko med zaposlene razdeli manj kot petina dobička, ki ostane po pokritju vseh obveznosti iz javne in tržne dejavnosti. Prav je, da sadove dobrega poslovanja javnega servisa užijejo tudi ustvarjalci programa, ne pa da gre vse zasluge le tistim, ki si uspejo zagotoviti za javni servis nespodobne pogodbe. Takšne torej, ki so se sklepale tudi v javnem zavodu. Ne nazadnje velja spomniti, da amandmaja treh poslancev, s katerim bi črtali možnost nagrajevanja zaposlenih, ni podprl niti poslanec Poslanske skupine SDS, ki je tedaj bil na seji matičnega delovnega telesa.

Predlagatelji referenduma zaskrbljeno ugotavljajo, da bo morala RTV Slovenija zagotavljati nabor vsebin in storitev pripadnikom

narodnih skupnosti nekdanje Jugoslavije. Pri tem jih toliko ne moti določba, da mora RTV Slovenija zagotavljati programske vsebine in storitve vsem pripadnikom narodov, ki živijo na ozemlju Republike Slovenije, torej tudi tistim, ki prihajajo iz območja nekdanje republike. Kot izrecna navedba slednjih. Na eni strani tankočutnost do usode tujih delavcev pri nas, po drugi strani pa, ko se izvoren narod teh delavcev le poimensko omeni v nekem zakonu, niti se jim ne daje nobenih pravic oziroma nobenih novih pravic, takšno nasprotovanje. Kdo bo zaposlenim omogočil neboleč prehod v nov sistem, sprašujejo predlagatelji referenduma. Prav zaposleni sami, je odgovor, ki je zapisan v 57. členu novega zakona. Ta namreč določa, da do sklenitve aneksov v kolektivni pogodbi ostajajo v veljavi določbe veljavne kolektivne pogodbe, kar pomeni, da brez soglasja zaposlenih, spremembe niso mogoče. Pri tem razumemo nelagodje ob izvzetju iz sistema javnih uslužbencev, saj se je v času gospodarske krize izkazalo koliko pomeni varnost zaposlitve v javni upravi. Ne glede na to, rešitev podpiramo, vsaj ta onemogoča, da vsakokratna oblast skozi vpliv na plačno politiko javnih uslužbencev posredno usmerja tudi delovanje medija. Predlagatelji referenduma izražajo dvom, da bo sestava sveta neodvisna od politike. Strah pred izgubo političnega vpliva katere koli politične opcije je več kot upravičen. Do sedaj je namreč skoraj tri četrtine članov programskega sveta imenovala politična večina v Državnem zboru. Odslej jih bo manj kot tretjino. "Plonk" listki s katerimi je prejšnja oblast sestavo programskega sveta oblikovala sebi všečno, bodo tako za vedno ostali le učbeniški primer, kako se z mediji ne dela. Še enkrat.

Predlagatelji referenduma so se po vložitvi zahteve domislili, da bi bilo najbolje organizirati kar poseben referendumski dan, ko bi v vzdušju cvetoče pomladi iskali odgovor še na katero drugo vprašanje. Da bi bila simbolika popolna, so predlagali kar cvetno nedeljo, 17. aprila 2011. Odlašanje, odločanje ljudi na referendumu, bi lahko pri reformnih predlogih pomenilo tudi resne finančne posledice za državo, kar sicer v tem predlogu zakona ni, je pa jasno sporočilo predlagatelju referenduma, da z odlašanjem predvsem preprečijo kakršne koli reforme.

Kakor koli že, volivke in volivci bodo na referendumu 12. decembra 2010 na zahtevo opozicijskih poslanskih skupin, še enkrat ponavljam, imeli priložnost zelo jasno izraziti svoje mišljenje, ali so bile predlagateljeve obljube ob sprejemanju zakona v letu 2005 uresničene ali ne. Odločali bomo in bodo ali je uresničena obljuba o nižji RTV naročnini, ali morda ni. Ali je uresničena obljuba o boljšem programu ali ni in ali bomo še naprej gledali na ekranu napis "znova". Nekateri so namreč že govorili o televiziji "znova" in ne o RTV Slovenija. Ali je uresničena obljuba o zagotovitvi politične neodvisnosti RTV ali ni? Ali je uresničena

obljuba o večji sproščenosti na radiu in televiziji ali ni? V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo glasovali za predlagani odlok, kar pa ne pomeni, da se nam zdi referendum potreben. Ravno nasprotno. Ne glede na to upamo, da bodo volivke in volivci glasovali za spremembe, za čistejšo zvok in sliko na svojih televizijskih in radijskih sprejemnikih. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Sledi razprava poslank in poslancev o predlogu odloka, pri čemer vas res opozarjam, razprava naj bi potekala predvsem o predlogu odloka. Seveda sam vem, da ga ni mogoče v celoti ločiti od vsebine, pa vendarle poskušajte se omejiti predvsem na tiste vidike, ki se vežejo na razpis referendum, ne pa seveda na razpravo o zakonu v celoti. Hvala lepa. Besedo ima najprej Majda Potrata.

Prosim.

MAG. MAJDA POTRATA: Hvala za besedo gospod predsednik.

Če želim razpravljati predvsem o odloku, potem je treba opozoriti na to, da je na odboru bil dan na glasovanje tudi predlog predlagateljev zahteve za razpis naknadnega zakonodajnega referendum. Po razlagi Zakonodajno-pravne službe, da mora odlok vsebovati natančen datum, tako za začetek postopka za referendumsko opravila, kot za dan glasovanja na referendumu, so predlagatelji takrat ponudili 17. april kot dan glasovanja. Zdaj sem videla, da je vložen amandma, ki za začetek referendumskih opravil ponuja 1. december 2010. Po pregledu Zakona o referendumu in ljudski iniciativi in tudi po hitrem pregledu Zakona o volilni in referendumski kampanji najdem težko pojasnilo, kaj naj delam z datumom 1. december, kajti kampanja za referendum sme začeti teči 25 dni pred dnevom glasovanja o referendumu. Kaj naj pomeni ta datum 1. december, bi prosila, če bi ga vlagatelji tega amandmaja pojasnili? To pomeni, da bi vse kar je mogoče povedati v vsebinskem pogledu o Zakonu o RTV Slovenija praktično lahko delali od 1. decembra, se pa to ne bi štelo za referendumsko kampanjo, ker ta se uradno sme začeti, kot rečeno, šele 25 dni pred dnevom glasovanja. Zelo zanimiv predlog, moram reči, če skušam biti malo cinična. To je vprašanje na katerega pričakujem odgovor. Zakaj 1. december? Jaz razumem, da je naš predlagani datum 4. november zelo korekten predlog, ker je vendarle treba računati, da je nekatera opravila treba začeti pred uradno kampanjo, ampak zato pa ni potrebnih pet mesecev.

Drugo kar se mi zdi vendarle potrebno omeniti, ker je bilo nekajkrat že povedano, bi rada reagirala samo na tiste stvari, ki so evidentne netočnosti v navajanju nekaterih stvari. Ko so nekateri predstavniki poslanskih skupin govorili o tem zakaj je Zakon o RTV

Slovenija, ki je bil 20. septembra sprejet, slab, so navajali, da na obravnavi na matičnem delovnem telesu ni bil sprejet noben drug amandma razen koalicijskih. Jaz ne trdim, da poznam genezo vseh pogovorov, ki jih je Ministrstvo za kulturo opravilo z vsemi socialnimi partnerji. Vem pa, da je bilo teh pogovorov veliko, enako kot tudi vem, da je bilo opravljenih veliko pogovorov z nekdanjim mojim poslanskim kolegom Andrejem Magajno in s poslansko kolegico Julijano Bizjak Mlakar, ampak da nekaterih dejstev in nekaterih razlag posamezniki niso sprejeli. Ampak, nekaj teh predlogov, ki so jih socialni partnerji predlagali, je bilo vključenih tudi v amandmaje, ki jih je predlagala koalicija. Na sami seji odbora pa se bodo nekateri upam, da vendarle hoteli spomniti, da je bili sprejeti predlog Andreja Magajne, Julijane Bizjak Mlakar in Franc Žnidaršiča o tem, da je edini ustanovitelj in lastnik RTV Slovenija Republika Slovenija ter amandma o tem, da naj javna RTV zagotavlja avtonomnost, pluralizem, svobodo, oblikovanje mnenj, ki ga je predlagala Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke. Ko je Svet delavcev in še nekateri drugi razpravljali o produkciji, o glasbenih vsebinah, smo dodali, da postaja tudi glasbena produkcija del javne službe. Potem smo sprejeli amandmaje, ki so jih predlagale narodne skupnosti. Na predlog zaposlenih je bil sprejet tudi amandma, ki zagotavlja strokovno izobraževanje zaposlenih na RTV, kar je, mimogrede, v zahtevi za razpis referendum, eden od očitkov, da bo v javnem zavodu RTV, tako kot se bo zdaj imenoval, kot sui generis zavod, da bo izobraževanje preprečeno. In na predlog invalidskih organizacij je bil tudi sprejet programski odbor za invalide, po novem, predlaga ga Nacionalni svet invalidskih organizacij in ne reprezentativna združenja. Jaz ne trdim, da sem navedla vse, ampak s tem hočem samo povedati, kako slab spomin imajo tisti, ki hočejo zdaj izničiti vse postopke dogovarjanja pri nastajanju zakona in s tem izpodbijati njegovo veljavnost. Zlahka se pozabi tisto, kar je bilo doseženo, in se tako scela, panoramično pogleda na zakon in reče: "Nič ni bilo dogovorjenega, nobenih dogovorov ni bilo". To se dogaja približno enako, kot se dogaja tudi z očitkom o komercializaciji in privatizaciji RTV.

Jaz se bom samo komercializacije dotaknila, ker se tudi čutim odgovorna kot članica in predsednica Odbora za kulturo, šolstvo, šport in mladino na to opozoriti. V rokah držim pismo, ki je bilo odposlano ali sestavljeno 28. januarja 2009, prvopodpisan pod to pismo je Jože Snoj, govori pa ravno o tem in prvi odstavek: "RTV Slovenija izgublja bitko s komercialnimi hišami, ker z vrednotami h katerim jo zavezuje njen nacionalni značaj ne more dobičkonosno konkurirati njihovim tržno naravnanim projektom, ki nimajo takšnih omejitev." Pismo se potem dotika še različnih stvari in ekonomsko propagando vidijo samo kot vrh ledene gore. Prepričana sem, da se tega

pisma spomnite, na to pismo je reagiral tudi Nacionalni svet za kulturo in reagiral tudi Odbor za kulturo, šolstvo, šport in mladino, in tam smo bili opozorjeni na to, da tako malo produkcije kulturnega programa, kot je bila v tem mandatu ali po letu 2005 ni bilo nikoli poprej. Torej, če govorimo o komercializaciji, o zmanjšanju skrbi za tisto, kar je poslanstvo tega zavoda posebnega kulturnega in nacionalnega pomena, potem bi se bilo treba prej vprašati ali je obstoječi zakon lahko kos tem pojavom, ki so zaznavni, in ki jih, mimogrede, omenjajo tudi predlagatelji zahteve za razpis zakonodajnega referendumu, pa ga v vsem tem času niso bili sposobni s tem zakonom zaustaviti. In ko je vodja poslanske skupine govoril o glasovanju o amandmaju, ki je razveljavljal možnost razdelitve dobička iz tržne dejavnosti po tem, ko je pokrita vsa dejavnost javne službe, ko je bil tak amandma predlagan, je bilo že povedano, samo dva sva glasovala za tak predlog amandmaja, nihče drug. Niti predlagatelji amandmaja niso zdržali na seji odbora, da bi se o tem izrekli. Za tista dva, ki sva tako glasovala, je bilo to glasovanje pač posledica pomislekov in očitkov, kako se bo prelivljal denar v zasebne žepi, ampak ti zasebni žepi so, mimogrede, žepi ustvarjalcev programa in tudi uprave v enem delu in nadzornega sveta, ampak nikoli ne v takšnem obsegu, kot je bilo to rečeno.

In dotaknila se bom samo še enega ponarejanja, bom rekla, izjav, ki je bilo že danes omenjeno. Tukaj imam v rokah sporočilo STA, 29. oktobra 2010, ko predsednika Vlade ni bilo v državi, pač pa je bil v Bruslju, in je bil vprašan in se je izrekal o referendumu in je takole v glavnem v napovedi teme rečeno: "Premier Borut Pahor se je danes v Bruslju izrekel proti referendumu o Zakonu o RTV Slovenija, ker to po njegovem mnenju ni prave vrste vprašanje za referendum." In potem so našteje teme, ki se premierju zdijo pomembnejše od tega. "Treba je paziti," to je pa zdaj dobeseden navedek, "da referendumi ostanejo za ključne stvari, na primer, referendum o meji je bil tak primer in referendum o pokojninah bi lahko bil," je menil. No, in potem je premier spomnil na svoje javno nasprotovanje referendumu o RTV tudi pred leti, se pravi, leta 2005, in še vedno meni, da referendum o Zakonu o RTV ni bistven za tisto, kar želimo doseči. Še navedek, in s tem bom končala: "Moje misli bodo usmerjene v pomembnejše stvari, kot je Zakon o RTV, torej v pokojninsko reformo, reformo plačnega sistema v javnem sektorju in kmetijsko reformo." Torej, kdor zdaj pripenja besede Boruta Pahorja v zvezi tudi s tistim razmislekom o možnosti združevanja več referendumov na isti dan, dela silo temu predlaganemu referendumu, ker je predsednik dovolj jasno povedal, da referendumu o RTV nasprotuje, ker se mu v tem trenutku v razmerah, v kakršnih živimo, in v kontekstu stvari, o katerih moramo odločati, ta referendum ne zdi bistven za to, da bi o njem morali na referendumu odločati.

Sama se bom izrekla za odlok v obliki, v kakršni ga predlaga odbor, zaradi tega, ker se mi zdi, da če že hočemo o tem zakonu vprašati ljudi, potem je dobro čim prej to narediti, dokler je v spominu ljudi še živa dolga javna razprava, javna predstavitev mnenj, splošna obravnava in dve obravnavi na plenarnem zasedanju Državnega zbora. Sama pa sicer menim enako kot predsednik Vlade, da referendum sam po sebi za to, kar prinaša, ni potreben, žal pa da so strahovi, ki jih nekateri zdaj slikajo, pač tiste narave, kot običajno je, da ima strah velike oči, pa še kaj naprej bi se dalo reči. Ampak zakonske omejitve, ustavne določbe so jasne in zato odluku ne nameravam nasprotovati. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Franco Juri.

FRANCO JURI: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovana ministrica, kolegice in kolegi!

Najbolj zanimiva je utemeljitev opozicije o potrebi po referendumu aprila meseca. Njihova utemeljitev je racionalnost in zmanjševanje stroškov. No, če bi bili dosledni, sploh tega referendumu ne bi predlagali, kajti sam referendum pomeni že strošek. Ampak ker je to eden najbolj avtentičnih izrazov in uresničevanj demokratične volje, je referendumu težko nasprotovati ali mu oporekati, zato tega ne bom počel. Menim, da je predlog za referendum toliko legitimen, kot je bil legitimen referendum o tako imenovanem Grimsovem zakonu. In to je edini argument, ki ga lahko opozicija danes uporablja in z njim maha, zato da bi referendum zagovarjali. Ampak pri tem se tudi vse konča, nato se začne sprenevedanje. Recimo, ko je jasno, da se z novim zakonom konča obdobje politizacije RTV, bi želeli politizirati cvetno nedeljo. In to, ne vem, če bodo razumeli volivke in volivci. Pustite ljudi pri miru pri takih dnevih. Ljudje se radi združujejo, radi opravljajo in uživajo v tistem dnevu, ki je za njih pomemben, brez takih političnih obveznosti, ki jih nalagate s posebnim dnevom za referendum in še posebej, ker gre za mešanje jabolk in hrušk. Naj bi odločali takrat o referendumu, o zakonu, ki že obstaja, ki je bil že sprejet v tem Državnem zboru in je bil potrjen v Državnem svetu pa o zakonih, ki še ne obstajajo, ki so strateške narave in o katerih bomo šele odločali. Torej ni razumljivo, da bi danes sploh odločali o tem ali bi imeli referendum čez 5 ali 6 mesecev. Zato je predlog koalicije, odbora, da se izvede ta referendum, čim prej pred 1. januarjem, če referendum mora biti, edino smiselno. Jaz temu referendumu ne bom nasprotoval. Najbrž ne bom niti glasoval za, kajti nisem zainteresiran za tak referendum, ker menim, da je bila razprava o samem zakonu temeljita. Sam zakon ni nastal tako kot je nastal v času gospoda Grimsa. On ga je napisal vemo kako, ga je pripisal najprej ministru Simonitiju, nato pa je priznal, da je

pravzaprav ta zakon nastal v ožjem krogu, brez udeležbe stroke in sploh brez javne razprave in tako kot je ministrica povedala, šele referendum je bil priložnost za širšo javno razpravo in kot veste, referendum je za predlagatelje zakona uspel, ampak za las in brez, da bi javnost bila dejansko seznanjena z vsemi vidiki tega zakona. Kaj je prinesel tisti zakon, Grimsov zakon, vemo vsi in zdaj se nam končno ponuja priložnost, da ga spremenimo v smislu depolitizacije zavoda radiotelevizije. Pri tem seveda ne razumem, kako bi opozicija želela zamrzniti zakon in ga ohraniti v življenju še do 17. aprila, torej bi želela, da ta oblast izkoristi vse možnosti, ki jih je gospod Grims ponudil politični oblasti, torej parlamentu in Vladi zato, da opravi svoje čistke in vsa druga opravila v zavodu. Mi za nekaj takega nismo zainteresirani. Ko smo mi predlagali ta zakon, smo želeli spremeniti sistem odločanja in smo to z novim zakonom tudi dosegli.

Gospod Tanko je prav pri obrazložitvi poslanske skupine sam priznal, da Grimsov zakon ponuja možnost kadrovskih sprememb, samovoljnih kadrovskih sprememb in jih je tudi naštel nekaj, četudi je treba opozoriti, da se je prav pri imenovanju generalnega direktorja izkazalo, da ta koalicija razmišlja in odloča bistveno drugače kot prejšnja koalicija. Gospod Marko Filli, veste, ni politični kader, je strokovnjak, ki izhaja iz sistema RTV, ki je imel ...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Mir v dvorani prosim.

FRANCO JURI: ... tudi v prejšnjem mandatu RTV pomembno vlogo, vlogo tehničnega direktorja in veste, da izbira gospoda Fillija ni bila v nobenem primeru politična. Zato ne vem, kaj vas... Hvala gospod Jerovšek, se veselim vašega aplavza. Ne razumem, zakaj bi želeli obdržati ta zakon v življenju do 17. aprila. Tega ne razumem oziroma to je razumljivo samo tako, da želite obdržati netransparentnost, ki izhaja iz Grimsovega zakona in tudi možnosti, da vse tisto, kar je bilo ugotovljeno s strani Računskega sodišča, s strani nadzornikov in tako dalje, bi se lahko v tej netransparentnosti prikrivalo do trenutka, ko bo vse pospravljeno, ko ne bo treba ali ne bo več možno ugotoviti, zakaj se je začela agonija Radiotelevizije Slovenije prav s pričo delovanja Grimsovega zakona.

Zato, če bomo danes glasovali o referendumu, bomo glasovali o odločitvi, ki ponuja javnosti referendum v decembru, torej čim prej. S 1. januarjem bo ta zakon stopil v veljavo in takrat seveda bomo imeli že mnenje javnosti, zakaj se tega bojite? Zakaj želite odlašati do aprila? Čemu je to namenjeno? Mislim, da je bilo toliko javne razprave in da je javnost državljanov Slovenije tako dobro seznanjena s tem zakonom, da so že zreli za odločanje. Če jih vi podcenjujete, seveda to povejte na glas. Če želite pa obdržati

netransparentnost do aprila zato, da vaši kadri, vaši politični kadri v RTV pospravijo kar je treba pospraviti, seveda to je pa drugo vprašanje.

Zato jaz upam, da, če bo odlok o referendumu izglasovan danes, bo to sklep, predlog, ki ga ponuja odbor. Kajti je edini racionalen in ponuja zakonu normalno življenje brez takšnega odlašanja in predvsem pa preprečuje politizacijo takšnih ali drugačnih ne del. Hvala.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Zmago Jelinčič Plemeniti.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa gospod predsedujoči.

Referendum je nujno potreben, in sicer zaradi tega, da se izognemo političnemu prevzemu Radiotelevizije Slovenije, in sicer političnemu prevzemu s strani neokomunističnih strank, ki hočejo nazaj v Republiko Slovenijo uvesti tisti način delovanja kot je bil znan nekje v enih drugih časih, več kot izpred dvajsetih let nazaj, celo v nekdanji SFRJ niso, kaj takšnega počeli, ampak tja nekje do leta 1975. Res je, da je takšen sistem delovanja, kot ga želijo uvesti gospodje danes in gospe danes, še vedno v uporabi v Severni Koreji in mislim, da je slovenska javnost dosti razgledana, da ne bo dovolila takšnih severnokorejskih poskusov v Republici Sloveniji. Konec koncev naj bi bili demokratična država, konec koncev naj bi se tukaj uporabljala medijska svoboda, ampak pri nas se ne uporablja medijsko delovanje za potrjevanje svobode, ampak se krši medijska svoboda. Padli smo že zelo nizko na področju varovanja medijev in pa medijske svobode v svetu in nas bodo kmalu dali tja, kamor, kot kaže, sodimo. Samo še ta zakon je treba obdržati in bomo tam kjer bomo.

In če vzamemo samo nekaj osnovnih razmislekov, sedanja oblast hoče prevzeti popolno kontrolo nad mediji. Tako da bo lahko določala kaj se sme objaviti, kaj se sme pokazati, kaj bo prepovedano in kaj bo tudi kaznivo od tistega, kar bo prepovedano. Način, da bo določena skupina odločala o tem ali nekdo sme uporabiti besedo ali je ne sme in bo odločala o tem kaj je kršenje, ne vem, kakšnih človekovih pravic ali recimo, da je kakšna beseda zlorabljena ali kaj jaz vem kaj še, mislim, da to spominja na druge čase. Čeprav moram reči, da se takšni poskusi in takšne zadeve že dogajajo tudi v Državnem zboru, s strani predsednika Državnega zbora gospoda Gantarja, ampak tudi to bo prišlo enkrat v obravnavo. Da pa ne bi prišlo to v obravnavo je pa treba prevzeti Radiotelevizijo Slovenijo in jo usmerjati v tisto smer, da bodo takšne eskapade s strani vladajoče koalicije, enostavno ne bodo prikazane, bodo izrezane. Prikazani bodo segmenti, ki govorijo v prid vladajoči strukturi, ne bo pa prikazano realno stanje. To se že dogaja v

tiskanih medijih, in to se bo sedaj začelo dogajati na Radioteleviziji Slovenije.

Seveda sedanja neokomunistična oblast to potrebuje. Časa ima še manj kot dve leti do naslednjih volitev, in v tem času mora narediti vse, da bo na naslednjih volitvah obstala, zmagala in obdržala tiste pozicije, ki jih ima sedaj, poleg tega, da bo postrgala še tisto nekaj denarja, ki ga je ostalo v javnih zavodih, med temi štejem tudi RTV, da bodo lahko nabasali svoje nenasitne žepe.

Druge zadeve je podprejanje komercialnim dejavnostim. Radiotelevizija Slovenija naj bi postala nekakšen čuden konglomerat javnega zavoda delniške družbe in verjetno kakšne privatne fundacije. S tem bi se začelo dogajati, da bi se vedno bolj bližala POP TV, vedno bolj bi se bližala Pink TV in mogoče celo kakšnemu trenutno lokalnemu mediju, ki pa jih seveda mislite ukiniti zaradi tega, ker si bo le redka lokalna televizijska postaja mogla dovoliti, zaradi finančnih sredstev, da bo nabavila digitalno opremo za predvajanje svojih programov. Skratka, porezali boste komplet medijski televizijski prostor. Uvedli svoja merila. Uvedli svoje zahteve in potem boste delali kot vam paše. Seveda pa obenem boste služili z reklamami. In te reklame bodo šle v tisti del javnega zavoda, ki bo delniška družba, ne pa kam drugam. Seveda boste vse tiste novinarje, ki vam niso prav in po godu zmetali ven. To vam pač ne bo težko. Tisti števec, ki so ga uvedli v zvezi s političnimi odstranitvami enostavno teče in bo tekel še bistveno hitreje, kot je tekel doslej. Te zadeve so čudne, če milo rečemo, čudne. Res je, da se Evropa že sedaj čudi kakšno demokracijo mi imamo in na kakšen način se mi gremo to demokracijo, ko pa vendar marsikdo, ki bi lahko povedal karkoli ne more povedati ničesar. Že danes se omejuje informacije, ki se tičejo, recimo, gospe ministrice za notranje zadeve v določenih segmentih, potem informacije o tem kam izginja denar, recimo Darsa, to se ne govori in tako naprej in tako naprej. O kakšnih osebah je prepovedano govoriti, se jih sploh niti ne omenja, ampak če je treba nekoga odstraniti iz političnega prostora, se mu pa enostavno ne da možnosti, da bi karkoli povedal. Zanimive so te stvari. In nekatere od teh stvari že sedaj poskušate oziroma uveljavljate, tako kot ste odstranili prenose sej Državnega zbora z drugega programa na tretji program, pač, zato ker nekateri tega programa ne morejo slediti. In vsak glas, ki ga imate pa ni važno na kakšen način ga pridobite je za vas dober. Kajti, zavedate se, da vam ljudje ne zaupajo več. Preveč je bilo goljufije, ampak to se da popraviti z ekstremno medijsko kampanjo v kateri nihče ne bo mogel kontrolirati stroškov, kajti sama inštitucija bo narejena tako, da če bo treba se bo kontrolirala, če ne bo treba se pač ne bo kontrolirala, kajti vedno bo vskočil nekdo in bo rekel, oprostite, ravno ta segment je tisti iz delniške družbe. Tisti segment iz javnega zavoda je pa nekje drugje.

Zanimivo je, da so se celo novinarji, Združenje novinarjev in publicistov se je odločilo, da ne podpre tega zakona. In so lepo povedali, da njih nihče ni vprašal. Da so celo gospa ministrica in njeni šli tako daleč, da niso upoštevali mnenja ekspertne skupine, ko so se celo ti člani ekspertne skupine distancirali od tega zakona. To ni važno, kajti namen posvečuje sredstva, je rekel Machiavelli. In kot kaže ste nehali študirati Marxa in Engelsa, ampak ste začeli študirati Machiavellija. Mislim tudi, če bi študirali Marxa in Engelsa, ne po skrajšanih izdajah kot ste jih imeli na FDV, ampak po celem kompleksnem materialu, bi verjetno tudi spoznali kaj drugega, kaj vam ni uspelo spoznati do zdaj.

Tretja zadeva, kot sem povedal, je privatizacija raznih posameznih segmentov RTV Slovenije in ta privatizacija, s čigavim denarjem? Z denarjem tistih, ki bodo plačevali naročnino. To me spominja na nacionalni preiskovalni urad, ko bo hiša postala last nekoga, ki mu bo država plačala to lastnino in ko bo že to njegovo, bo dobival še dodatne prihodke s strani države, kajti vse skupaj bo postalo njegovo in potem bomo šli naprej. Ravno tako se bo to zgodilo tudi na RTV Slovenije. Jaz mislim, da smo nekaj takega že videli, poskuse takega smo že videli, ko je nekdo iz istih krogov hotel privatizirati VIBA film. Tam uspeh ni bil zagotovljen. Ampak tukaj bi pa nekateri radi naredili to in seveda kraljevali potem na nivoju medijskih mogotcev. Vendar je treba povedati, medijski mogotci niso lopovi. Medijski mogotci, ki so v tujini, so to naredili z lastnim delom, s pametjo in s transparentnimi zakoni, ne pa s takimi zakoni kot jih mi sprejemamo, seveda ob podpori koalicijskih strank, ki jih neokomunizem tako silno zavzeto žene v prevzeme, da človek se vpraša, če morda to ni neokomunizem, ampak je mogoče neoliberalkomunizem ali kaj podobnega.

Skratka zadeve so zelo čudne. Nekateri govorijo tudi, da je grozljivo koliko denarja se bo vrglo stran za ta referendum. Za referendum se bo vrglo zgolj 1 % tistega denarja, ki ga je gospod Pahor vehementno šenkla Grkom zato, da bodo lahko naprej lagodno živeli in, ki ga Slovenija nikoli ne bo videla. Ampak tudi tukaj je zanimivo razmišljanje, kajti če bo prevzeta RTV Slovenija, ne bomo nič izvedeli kam je šel denar, kako se ta denar troši oziroma kam je šlo tudi tistih dve milijardi 73 milijonov poroštev za razne kredite, ki jih pametne države ne bodo plačale, kajti za hrbtom bodo imele bedasto Slovenijo, ki z levo in z desno deli denar, ki pravzaprav ni njen. Govorim o Vladi, Vlada deli ta denar, denar je pa naš, vseh. Tudi tistih, ki komaj živijo, tudi tistih, ki iz dneva v dan ne vedo kaj bodo naslednji dan, ampak to vas ne zanima. Glavno, da boste pobasali, pograbili in si zagotovili ugodno in lagodno življenje še naprej.

Ne vem, zakaj potem, če govorite o takem silnem strošku, ne pristanete na to, da bi se zamaknil rok tega referenduma, kajti prepričan sem, da se bo zgodil še kakšen

referendum, morda referendum o malem delu, ali pa referendum o pokojninski reformi pa bomo lahko združili vse tri referendume in se bo strošek referendumu zmanjšal na eno tretjino te vsote, če gledamo na vsak referendum. A ne, to vas ne zanima, kajti vas ne zanima strošek, ki ga bodo nosili ljudje. Vas zanima le to koliko koristi in to čim prej boste imeli vi in kako boste zamazali ljudem oči zato, da boste lažje grabili še naprej.

Ta poskus je pravzaprav grozljiv in obsojanja vreden. Kakšen bo uspeh bomo videli. Vendar pa zanimivo je, da je bil prejšnji zakon izglasovan na referendumu in potrjen na referendumu. Vem, da boste naredili vse. Prepričan sem, da boste tudi goljufali pri tistih lističih, volilnih, tudi to sem prepričan, da boste delali, posluževali se boste vsega. Jaz pa upam, da vam vseeno ne bo uspelo.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA:
Gospa ministrica, izvolite.

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR: Hvala lepa. Spoštovani!

V tej dvorani je treba govoriti resnico, ne pa laži. V tej dvorani je treba govoriti z glavo, ne pa na pamet. In v tej dvorani je treba govoriti o stvareh, ki se jih pozna, ne pa ki se jih prikroji svoji lastni želji, resnici, videnjem, trenutnemu stanju, barvam, meritvam in tako naprej. Zato je treba spodnesti nekatere trditve, ki so bile ravnokar izrečene, že zaradi higiene do gledalk in gledalcev, ki imajo vpogled v to, kaj se tu izreka, kako se izreka in kako pravzaprav poslanke in poslanci dojemate tisto, kar je vaše vsakodnevno opravilo – poznati stvari, zakone, predloge, reflektirati in argumentirati, ne pa na pamet govoriti in trditi, kot da danes sije sonce in da smo sredi poletja, ko pa vemo, da je mrz in da smo prehlajeni. Zato ni spoštljivo do občanov in občanov izumljati neresnice, zaradi tega, ker bremenimo njihovo zmožnost percepcije, dojemanja in soočanja z resnico.

Zelo neprimerno je govoriti o tem, da je Slovenija padla na lestvici svobode medijev zaradi tega, ker se je posiljevalo z nekimi slabimi rešitvami ali kradlo, vpilo in še kaj drugega, kar je ravnokar poslanec govoril. Slovenija je na lestvici svobode medijev, vsaj po anketi novinarjev brez meja oziroma po njihovi dejavnosti zdrsnila za 10 mest, se pravi na 46. mesto, iz povsem jasnih razlogov, ki so v tem poročilu podani, napisani, zato jih velja prebrati, še enkrat povedati in slišati. V obrazložitvi piše: "Nekdanji predsednik vlade tekmuje s Silviom Berlusconi in še Robertom Fitzom, ko zahteva nič manj kot 1,5 milijona evrov od novinarja, ki je razkril nepravilnosti pri sklepanju pogodb za oddajo javnega naročila, po domače povedano," in o tem so mediji pisali, "Janez Janša za poldrugi milijon toži finskega novinarja Magnusa Berglunda zaradi afere Patria." In to nas je potisnilo za toliko in toliko mest nazaj. Mogoče to navajajo, mogoče je bilo še zaradi

česa drugega, mogoče tudi zaradi drugih znanih opozoril, zaradi krčenja, recimo, možnosti svobode govora, ampak vendar, s tem se srečamo. Zaradi tega je neprimerno ne argumentirati razlogov, zaradi katerih se določene trditve izrekajo. In še nekaj, od leta 2005 do leta 2008 je na lestvici, tovrstni, ki sem jo navedla, padla za 21 mest, na drugih lestvicah, ki jih sedaj ne bom vseh naštevala, vsaj pa za 11. In to je zaskrbljujoče. Je pa težko in nepravilno usmerjati prst tja, kjer je vakuum, kjer je praznina. Meni je žal, da se taka površnost v takih razpravah dogaja. Meni površnost ni lastna, potrebni so mi argumenti in v takih diskusijah rada sodelujem. Ne pa v takih, ko se govori in meša Zakon o RTV Slovenija, kar je gospod Plemeniti neplemenito naredil, in Zakon o medijih. Nekaj, česar v Zakonu o RTV Slovenija ni, predpisuje Zakon o medijih. In zato ni lepo, da se poslanci, ki imate zelo veliko odgovornost in jo poznamo, tako pavšalno in tako otročje pravzaprav soočate s tako resnimi zadevami.

Replicirala bi tudi govorniku predstavitev stališč Poslanske skupine SNS, gospodu Baroviču, in poudarila neko pomembno dejstvo. Namreč, eden izmed članov nadzornega sveta je nedavno, mislim, da je bilo to leto, dve nazaj, odstopil iz članstva nadzornega sveta RTV Slovenija, to je bilo tudi obravnavano znotraj odbora za kulturo in šolstvo, smo se seznanili s tem odstopom, ampak treba se je spominjati zakaj. To je bil gospod Tomaž Glažar, zakaj pa repliciram, ker je bil imenovan v nadzorni svet, prav na predlog Slovenske nacionalne stranke. To se pravi, da zdajšnje imenovanje v organe upravljanja po zdajšnjem zakonu se dogaja tudi z imenovanjem posameznih strank. In v daljših pogovorih, konec koncev, tudi ko smo predstavljali in usklajevali zakon v vseh poslanskih skupinah, mimogrede tudi v SDS, enkrat na usklajevanje je prišla samo ena poslanka, čeprav smo čakali da se boste vendarle udeležili in povedali kaj vam ni všeč in tudi povedali kaj si želite, no pa na enem usklajevanju pač ni bilo nobenega, ampak na usklajevanju, pri Slovenski nacionalni stranki so bili podani tudi vsi tisti razlogi zaradi katerih se omenjeni nadzornik ni strinjal tako daleč, da je članstvo v nadzornem svetu zapustil, zaradi tega, še posebej tukaj vas spomnim, pomembnega dejstva, da se je soočil z resnico in tistim očitanim dejstvom, ki sem ga tudi sama poudarjala na razpravah na odboru v Državnem zboru, konec koncev poročilo nadzornega sveta RTV Slovenija Državni zbor obravnava in ga bo tudi po novem zakonu, vi ga boste obravnavali, se boste z njim soočali in ga tu presojali, delovanje RTV Slovenija namreč, zaradi tega, ker se je takrat razkrila neprijetna resnica, da RTV Slovenija v prejšnjih letih ni spoštovala obveznih kvot objavljanja neodvisnih del producentov, avdiovizualnih producentov, ki so določeni z zakonom še sedaj. Ampak, tukaj je vodstvo mižalo, nadzorni svet je imel tukaj velike

težave s tem, in nekateri člani so odstopili. Zato smo prisluhnili tudi predlogom tistih kritik sedanjega zakona, ki so usmerjale k boljšim rešitvam. Ohranili pa smo, in tega nikoli ne pozabim povedati, ker je res, tiste predloge zdajšnjega zakona, ki pa so dobri, ki so ustrezni in ki so se izkazali tudi za koristne.

In treba je še nekaj povedati, ko govorimo o očitkih, ki jih podpisniki tega referendumu, predloga za referendum izpostavljajo in so nesramno prosojni, zaradi tega, ker nimajo argumenta. To se pravi, nas ne, ali javnost ne, ne usmerjajo k členu, ki reče to pa to. Ampak, ne, vi rečete to bomo pa kar zdaj privatizirali vsi po vrsti. Kje to piše?! Kje to piše?! Nikjer! V nobenem členu. In ker tega ne navajate, se oproščam, potem moram opozoriti, da delate površno, da ne delate korektno, in da ne delate resnično, ker kar na pamet se reče, se bo privatiziralo ali pa še kaj drugega ali se bo komercializiralo ali pa se bo vzelo v lastne žepe. Prosim vas!

Očitek da bo RTV Slovenija delniška družba, profitna organizacija, ki bo slabila javno službo in ki bo dopuščala izplačevanje dobička zaposlenim v upravi ni upravičen, sem zelo blaga pri tem argumentiranju takšnih očitkov, ker bom ohranila mejo treznosti. Ampak, bom rekla, da ni dopusten in ni konstruktiven zaradi tega, ker laže in ne smemo podcenjevati ljudi in jim lagati. Prosim vas. Ne smemo! Jaz razumem, da imate nek manevrski prostor besednjaka, ki podpira vaše intence, ampak ohranite resnico. Zato naj vam jo vsaj pomagam povedati v določenih točkah, na določenih mestih in naj povem, da si preberite zakon, recite v katerem členu to vidite, kje so te nevarnosti in razjasnite sami s seboj in razčistite kaj je namišljenega in kaj je resničnega. Ni možna privatizacija, je pa res, da so se v zadnjih časih z zdajšnjim zakonom zgodili posegi v tisto kar je, bom rekla, javna vrednost RTV Slovenija. Povejmo koliko se je odprodalo delnic Eutelsata, jaz mislim, da v zadnjem obdobju leto nazaj, za štiri milijone. Povejmo kaj se je hranilo s to srebrnino, ki jo ima RTV Slovenija. Tukaj ste že večkrat slišali, da so se iz teh kvot hranile tiste vsebine, ki danes govorite, da so komercialne ali potencialno bodo jutri komercialne, Strasti pa še marsikaj. Licenca za Piramido in na koncu seveda tudi poskusi, mogoče, zaseganja teh sredstev za plače kajti zaradi zakona in politične zaveze, ki se je zgodila v preteklosti, da bo Grimsov zakon prinesel več muzike za manj denarja, to se pravi boljši program z manj sredstev je seveda nastala stiska na RTV Slovenija. In, ko je bilo treba slediti Virantovim korekturam plačnega sistema, ki so odpravile celo res nekatere nizko plačane vrednosti zaposlenim ali pa celo neke anomalije, tega denarja ni bilo. In politična zaveza, da se ne bo zviševala naročnina oziroma RTV prispevek, ki je bila dana tukaj in ki je bila dana ljudem, seveda tudi ni prinesla tistih sredstev, ki so se in to se vsi dobro spominjate, poskusili prinesiti na

račun manjšinskih programov, to vemo kako je bilo. Seveda Vlada je bila lani, 2009, dovolj previdna in ni pustila teh manevrov izigravanja manjšinskih programov, ki gredo iz državnega proračuna za to, da se nadoknadijo sredstva za plače. Ampak to so detajli, pustimo, takšnih detajlov je ogromno. In če bi tudi mi uporabljali podoben besednjak, pavšalen, bi rekli, da niso bili spodobni in za javni zavod ne samo koristni, ampak higienični, za javno službo tudi ne.

To, da bo Javni zavod RTV Slovenija v prihodnjih oblikah lahko polnil žepe, kot smo danes slišali na način delitve sredstev naj še enkrat povem, ker ne vem, preslišite, verjamem, da ne zavestno, že kar podzavestno preslišite. Preslišite, da bo RTV Slovenija tudi v tej sui generis obliki, kjer je ta sui generis poudarjena na način, da veljajo za nadzorne organe, za upravne organe, za programski svet, za nadzorni svet, za upravo velike odgovornosti, tako kot veljajo v gospodarskih družbah. Tukaj je tisti visoki standard, ki smo ga postavili in ki bo ščitil te malverzacije, ki kar, "kao" se bodo dogajale, kot je bilo ravnokar prej povedano. Zelo visoki standardi, ti ljudje bodo morali imeti izpit, vidnost, znanje, bodo šli skozi rešeto, tudi tukaj. Zelo naporno, ampak odgovornost je tukaj potrebna.

Javna služba se bo hranila iz RTV prispevka, še naprej. Absolutno, tukaj ni dileme. In presežek prihodkov nad odhodki iz tiste komercialne dejavnosti, ki bo tudi nastajala tak kot nastaja dandanes, saj tudi v knjižnicah nastaja, saj tudi v muzejih imamo, saj tudi v galerijah imamo določeno komercialno dejavnost. V knjižnicah imajo, ko priredijo nek dogodek in ko dajo v najem, recimo, dvorano ali prostor za nek dogodek, komercialni prihodek. Isto velja za galerijo, isto velja za muzej. In te komercialne dejavnosti, ki jim rečemo komercialne dejavnosti, se vedno vračajo v javno službo. Gospod Magajna, se vedno vračajo v javno službo, tudi tukaj in se bodo morale. Če natančno preberete zakon, tako je.

Delitev o kateri govorite, da naj bi se dogajala na način hranjenja programskega sveta in nadzornega sveta, naj vam povem, direktor Anton Guzej je v letu 2009 prejel nagrade za uspešnost približno 14 tisoč 400 evrov, če imam natančne podatke. Če bi se po tem zakonu, ki ga dajete na referendum, delile nagrade direktorju, ne bi nikoli po poslovanju iz leta 2009 direktor prišel do 14 tisoč 400 evrov nagrade. Ne bi mogel, mimogrede tudi takih aneksov k pogodbam kot jih je sklepal ne bi mogel. Ne, ampak, gospod Tanko, me poslušajte, zato da ne boste ponavljali kar naprej in kar naprej, gospod Tanko, če bi veljalo poslovanje kot je veljalo za leto 2009, potem bi se celotna uprava in če bi veljal ta zakon... Gospod Tanko me poslušate? In če bi veljal ta zakon v katerega dvomite, in ki ga hočete preverjati, boste morali ljudem to povedati. Če bi veljal ta zakon ne bi direktor dobil 14 tisoč 400 evrov kot jih je Guzej, ampak bi celotna uprava dobila 4 tisoč 400

evrov. 4 tisoč 400 evrov, če bi bilo poslovanje tako, kot je bilo v letu 2009. In če bi veljal ta zakon, ki ga prinašamo kot rešitev za nekaj, kar oporekate. 4 tisoč 400 evrov pa je, in če je petčlanska uprava, 880 evrov. To je 880 evrov. Recimo, dobro, če bi imeli večji presežek, ampak so imeli samo 88, potem je pač to. Če bi imeli manjši, bi še manj. Če bi imeli 100 tisoč evrov presežka bi si celotna uprava delila 4 tisoč evrov. Ampak nekaj je treba poudariti, člani nadzornega sveta in člani programskega sveta, ki niso sedaj, vsaj v programskem svetu več tak debatni krožek kot je bil, čeprav tudi debatni krožek je v redu. Konec koncev, danes je gospa Potrata prebrala del zapisa, ki je nastal prav na podlagi pobude programskega sveta, nekdanjega, z gospodom Snojem, z gospodom Grando, z gospodom Kosom in še drugimi, ki so se spraševali ali je televizija za katero skrbijo kot člani programskega sveta, ne preveč morebiti komercialna. Skratka, člani programskega sveta v novi sestavi, ki bodo v manjši ekipi, bodo pač imeli bistveno bistveno bolj odgovorno nalogo, zaradi tega, ker bodo jamčili za odločitve tudi z lastnim premoženjem. In edino tukaj se pravzaprav srečujemo s tistim segmentom, ki vam ni všeč, in ki pravite, da kar vse povprek vleče v gospodarsko družbo. Ta del je vzet iz drugega sistema, ki je odgovoren, in kjer naj bi se načini kontrole in tudi odločitev dogajali z večjo odgovornostjo in ne mogoče na nek lahkotnejši način.

Tukaj nimamo v Sloveniji še tovrstnih načinov upravljanja javnih služb z neko bolj fleksibilno, manj okorno obliko, zato smo jo pravzaprav po vzorcu od številnih drugih držav, ki imajo oblike, pa ji rečejo delniška družba, ji rečejo gospodarska družba, ji rečejo fundacija, rečejo društvo in še marsikaj rečejo, saj poznate kar v obrazložitvi zakona piše, pač naredijo to drugače. Mi imamo krajšo tradicijo tovrstno, imamo manj razvito plejado, bom rekla, ponudb tovrstnih, kako organizirati javno službo in mogoče zaradi tega tudi krčev bistveno več, ker vse damo v javne zavode, bodisi da gre za vrtce, bodisi da gre za šole, bodisi da gre za zdravstvene domove, bodisi da gre za muzeje, galerije in tako naprej. In je teh nians, ki silijo k večji fleksibilnosti, k večji prožnosti in k specifikam posameznih področij premalo in to se strinjate vsi, še posebej tisti, ki ste župani, ker veste kako včasih je to omejevalno. Moram še nekaj povedati, kar je bilo večkrat poudarjeno znotraj diskusije tudi pri predstavitvi poslanskih skupin. Res je, delali smo ogromno s pogovori. Prej sem rekla, da več ali manj smo bili tudi s celotno ministrsko ekipo, ki se je ukvarjala s tem zakonom tudi v različnih poslanskih skupinah, recimo večkrat tudi na samem začetku, ko so bili obrisi in koncepti zakona nekoliko drugače zapeljani kot so sedaj. Jaz se spomnim Poslanske skupine SLS, ki je, recimo, predlagala, da vam bom povedala, koliko različnih nians je bilo, ki je predlagala, vsaka je imela svoje videnje, v SLS se je predlagalo, da

bi programski svet sestavili tako, da bi jih imenovala pol opozicija in pol pozicija in da bi, če bi prišlo do vprašanja dualnosti, kdo ima zdaj prav, odločal predsednik programskega sveta. Skratka, bilo je nešteto rešitev, vsak si je tudi nekaj želel. In tudi v ekspertni komisiji, ki je bila zadolžena za medijski prostor, ne samo za RTV Slovenijo, ampak tudi za Zakon o medijih, je bilo mnogo različnih stališč in člani niso imeli ukaza, da imajo zaprta usta, ko različnih svojih videnj niso dosegli s tem, kar smo na koncu uskladili, ker zakon je vedno nek kompromis različnih interesnih skupin, različnih spoznaj tudi tistih, da se kje kdaj sam omejiš in da drugače vidiš, do različnih prepoznavnih praks, ki so še posebej dragocene, če jih prepoznavš tam, kjer je demokracija daljša in kjer je tradicija večja, to se pravi v evropskem prostoru. In recimo, v ekspertni komisiji, v kateri, kot pravim, niso bili enoumni, daleč od tega, so skoraj vsi nasprotovali parlamentarnemu programu. In ko smo se razšli, niso rekli, da so zadovoljni z zakonom. Ne, rekli so: "Nismo, ker ste pustili parlamentarni program na ta način, kot ste ga rešili." Mi smo vztrajali, da ne. Ali pa niso bili zadovoljni z rešitvami okoli tega, da smo preveč omejili, da nismo dajali več prvin gospodarskih družb ali pa družb, ki na drugačen način pristopajo k javni službi in zato, ko jih vprašate, bodo rekli: "Ne, bi morali imeti bolj zaprte ali bolj stroge ali bolj fleksibilne rešitve, kot so." Ampak, nekaj, kar je pomembno, je to, da ob različnih videnjih, vseh konzultiranih, in to jih ni bilo malo, z različnimi vidiki, vendarle osnovni koncept, poudarjam, se ni spremenil. In temu konceptu smo se zavezali konec koncev tudi ob vaši javni razpravi leta 2005, o kateri je sodilo ljudstvo, to se pravi o Zakonu o RTV 1 ali o zakonu, o katerem edine avtorske pravice ima gospod Grims, ki ga mimogrede zdaj še brani ne več. Takrat smo rekli nekaj, vsi skupaj, ki smo mislili drugače... Treba je zaščititi avtonomijo, treba je omejiti vpliv, ki ne nudi zdravega in kredibilnega novinarstva. Treba je preprečiti cunami, ki je se zgodil na RTV Slovenija takoj po referendumu. Samo spomnite se, kateri ugledni novinarji so zapustili RTV Slovenija, kje so danes imena, s katerimi so se v preteklosti na RTV Slovenija upravičeno ponašali. Kje so danes ta imena? Jih ni, na RTV Slovenija jih ni! In ne bom šla ad personam, bi pa rada. Hkrati smo takrat rekli in takratni predsednik države, gospod Drnovšek, je ob izidu referenduma, spomnim se, dejal je, zdaj je prilika, da vse to, o čemer ste govorili, tudi dokažete in še več, da poveste, koliko so se nasprotniki Grimsovega zakona motili. In v teh petih letih tega ni bilo dokazano. Ni bilo dokazano in tudi v praksi tega ne želimo. In ni v redu, da pustimo stanje takšno, kot je. Tudi ne bi bilo v redu, če bi to stanje spreminjali čez noč, na hitro, tako kot je marsikdo želel. Verjemite, na ministrstvu smo dobili precej pozivov, kaj pa čakate, zakaj pa to tako počasi delate? Ne, nismo in ne želimo, da se dela nekaj kar lahko producira drugim, v bodoče težave. Mislim, da je

to edino pošteno delanje politike ali pa upravljanje z javnimi zadevami. In poudarjam, RTV Slovenija ostane javna zadeva, ostaja še vedno v službi javnosti, za javnost in tega ne pozabiti, da partikularnih interesov tukaj ni mogoče izpeljati. V temu smislu se mi zdi prav, da se ne šari po njej v času, ko bo precej vroče krvi in precej govora, ker ni spoštljivo zmanjševati ali pa spregledati tisto inštitucijo, ki jo je Evropa ohranila, vedoč da vse ostalo zelo rumeni v slovenskem, evropskem in drugem prostoru. Da je pod udarom hitrih sodišč, hitrih razsodb, vse preveč in premalo preverjenih novic ali pa stališč ali pa vrednot ali pa kar koli že pač.

Zato je Evropa branitelj javnih RTV servisov. Jih ohranja, še več, jih zaščiti. In še več, edina direktiva obstaja na temu področju: Kultura ne pozna nobene evropske direktive, ki bi govorila, to pa tako delate, da bomo vsi v Evropi delali enako. Samo na enem področju in to na področju javnega servisa RTV Slovenija imamo direktivo, ki govori o temu, da je treba zaščititi lastne vsebine, nacionalne vsebine, tiste ki jih dela slovenski jezik, slovenski narod ali pa španski jezik in španski narod in tudi tiste, ki so odraz te družbe v celoti, celotne evropske skupnosti. In objavljati toliko in toliko takšnih deležev. Samo to štiti. In zato morate razumeti, da se je Svet Evrope oziroma predstavnik Sveta Evrope, ko se je soočal pred leti z Grimsovim zakonom, bomo rekli, se je zgrozil in je želel in tudi vljudno seveda nagovoril, da se spremeni. Ker je treba skrbeti za standarde in higieno, ki jo hoče Evropa uveljaviti in verjamem, da tudi mi vsi.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA:
Prosim, gospod Barovič.

BOGDAN BAROVIČ: Imam pravico do replike, ker sem imenovan in da gospa ministrica ne bo slučajno narobe razumljena.

Ja, ponosni smo, da je bil gospod Tomaž Glažar, kot strokovnjak, velik strokovnjak, predlagan s strani Slovenske nacionalne stranke v nadzorni svet, in ponosni smo, da je delal zelo dobro. Odstopal pa je zaradi slabega dela nekaterih posameznikov na tistem področju, ki ga je nadziral. Torej, ne zaradi slabega zakona. Poudarjam, če nekdo slabo dela ali se dogajajo nepravilnosti, potem je treba zamenjati človeka, ki slabo dela ne pa zakona, tako da bo jasno! Gospod Tomaž Glažar pa je bil prepošten, da bi ostal v nadzornem svetu in kimal za nepravilnosti, ki jih je videl, zato je odstopil. In v pogovoru mi je tudi dejal: "Mogoče bo po tej organizaciji, tistim, ki bodo v nadzornem svetu", rekel je mogoče, "še toliko težje".

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA:
Besedo ima gospod mag. Borut Sajovic.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, gospod predsedujoči, za besedo. Spoštovane kolegice in kolegi!

Pozdravljeni v uverturi za državnozborske volitve 2012, kampanja se je začela. In tako bo šlo ti dve leti iz leta v leto, pljuvanje, kritika, računanje na nevednost ljudi, ščuvanje enih proti drugim in kritiziranje vsega povprek. Moram reči, da sem razočaran, ker pri tako pomembnem, najpomembnejšem protikriznem zakonu, iz vrst podpisnikov sodeluje v dvorani 8, 9, kdaj tudi 10 ljudi. Pa to je najpomembnejši zakon.

Spomnil sem se enega prijaznega vica, ko nekdo vidi daleč pred sabo bananin olupek in si reče: "Madonca, spet bom padel". Zakon še ni začel veljati, ampak gospe in gospodje že vedo kaj vse je z njim narobe. Še celo več, vedo celo naprej kaj bo narobe z zakoni sprejetimi februarja, marca, aprila. Ta klopka ljudi kritiziranja se bo kar kopičila. O pokojninski reformi so se znali zmeniti v Bolgariji, delali bodo do 65 in 63 leta, ampak pri nas pa že zdaj, ko je še čas za vlaganje predlogov, za vlaganje rešitev, že kar napovedujemo referendum. Tako bo šlo ljudje. Ne bomo se ukvarjali s krizo, ne z gospodarstvom, ne z delovnimi mesti, ne z zaposlitvami, ampak s samimi političnimi temami.

Vesel sem, da je ministrica odlično odgovorila tistim, ki so se v prejšnjih razpravah, nocoj prepoznali v ogledalu in povedali kaj želijo, da želijo lastniniti, eden je govoril, da želijo s plemenitimi nameni celo goljufati in še cel kup podobnih nesmislov in nebuloz. Tisto, kar imajo željo in možnost početi s tem zakonom, pa jim ni uspelo in jim ni všeč, prepoznali so se v ogledalu. Nekdo od nadzornikov je odstopil, ker je tam vse narobe, ni mogel več. Ampak, zakon ki je slab, ki je to omogočil bi pa še kar branili in zagovarjali. Jaz ne bom ponavljal nekih učenih pravnških besed, kajti ljudi ta sui generis varianta ne zanima. Ljudi zanima kakšno televizijo bodo zdaj, danes zvečer gledali. Bodo gledali zanimiv program? Priporočam jim, da si v roke vzamejo uro, neko štoparico ko govorimo o komercializaciji televizije, in od zdaj naprej od šestih do konca programa štopajo koliko je reklam, reklam ki jih gledajo, seveda za njihov denar, za njihovo tokovino in njihovo naročnino. Zakaj ljudje preklaplajo na komercialne televizije? Ker ni dobrih športnih, kulturnih programov, ker seveda ni dobrih filmov in zato gledajo POP TV in ne vem kakšne druge televizije. In mi smo se na referendumu enostavno vsi skupaj trudili za zakon, ki bo omogočal televizijo, ki je ljudem prijazna in predvsem zanimiva in televizijo, ki ni usmerjena ne na eno in ne na drugo stran. Jaz sem prepričan, da ljudi bolj kot to kdo je ta trenutek zmagal na volitvah v Braziliji ali še kje na drugem koncu sveta, da jih zanima kaj in kako se dogaja pri nas, pri naših sosedih in še kaj. Da so določene oddaje, tako kot je vedno bilo in bo, najbrž s strani vodstva in uredništva usmerjeno v

nek določen pogled. Temu se bomo težko izognili, ampak kdaj se nam pa dogodi kaj takega, kar je pa res preveč. Poglejte zadnja poslanska vprašanja v tej dvorani! Postavil sem vprašanje predsedniku Vlade, kako nam gre z nepremičninami, kakšno je delo Geodetske uprave, napovedal podporo poslanske skupine progresivni obdavčitvi, da tisti, ki imajo več premoženja, več stanovanj, plačujejo več, večji davek in tako naprej. Ampak pogledajte si reportažo o poslanskih vprašanjih! Vsi, ki so govorili iz opozicije, so bili predstavljeni z imenom, priimkom, sliko, tekstom, vsaj enominutnim sporočilom. Tisti, ki je postavil to vprašanje, ki ljudi zanima, ni bil naveden ne z imenom in priimkom, ne s tekstom, nič, to se enostavno ni zgodilo, trije, štirje suhoparni odgovori gospoda mandatarja. Meni se prav milo stori pri srcu, ko gledam, kaj se v kakšnih pogovornih, zelo odmevnih oddajah dogaja z gosti, kadar so taki prazniki, kot je bil včeraj. Vedno se bodo odprle teme, filmi, ki še naprej razdvajajo in delijo narod. Te zgodbe boste poslušali kar naprej, tudi ponovitve. Ampak mislim, da so ponovitve zdaj za tiste, ki jih ponavljajo, že kontraproduktivne, kajti prepričan sem, da so bile določene informativne oddaje, ki jih je včasih vodil Tomaž Terček, bolj uravnotežene. In zdaj se vidi, da je bila televizija nekda boljša, kot je danes, in da zahteva spremembe. /Oglašanje v dvorani./ Jože, prepričan sem, da boste prišli do svojega časa, da nastopi udarna konjenica. Nič batí, sicer vam pa tudi malo svojega prihranim.

To so vse te zadeve. Na kaj se bo igralo v zakonu? Poglejte si vsak večer! Ljudem se smilijo delavci, ki so v Slovenijo prišli s trebuhom za kruhom. Ampak zdaj, ko smo pa v tem zakonu predlagali, da se tudi tistim, s katerimi smo leta in leta, desetletja živeli v skupni državi, da kakšno besedo, kako živijo, zakaj so tu, zdaj je pa to že preveč, samo naglas si ta trenutek še nobeden ne upa tega povedati. Ščuvalo se bo pa tako, pritlehno, enostavno, dvoličnost, licemerje brez potrebe. In seveda take televizije si Slovenke in Slovenci ne zaslužimo. Ne želimo si ne leve ne desne televizije, ampak našo, tako, ob kateri nam bo v veselje sedeti, kjer bomo dobivali informacije iz življenja predvsem doma, pa tudi po svetu, informacije športa, kulture. Da ne bomo bežali v naročje "komercialk", da si bomo lahko ogledali tudi kakšen film, sodoben, dober, nagrajen, ki ne bi bil starejši od dveh, treh let. In za tako televizijo bodo ljudje glasovali. Na tem vsiljenem referendumu bodo pa seveda v ospredju vse druge teme, samo vsebinske in programske ne. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA:
Besedo ima gospa Janja Klasinc.

JANJA KLASINC: Spoštovani gospod podpredsednik, spoštovani predstavniki Ministrstva za kulturo, kolegi in kolegi!

Danes me je najbolj pravzaprav zmotilo nekaj, kar je sicer v Državnem zboru postalo že kar redna praksa, ko je kolega Jelinčič začel na pamet govoriti o nekem fiktivnem zakonu, seveda v svojem znanstveno-fantastičnem stilu, ki ga dobro obvlada, ki naj bi prepovedoval to in ono, ki naj bi obujal neokomunizem, ki naj bi povzročal vladavino v stilu Južne Koreje in podobno. Glejte, mislim, da če bi ta koalicija res hotela delovati v tem stilu, bi preprosto ostala pri starem zakonu. Najlažje je vplivati na novinarje oziroma na kakršenkoli medij, na njegovo uredniško politiko, tako da mu daješ denar. Prej je gospa ministrica pojasnjevala, zakaj smo padli na tej lestvici svobodnih novinarjev, Novinarjev brez meja. Nismo samo zaradi tožbe Janeza Janše padli, ampak tudi zaradi pretiranega vpliva gospodarstva, tudi to je bil eden od razlogov, nekaterih gospodarskih združb na nekatere medije v tej državi. Sedaj pa očitati, da pa sedaj to počne politika s tem novim zakonom, to je pa že čisti "nonsense". Ne vem koliko razpravljalcev do sedaj je povedalo, ampak zato ker velja ponoviti, bom še enkrat povedala, svet RTV je bistven organ v Radioteleviziji Slovenije, ki odloča o programskih vsebinah in naravnosti tega medija. V tem svetu ta Državni zbor, mi tukaj, ta trenutek po obstoječem Grimsovem zakonu imenujemo od 29 članov, to je po mojem mnenju velik mastodont za en operativni organ, kar 16 članov po politični liniji. In če temu prištejemo še pet članov, ki jih imenujejo politične stranke je to 21. Gospe in gospodje, 7 ljudi ni imenovanih v ta svet politično. Sedanji zakon je politično imenovanje, imenovanje Državnega zbora skrčil na 5 ljudi, in to samo 5 ljudi, ki niso člani političnih strank oziroma politični funkcionarji, ampak predstavniki civilne družbe. In še te ljudi se bo zbralo z javnim razpisom. Torej, povejte mi potem kaj je to politizacija. Tisto, kar je sedaj, ali tisto, kar predlaga ta koalicija?

Seveda kot dolgoletna novinarka bi rada povedala, da politizacije kateregakoli medija ne moremo preprečiti samo z zakoni. To je stvar vsakega posameznika, uredniške politike, novinarja, urednika, ki mora imeti toliko integritete, da si ne pusti vplivati od tistih političnih struktur, ki bi to želela, ali pa celo preprečiti nekaterim svojim kolegom, da sami kličejo svoje politične botre in sprašujejo, kako naj pišejo ali pripravljajo prispevke. Namreč, takšni praksi sem bila v svojih 20 letih novinarstva pogosto priča.

Tukaj se ne moremo deliti na leve in na desne, kako lahko katera opcija vpliva. To je treba zakonsko institucionalno preprečiti do najvišje možne mere, in to ta zakon omogoča. Ta zakon omejuje direkten politični vpliv politike na uredniško politiko v javnem zavodu.

Sedaj pa bi se rada dotaknila še statusa novinarjev. Vi sami veste, da je bil velik upor takrat, ko se je pred leti odločalo, da bodo novinarji postali del sistema javnih uslužbencev, to je popolnoma razumljivo. V nobeni razviti

demokraciji državi ne v Evropi, ne širše v svetu niso novinarji plačani od vlade. Moramo priznati, to je realnost. Pri nas jih plačuje vlada. Da je to sistem, ki je mogoče, kot je povedala že gospa ministrica, začasno nekaterim popravil plačo je res. Ampak če si prizadevamo za resnično neodvisno in samostojno novinarstvo, potem moramo novinarjem pustiti tudi to svobodo. V obdobju, ko je ta zakon o javnih uslužbencih tako deloval in so bili novinarji javnega zavoda zaposleni kot javni uslužbenci, si je ta javni zavod privoščil kar nekaj individualnih pogodb z nekaterimi novinarji, ki so prišli iz komercialnih hiš, ki so dobili plače s temi pogodbami po dvakrat, trikrat višje, kot so jih imeli njihovi kolegi, ki so redno zaposleni kot javni uslužbenci. Ali je to tak zavod kot ga hočemo? Mislim, da enostavno si takšnih anomalij ne moremo privoščiti.

Recimo še nekaj o nekem, že nekateri kolegi pred menoj so omenili, o dobri novosti in novi praksi tega zakona. Ker zakon izhaja iz nacionalnih potreb programov za vse prebivalce te države je zdaj uvedena tudi novost posebnih programskih vsebin za pripadnike narodov iz bivše Jugoslavije ampak seveda državljanov Slovenije. Ti ljudje zavzemajo kar 10 % morda še malce več, celotnega prebivalstva Slovenije in do zdaj so bili zanemarjeni. Na njihove pravice in na pomanjkanje in slabo izvrševanje v tej državi njihovih pravic nas ni opozorila samo Varuhinja človekovih pravic, ki je bila ena od pobudnic za zakonsko spremembo v temu zakonu ampak tudi Svet Evrope, o drugih pravicah ne samo RTV, medijskih pravicah tega prebivalstva. Veseli me, da je ta zakon to področje uredil primerno. Vsi vemo, da imajo predstavniki ustavnih manjšin v Republiki Sloveniji to pravico na RTV že zagotovljeno.

In kot novinarica naj na koncu povem še nekaj o teh programih. Z zakonom lahko vplivaš na programe in ta zakon skuša vplivati na programe. Jaz upam, da se bo dejansko na Radioteleviziji Slovenija, kjer sem bila zaposlena dolga leta tudi sama, začelo delati drugače. Da ne bodo informativni, kulturni, zabavnoglasbeni programi delani vsi s skupnim imenovalcem, recimo oddaja Na zdravje, kajti veseljačenja v stilu Na zdravje pri resnih vsebinah prav zares ne potrebujemo. Kdaj ste nazadnje zasledili ali pa smo nazadnje zasledili neko analitično oddajo o družbenem problemu, ki zadeva vse nas, recimo pokojninsko reformo? Ne, ta javni zavod ne preneha prireje oddaje kamor povabi ljudi, ki se med seboj kregajo. Tukaj ni več analitičnega novinarstva, tukaj ni novinarja, ki bo šel od enega, drugega, tretjega in četrtega, predstavil ljudem zakonski predlog, predstavil nasprotnike, predstavil zagovornike, predstavil prizadete. Ne, najlažje je v studio poklicati predstavnike političnih strank, ki se bomo že spet tako kot se obkladamo danes tukaj, obkladali pred seveda ekrani in seveda s tem zmanjševali ugled tako tega Državnega zbora kot tudi siceršnje politike. Pri pomanjkanju idej

za resnično kvalitetne oddaje in očitno tudi pri pomanjkanju denarja seveda prihaja do teh nemogočih ponovitev. Poglejte, nihče ne more upravičiti neprestanega ponavljanja, ne oddaja, ki so bile včeraj, predvčerajšnjim narejene ampak oddaja... Poslušajte mojih prispevkov izpred dvajsetih let, oddaj mojega očeta, ki je trideset let v pokoju, oddaj, ki se že komaj na tej novi tehnologiji predvajajo zato, ker vse poskakuje in preprosto zaradi tega, ker ni novih idej in ker ni novih kvalitetnih zadev. In jaz mislim, da ta zakon usmerja RTV že spet v smer, ki je bila načrtovana ob ustanovitvi tega zavoda in to je, da pripravlja vsebine, ki so v nacionalnem interesu te države. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA:
Besedo ima gospod Aleksander Zorn.

ALEKSANDER ZORN: Hvala lepa. Spoštovani!

Skušal se bom na predlog predsednika parlamenta osredotočiti na vsebino, to pa je referendum o Zakonu o RTV kajti najmanj se je na to osredotočila sama ministrica, ki je pol ure govorila o čemerkoli po asociacijah, najbolj pa grozno o prejšnjem zakonu in vseh mogočih manjših in nepomembnih peripetijah s tem v zvezi. Tako, da ne vem o čem bi lahko tukaj sploh še ugovarjali ali kaj bi lahko predlagali s tem referendumom, zato je treba, da se vrnemo spet k njemu. Zoper ta referendum so bili vsaj štirje ugovori. Prvič je bil marginalni. Referendum v času velikih socialnih stisk in gospodarske krize je zaradi tega, ker gre samo za RTV tako nepomemben, da ni treba z njim zganjati referendum. Trdim nasprotno. Zakon o RTV je zakon o največjem javnem zavodu v državi, največji kulturni instituciji in je izjemno pomemben, to je eden izmed najpomembnejših zakonov, ki jih bomo dobili v tem mandatu. Navsezadnje izkazuje se tudi, da je to gospodarski zakon. To se pravi odločamo o bistvenem. Drugi ugovor. Ker je bila vsa ta stvarina v javni razpravi in to dolgo časa je referendum nepotreben, da skrajšam ta očitek. Vendar pa moram povedati, da je cela vrsta očitkov, ki so bili sproženi v javni razpravi, ostala v zakonu nedotaknjena. Zakon enostavno ni upošteval zelo bistvenih pripomb, mnogo jih je bilo, nima jih smisla naštevati, in zakon je s koalicijskim valjarjem povozil te pripombe in je bil sprejet. Tudi zato ni druge rešitve, če se temu še opiramo, kakor da odgovorimo z referendumom. Tretja stvar. Da je referendum, to je rekla sama ministrica in je apostrofirala mene na tiskovni konferenci, ko sem rekel, da je demokracija draga in referendum je drag. Rekla je: "Demokracija je dragocena." Ja, demokracija je dragocena, ta zakon je dragocen in ker je kriza, tudi to ste omenili, spoštovana ministrica, ali naj potem rečemo: "Ker je kriza bomo sprejeli slab zakon, ker je kriza bomo sprejeli zakon, ki je nesprejemljiv, skrivamo se za krizo, manipuliramo s krizo, uporabljamo krizo in jo zlorabljamo, zaradi tega, ker je kriza bomo

sprejeli zakon, ki mu nasprotujemo", nasprotujejo mu mnogi in mu še bodo mnogi. Poleg tega prinaša nekatere zelo nevarne stvari. To je zloraba trenutka zato, da lahko sprejmete karkoli. Ne vem kaj bo tej logiki še sledilo, imamo lahko še mnogo zakonov. Mnogo dobesedno kvarnih zakonov, ki jih sprejememo, zato ker je kriza brez referendumov, ker bo to valjar koalicije povozil. In potem še en očitek. Zakon je zanič, ampak zato, ker je kriza se bomo uklonili temu, da bomo vendarle ja in ne glasovali zanj in proti. To je licemerstvo. Ponudili smo nekaj drugačnega. Kar nekaj referendumov bo in lahko bi jih združili. Ponudili smo datume, nekateri ste se iz njih norčevali, ampak vi teh datumov nočete, vi hočete drag referendum, hočete dokazati, da je ta referendum drag in nesmiseln, ker je predrag. Za to gre. In to je cinizem najslabše vrste.

In zdaj nekoliko k zakonu, toliko kolikor zadeva referendum. Sprejemamo novo obliko zavoda, ki je hibrid gospodarske družbe, če to hočete ali ne. Govorite o demagogiji, morda. Ta demagogija je tudi vaša. Če je to samo navadni javni zavod, ki se drugače imenuje, potem ga pustite, da je javni zavod, to je hibrid. In ta hibrid bo prinesel vse pasti hibrida, ki je deloma tudi gospodarski hibrid. In vemo, kakšna je gospodarska situacija, in vemo, da je gospodarstvo nekaj, kar se da olastniti, kar se da prodati in na kar lahko vpliva denar. Vse to vemo. Če vam, gospa ministrica, pri vašem idealizmu niso zaupali, da je možna zloraba in da morda želijo nekoč olastniti to RTV, da bo končno tista paradržava, ki še ima denar, kupila to, ne samo ideološko nadzorovala, potem seveda je to nerodno, ampak ta možnost obstaja in proti temu se borimo in se bomo še borili. In to je bistvo tega referendumov.

Še nekaj. Ker ta možnost obstaja, vam moram povedati, da je ta hibridni, čudni sui generis, kar pomeni svojevrstni zakon oziroma svojevrstna institucija, tudi nekaj, o čemer se bomo morali vprašati, ali jo bomo še lahko in smeli podpirati z naročnino, še enkrat ponavljam, zares trdno. Tu bo sprožen spor. Nobeni gospodarski družbi nismo dolžni plačati naročnine, ker imamo doma elektriko. In tu se ta sui generis ne more primerjati z nobenim v državi, kajti noben drug sui generis manjše vrste ne pobira od vseh državljanov, ki imajo elektriko, naročnine. To je unikum. In o tem boste morali tudi kaj povedati Evropi. Skratka, to je pa tisto, česar ne želimo. Ne želimo, da se leta in leta naročnin, ki prehajajo v milijone, nenadoma konča v nekih privatnih rokah. Toliko.

Ko smo pa že pri tem, da so asociacije padale gor in dol in je ugled Slovenije padel za 10 mest zato, ker je bivši predsednik vlade tožil novinarja, ki je izrekel stvari, ki so nedokazljive, vas vprašam: In če bo zmagal, ali se bomo 10 mest potem povzpeli? Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA:
Besedo ima gospod Franci Kek.

FRANCI KEK: Hvala za besedo.

Predlagatelj referendumov o RTV, SDS, je leta 2005 nagovarjal ljudi k podpori Grimsovega zakona z naslednjimi obljubami: "Ob sprejetju Grimsovega zakona vas čaka bolj pester in bolj kvaliteten program javne radiotelevizije, pravice novinarjev do svobodnega poročanja, bolj varčno poslovanje in manjši RTV prispevek, program brez ponovitev, enaka merila za vse ter za uravnoteženo in profesionalno poročanje, več kulture, dobre zabave in več kvalitetnih informacij." Kaj od tega se je zgodilo? Zelo malo. Očitno je šlo za zavajanje, kot je tudi zavajanje, ko hočete danes povedati, da gre za obnovo v predlaganem zakonu, za povečanje političnega vpliva. Če pogledate člane nadzornega in programskega sveta, boste videli, da je političnega vpliva manj. Nadalje, ko odgovornost vodstva z lastnim premoženjem za storjene napake primerjate s privatizacijo, gre ponovno za zavajanje. In ko ob tem dosledno, gospod Tanko, ko je le priložnost, dodate, da gre za privatizacijo Zaresa na vseh področjih, energetike, pošte, televizije, ponovno zavajate. Ministrica Radič je pač članica Zares, ne more ona zaradi tega, ker je gospodarska ministrica, odstopiti. Gospodarsko ministrstvo pokriva določena področja in ona je iz nadzornega sveta HSE odstranila dva člana Zares, imenovala novega, vlada imenovala nov nadzorni odbor, v katerem ni nobenega člana Zares. Toliko o vašem zavajanju. Kot je, na primer, pisec prejšnjega zakona, kolega Grims, leto in pol trdil, da so to pisali ugledni tuji in domači strokovnjaki, na koncu pa priznal, da je zakon spisal sam. Zato menim, da je skrajni čas, da sprejememo, saj smo ga že, ta nov zakon. Zdi se mi referendum o tem nepotreben.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA:
Besedo ima gospod mag. Radovan Žerjav.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Hvala lepa, gospod podpredsednik za besedo. Kolegice in kolegi!

Jaz osebno sem proti temu, da se referendum o RTV izvede, ker menim, da je to preprosto pretirana poteza, pretiran odgovor na to, da veto v Državnem svetu ni bil izglasovan. Glasoval sem proti Zakonu o RTV, ker menim, da ni dober in ni nič boljši od tega obstoječega, tako kot sem v tem Državnem zboru glasoval proti mnogim zakonom, ko sem menil, da niso dobri, da niso dobri za državljanke in državljane, ko niso dobri za to državo. Pa nismo razmišljali o tem, da bi za vsak tak zakon, kjer smo glasovali proti, zahtevali referendum. Očitno je, da v tej državi gremo po takšni poti, da bomo v prihodnjem času imeli kar nekaj referendumov, zato ker se skoraj vsaka dobro organizirana skupina v tej državi preprosto ne strinja s kakšnim členom, s kakšno rešitvijo v nekaterih pomembnih zakonih za to državo. Zakaj je temu tako? Po moji oceni zato, ker se ne znamo

pogovarjati, ker ne znamo komunicirati med seboj. Tako med seboj, kot tudi izven politike.

Danes smo dobili povabilo s strani predsednika Vlade na sestanek predsednikov parlamentarnih strank na temo, bom rekel skrajšano evropskih zadev, povezanih z zadnjim svetom, ki se je zgodil. Zelo pomembno. Ne najdemo pa časa, da bi se sestali na temo mnogih pomembnih, prvorazrednih tem, če hočete, za to državo. Prvorazrednih tem za to državo v tem času, v katerem živimo. V času, ko tajkuni brijejo norca iz nas, ko v javnosti prihajajo takšni in drugačni podatki o njihovem premoženju, o jahtah, o rančih, o omrežjih in tako dalje. Državo pa ne zanima od kod jim vse to, ob dejstvu, da so seveda njihova podjetja "šla praktično po gobe". V času, ko bi se morali ukvarjati ali pa pogovarjati, govorim o predsednik parlamentarnih strank, o tem, kako bomo pomagali gospodarstvu, kako bomo ustvarili nova delovna mesta. V času, ko bi se morali pogovarjati o načinu zniževanja proračunskega primanjkljaja, o pravni državi, ki je, po moji oceni, ni več, o znižanju stroškov javne uprave. V času, ko bi se morali pogovarjati o ključnih reformah, pomembnih za to državo. V tem času se bomo pogovarjali, predsedniki parlamentarnih strank, o evropskih zadevah, stranke, poslanci, politiki in tako naprej, pa se bomo na nož borili za svoj prav na različnih referendumih, referendumskih kampanjah, če hočete. Niso vprašanje samo stroški, vprašanje je tudi to, da bomo mi vsi okupirani s tem, ko bomo preprečevali eni druge kdo ima prav in kdo ne na televizijskih soočenjih, spet bomo vandrali po prelepih slovenskih krajih in prepričevali ljudi v svoj prav. Torej, časa za ključne probleme očitno ni. Ni bilo nobenih povabil s strani predsednika Vlade za kakšen sestanek o tem, pa smo predlagali, bilo je celo napovedano v tej dvorani, ob mislim, da razpravi za proračun 2011, da bomo povabljeni na pogovore, da se bomo začeli pogovarjati o pomembnih temah. Tega ni bilo. Lani so bile neke razvojne konference, kjer smo se pogovarjali o ključnih reformah, ki so potrebne. Od tedaj nič več, pravzaprav mrk. In kaj bo po referendumu? Imeli bomo nizko volilno udeležbo, preprosto zato, ker imajo ljudje vsega dovolj, in bodo zdaj že tretjič ali četrtič z volilno udeležbo sporočili, da se ne strinjajo s tem kar počnemo. Imeli bomo vsaj toliko interpretacij tega rezultata, kolikor je političnih strank v tem parlamentu. Na koncu pa se bo zgodilo še to, da implementacije ljudske volje ne bo, kot se je kar nekajkrat zgodilo ob referendumih. Ne nazadnje, tudi letos se je to zgodilo, spomnimo se referendum v Ankaranu in mislim, da v Mirni peči. Mirna, pardon. To je zame preprosto narobe svet, in jaz tega ne razumem več. Po eni strani ne zmoremo toliko politične kulture, da bi se pogovarjali o ključnih problemih te države, po drugi strani pa bomo imeli neskončno mnogo časa za ukvarjanje z zadevami, ki po moji oceni niso ključne za to državo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA:
Besedo ima gospa Eva Irgl.

EVA IRGL: Najlepša hvala za besedo. Spoštovana ministrica, spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

V SDS, SNS in seveda tudi skupaj s poslanskim kolegom gospodom Magajno smo vložili zahtevo za razpis zakonodajnega referendumu. Naj povem, da ne bo to pozabljeno, da je gospod Magajna, tudi zaradi teh groženj, če ne bo podprl tega zakona, izstopil iz Poslanske skupine Socialnih demokratov, in je zdaj nekje na drugem mestu. Kako da ni res?! To je gospod Magajna sam pojasnil, preberite si mogoče današnji dnevni tisk ali revijo Reporter, kjer je objavljen intervju z njim, pa boste videli, da to še kako drži. Zakon o RTV, ki je nastal pod Janševo vlado, je takratna opozicija, na čelu z zdajšnjo ministrico za kulturo gospo Majdo Širca poslala v presojo ljudstvu. In tako se je zgodil zakon oziroma referendum o RTV, ki je pokazal, da ljudje ta zakon podpirajo. Volja ljudstva je bila jasno izražena. Zakon o RTV je bil takrat potrjen, ne več samo s strani Državnega zbora, ampak tudi s strani večine državljanek in državljanov Republike Slovenije. Vendar pa prejšnji teden je s tem, ko je koalicija, kot tank pohodila vse, ki so nasprotovali temu zakonu, in seveda glasovala, podprla zakon, je v tem trenutku pravzaprav samovoljno poteptala voljo ljudstva izraženo na referendumu. In mislim, da imamo tukaj resne težave, ko na eni strani vidimo jasno izraženo voljo ljudstva, na drugi strani pa koalicija, ker je pač na oblasti in očitno lahko počne kar hoče, sprejme zakon, ki ga ne podpirajo niti tisti, ki so strokovnjaki s tega področja.

In zakaj smo se v Slovenski demokrati stranki, skupaj s Slovensko nacionalno stranko in gospodom Magajno odločili, da damo na referendum, se pravi v ljudsko presojo, zakon, ki ga je pripravilo Ministrstvo za kulturo, skupaj na čelu z ministrico gospo Majdo Širca.

Razlogov je seveda več. Prvi razlog sem že povedala, zaradi te lahkotnosti, že kar neznosne lahkotnosti arogance, ko se ne priznava volje ljudstva. Drugi razlog je zagotovo tudi ta, da ni bila upoštevana strokovna javnost, čeprav se danes želi prepričati vse, tako politiko kot javnost, da je pač strokovna javnost bila še kako vpeta v ta zakon. In seveda tretja zadeva, ki se mi zdi pa bistvenega pomena je pa predvsem zaradi preoblikovanja statusnega položaja zavoda RTV.

Sama sem kar precej let delala tudi v tej hiši RTV in lahko rečem, da dovolj dobro poznam razmere v tej ustanovi in ker še danes seveda občasno ohranjam stike s posamezniki, ki so tam zaposleni, slišim marsikaj, marsikaj mi povedo in seveda se pogovarjamo tudi o tem zakonu in moram reči, da večina zaposlenih, s katerimi sem jaz govorila, temu zakonu nasprotuje in je zaskrbljenih, resno zaskrbljenih.

Predvsem zaradi tretje točke, ki sem jo prej omenila, se pravi zaradi preoblikovanja statusnega položaja in seveda tudi sama sem zaskrbljena na kakšen način si želite pod patronatom Zaresa zagotoviti političen vpliv v javnem zavodu RTV. Javni zavod, torej kot smo danes že večkrat slišali, naj ne bi bil več le javni, ampak naj bi deloval kot pravna oseba javnega prava, vendar v posebni statusni obliki sui generis. RTV naj bi tako postal po svojem statusu pol javni zavod, se pravi v tem primeru bi pokrival nekomercialne vsebine in seveda pol tržni zavod, ki pa bi pokrival komercialne vsebine oziroma oddaje. Če ne drugega tisto kar je najmanj, ampak je bistveno in pomembno, bi to vsekakor pripeljalo do nelojalne konkurence znotraj same RTV. Tako bi nekomercialni programi, tukaj govorimo o kulturnih vsebinah, izobraževalnih, znanstvenih in tako naprej, seveda slej kot prej se morali umakniti komercialnim vsebinam, na primer kaj pa vem, vse je možno pri nas, mogoče Big Brotherju in Kmetiji in tako naprej.

Spoštovana ministrica za kulturo, tudi vi sami ste dolgo let delali v tej hiši. Zagotovo jo zelo dobro poznate. Vse priznanje vam gre, delali ste odlične oddaje o kulturi, tudi sama sem jih večkrat pogledala, zanje ste prejeli vrsto nagrad, zato vam gre seveda vsekakor vse priznanje. Skratka kot soustvarjalka programa ste se zagotovo zavedali kako pomembna je, da javna televizija podpira takšne vsebine. Zavedali ste se tudi, da jim je treba celo v nekaterih trenutkih dati prednost pa čeprav ne dosegajo širšega kroga gledalcev in čeprav ne prinašajo dobička. Tega ste se kot soustvarjalka programa zavedali. Danes mislim, da je slika precej, precej drugačna. Ampak verjamem, da se še vedno zelo dobro zavedate, da čeprav pa ostaniva pri kulturnem področju, čeprav te oddaje ne prinašajo nekega dobička, kot recimo neki razvedrilni šovi ali pa neke druge vsebine, so pa izjemnega pomena za narod, ki se udejanja tudi in dela svoje bistvo s pomočjo kulture in se tudi v tujini prepozna zaradi kulturno umetniških vsebin in zato za vas spoštovana ministrica seveda bolj retorično vprašanje ali pa tudi ne, sprašujem ali se ne počutite vsaj malce nelagodno ob tem, da bodo vaše mlajše kolegice, ki danes delajo v kulturnem uredništvu, morale svoje kulturno poslanstvo in željo po nekem pravem, resnično dobrem pokrivanju kulturnih vsebin preprosto podrediti komercialnim vsebinam. Ne bodo se mogle več tolik posvečati tistim vsebinam, ki so pomembne tudi za bistvo tega naroda, ampak se bodo morale podrežati komercialnim vsebinam, ker seveda te vsebine prinašajo dobiček. Tako pač jaz vidim vso zadevo. Vendar ključno pri tem preoblikovanju RTV pa je zagotovo naslednje: delitev na javni in tržni del in s tem delitev dobička iz tega tržnega dela. Da bo vsem, ki nas zdaj spremljajo, jasno, bom ponazorila povsem preprosto: polovico dobička iz tega tržnega dela se bo tako delilo med pet članov uprave, ostala

polovica, ki bo ostala, pa med približno 2 tisoč zaposlenih v tej hiši. Kaj to po neki zdravi kmečki pameti ali pa logiki pomeni? Recimo, da RTV preko tržnega dela ustvari, recimo temu, 100 tisoč evrov dobička, pa to zdaj predpostavljam, lahko bi ga več, lahko manj. To pomeni, da bo pet članov uprave si med seboj razdelilo vsak po 10 tisoč evrov, od ostalih zaposlenih pa bo vsak dobil po 25 evrov. Ali je to pošteno? Ali je to pravično? Je to tista socialna nota, ki jo goji ta vlada? Je to res socialna pravičnost? To je po mojem mnenju norčevanje iz zaposlenih. S tistimi 25 evri, ki bi jih po tem izračunu dobili, si lahko kupijo le kartico, recimo, za 24-urni neomejen dostop do ogleda Big Brotherja, kaj se v tej hiši dogaja. To si lahko zaposleni privoščijo s tem denarjem. Tudi na račun naše naročnine si bo, očitno, nekaj posameznikov izplačevalo mastne prispevke. In jasno je, da bo nivo nekomercialnih vsebin trpel, saj bo seveda v interesu posameznikov, da se čim več dela izključno na komercialnih vsebinah, saj bodo le-te predstavljale in prinašale dodaten zaslužek. Tržni del tega zavoda bo po mojem mnenju tako izpodrinil nekomercialni del oziroma bolj nazorno, kulturo bo izpodrinil Big Brother ali pa kakšna druga podobna vsebina.

In ko smo že pri Big Brotherju, danes sem v tedniku Reporter prebrala, da je lastnik licence Big Brother sam Silvio Berlusconi, kar pomeni, da preko Pro Plusa oziroma POP TV se nam tako dogaja danes v Sloveniji neke vrste berluskonizacija Slovenije. In zdaj se očitno želi berluskonizirati še javno RTV. To pa je problem. In s tem, gospa ministrica, pa mislim, da bi se morali ukvarjati in se potem temu tudi jasno in javno upreti.

Seveda ne gre prezreti tudi določil v novem zakonu, kjer mora, tako piše v zakonu, RTV zagotoviti širok nabor vsebin, programov in storitev ter kakovostno in raznoliko ponudbo tudi pripadnikom narodnih skupnosti republik nekdanje Jugoslavije. Sama osebno nimam popolnoma nič proti temu, da se zagotovi nek delež vsebin tudi za te narode, vendar pa menim, da gre tu za nekaj bistveno širšega, kar ima bistveno širše ozadje, kot je samo zagotovitev teh vsebin. Imam občutek, če se na eni strani dogaja berluskonizacija Slovenije preko že prej omenjenih oddaj, ki bodo očitno doletele tudi do sedaj še Javni zavod RTV, da se na drugi strani pa dogaja tudi balkanizacija Slovenije, in to na vseh nivojih. In to samo zaradi tega, da se kupčka z volilnimi glasovi. In to je tudi eden od problemov. Vendar pa je zanimivo, da se cela vlada ukvarja s tem, kako zagotoviti neke vsebine ljudem iz republik nekdanje Jugoslavije, ne ukvarja pa se s tem, da bi zagotovila plače bosanskim delavcem iz Vegrada, ki so svoje delo opravili korektno, dobro in bi morali biti za to plačani. Ne samo plačani, s tem ko niso bili plačani in nimajo niti za osnovno preživetje, jim je bilo odvzeto tudi lastno človeško dostojanstvo, to, kar ne bi smelo biti nikoli nikomur odvzeto. In žal ti delavci ne

bodo imeli popolnoma nič od teh vsebin. Te vsebine, ki jih vi zdaj želite udejanjiti jim ne bodo dale kruha.

Zato se jaz ne čudim, da je zadnjič ob obravnavi varuha človekovih pravic tudi sama varuhinja se jasno in to večkrat vprašala ali dejansko v tej državi še imamo socialno državo in ali še imamo pravno državo. Jaz zelo dvomim v to! In tudi zaradi teh zadev, ki sem jih naštela bom sama podprla referendum oziroma, da gre Zakon o RTV na referendum. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA:
Gospa ministrica, izvolite.

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR: Gospodična Eva Irgl, dejali ste, da po zdravi kmečki pameti bi bilo tako in tako... Jaz vas prosim, ne žaliti zdrave kmečke pameti, zakaj ne? Zaradi tega, ker morate z zdravim razumom prebrati zakon in potem... Prosim vas ali me poslušate, da ne boste ponavljali več... No torej, kako se ta slavni dobiček, kot je že danes enkrat na žalost razloženo, ki naj bi ga metali kot bisere svinjam, kako se deli? Če pride do presežka prihodkov nad odhodki potem se mora deliti dobiček tako, kot v knjižnici, kot v ajdovski galeriji, kot v muzeju, kot v vrtcu, kot povsod. Mora se vračati, kot se to dogaja v vsakem javnem zavodu, v javno službo. In recimo, vi ste dejali, da bi bilo to za sto tisoč evrov in recimo, da bi se vrnil v pokritje dela za javno službo. Recimo, da se pokrije, da javna služba ima dvajset, trideset tisoč evrov minusa. In gre tja, najprej gre v pokritje javne službe. Če pa pride do določenega ostanka, ker je javna služba že dovolj pokrita potem si ta sredstva razdelijo vsi zaposleni, kot povsod. Ko se ta sredstva v določenem odstotku, ki je zabeležen v zakonu in si ga, prosim preberite, razdeli na zaposlene, si ga lahko deli tudi uprava, ki je petčlanska. Po logiki sto tisoč evrov, bi na petčlansko upravo prišlo štiri tisoč evrov. Tudi za nadzorni svet, ki bi, če ostane sto tisoč evrov in ko je pokrita javna služba, ko se razdelijo sredstva zaposlenim, ostane dva tisoč evrov. Ne vem koliko je to na osebo, če jih je enajst. Je pa treba vedeti, da vsak član nadzornega sveta jamči za svoje odločitve s svojim lastnim premoženjem. In tukaj je ta, tako zloglasna hibridna zgodba, ki meri na nič drugega kot zgolj samo v večjo odgovornost in večjo transparentnost.

Spoštovana poslanka in tudi ostali poslanci! Ni tiste delitve, kot jo vidite sami s svojimi očmi. Jaz razumem, eni imate bližje novinarstvo drugi manj, ter vidite delitev na tržni in javni del. Če vam zdaj jaz po kmečki pameti razložim. Glede koncertne dejavnosti, mi vemo, da RTV Slovenija ima dva orkestra. Ta dva orkestra izvajata javno službo; mimogrede, koncertna dejavnost je tokrat po zakonu opredeljena kot javna služba v prejšnjem oziroma sedaj veljavnem zakonu ali Grimsovem ni bila. Verjamem, da je šlo tukaj za nek lapsus, ker konec koncev koncertna dejavnost je

opredeljena kot javna služba, so na plačah in tako naprej. Ko pa orkester ne izvaja nekaj kar je vezano na dejavnost RTV Slovenija, ampak lahko, da glasbeno opremo recimo slovenskemu filmu potem je to lahko opredeljeno kot tržna dejavnost. In to kar bodo dobili na tej tržni dejavnosti bodo vračali v javno službo. In to se pravzaprav dogaja že sedaj. Isto velja za arhivsko dejavnost. Ko si boste šli sposoditi arhivsko gradivo, v enem izmed najbolj dragocenih arhivov v Sloveniji, z vizualno zelo bogato zgodovino boste morali za to plačati. In to je tako imenovana komercialna dejavnost. Ampak ali je to Big Brother? Prosim vas. To je izposoja, pravična, občanom in občankam, zato da pridejo do določenih vsebin, ki jih rabijo za različne namene, mogoče za snemanje dokumentarnega filma, mogoče za kaj drugega.

Poglejte, moram še referirati na prejšnjo govornico. Pravite, da sem se kot uspešna uslužbenka RTV zavedala kaj pomeni kultura. Absolutno, in to tudi dobro delala. Ampak predvsem sem se zavedala, in ker verjamem, da se vsi tisti, ki mogoče imate podobne izkušnje, kaj pomeni svoboda, kaj pomeni avtonomnost in kaj pomeni misliti s svojo glavo in kaj pomeni, ko trčiš na misli, ki misli z drugačno glavo, ki ni njegova. V strahu kaj se bo zgodilo s kulturnimi vsebinami, ki bodo kar naenkrat s tem zakonom izginile, gospodična Irgl, spet si vzemite zakon v roke, jaz vam ga posodim. Mislim, da sem že trikrat povedala v tem prostoru, ampak resnično ni pol prostor in tudi ne odmeva dovolj na glas, da še ni bilo v zgodovini zakonov, ki so se ukvarjali ne samo z mediji, ampak s sorodnimi zadevami, tako jasno in nedvoumnega branjenega nacionalnega interesa, kot je s tem zakonom. Zakaj? Zaradi tega, ker ko bo ob koncu leta narejen pregled koliko se je javnih, izobraževalnih, kulturnih, vzgojnih in vseh ostalih segmentov pokrilo v oddajah RTV Slovenija, in se bo morebiti ugotovilo, da se ni v tej meri kot zakon opredeljuje, bo morala uprava "spakirati", bo morala prevzeti odgovornost in se bo morala umakniti, ker ni zadovoljila tega, kar pravite, gospodična Irgl, da ne bo več. Mora braniti nacionalni interes. In tukaj ga branimo in zato prosim, prebirate z odprtimi očmi in ne na pamet govoriti, ker žalite zakon, nas, ki smo se z njim ukvarjali in ljudi in občinstvo, ki jih peljete v smeri, ki je lažniv, ki ne drži. Ni ogroženo, je zaščiten. In to smo, od leta 2005 tisti, ki smo mislili in menili, da to kar imamo sedaj ni v redu, popravili. Kaj smo naredili s tem zakonom? Enostavno smo naredili red. Povedali kaj je lahko minimalna tržna dejavnost znotraj narave dela, ki se tam opravlja, in kaj je v javnem interesu, taksativno našteli, to preberite v 4. členu. Natančno, pregledno je tudi povedano, kar do sedaj ni bilo. In povedala sem, da recimo orkestri niso bili, pa še kaj drugega. Natančno je opravljena razmejitev, ampak zakaj, gospodična Irgl, ko sedaj telefonirate. Opravljena je natančna razmejitev tudi nad tem, kaj se lahko

po evropskih standardih šteje kot državna pomoč. Prispevek se uporablja za izvajanje javne službe, poudarjam še enkrat. In ustanoviteljica RTV Slovenija je Republika Slovenija in je ni mogoče privatizirati. Jo ni mogoče privatizirati, zato ne več prihajati z izmišljenimi zgodbami, ali pač slabo branimi, saj pač upoštevam tudi možnost, da je nekako prišlo do kakšnega zavedenega branja.

Nekaj bi rada povedala tudi pri prejšnjih sogovornikih, zaradi tega, ker se prelahko, ali prelahkotno žonglira s hibridom. Poudarjam še enkrat in očitno bom papiga postala, gre samo za tisti del zakona, ki si prevzame določene določitve iz Zakona o gospodarskih družbah, ki povedo, da je treba določene službe in delovanja bolj transparentno voditi in bolj odgovorno. Bilo je pa tudi rečeno kako bomo pobirali prispevek, če je, spet napačno razlagano, gospodarska družba oziroma z elementi gospodarske družbe. Vse države Evropske unije več ali manj, jaz mislim, da je to 99,8 %, ohranjajo RTV prispevek, ali naročnino ali dajatev ali koncesijo ali nekaj kar pomeni, da se ne financira direktno iz proračuna posameznih držav. Da se ne bi dala vladam v roke presoja, iz strahu, da bodo le-te dajale: "boste dobil denar, če boste pridni, če boste govorili kot mi želimo". Ampak se je uvedel, tako kot tudi na drugih področjih, tako imenovani inštitut prispevka ali naročnine. V slovenskem prostoru vezanega na določeno ureditev, ker se je izkazala, da ta nekako vzdrži pri izterjatvah. Ta prispevek je v evropskih državah, kot pravim, vse se srečujejo z njim, ne glede na to v kakšni statusni obliki je, večji kot v Sloveniji. Povprečje v Evropski uniji je 184 evrov letno, v Sloveniji je sedaj 144 evrov letno. Recimo so države, ki imajo bistveno večje dajatve za svoje javne službe na področju radia in televizije, recimo Avstrija ima 199 evrov, Danska sicer po enem drugem principu 324 evrov na leto, Finska 193, Norveška in tako naprej, ampak povprečje v Evropi je 184 evrov, za BBC oziroma za Veliko Britanijo velja 154 evrov. Ampak, te države, sem vam danes že večkrat povedala, imajo različne statusne oblike, večinoma so družbe z omejeno odgovornostjo, večinoma so delniške družbe, večinoma so gospodarske družbe. Francija, Italija, Španija družbe z omejeno odgovornostjo, Avstrija fundacija javnega prava, zelo podobna recimo neka ureditev kot pri nas v bodoče in tako naprej. Tisto, kar je pomembno in kar je pozorna Evropa, ni v luči tega, da nastaja neka anomalija v smislu posebnega načina plačevanja tako imenovanega RTV prispevka, ampak Evropa dobesedno kliče, in to je klicala tudi takrat, ko se je delal Grimsov oziroma napisal Grimsov zakon in iz Sveta Evrope imamo polno tovrstnih dokumentov, kako se ta sredstva uporabljajo, ali je prispevek zamrznjen. Svetovano nam je bilo naj se usklajuje z inflacijo, vsaj tukaj govorim o različnih ekspertih iz Evropske unije in tako naprej. In ali se državne pomoči, ki jih posamezne države še

vedno dajejo, tudi slovenska vlada, za določene segmente, ki dobivajo srečno še izven tega prispevka, ali niso nelojalno ali neprimerno uporabljene kot državne pomoči. Tukaj je postala Evropa zelo natančna, ne samo za področje javnih medijev, ampak tudi sploh za celoten javni sektor, ker lahko včasih državne pomoči pomenijo določene anomalije na trgu. V tej luči je treba povedati zgolj le to, da so sistemi, ki veljajo, ki so se utrdili v tej Evropi in da smo del tega sistema in da tukaj ne gre za nobeno anomalijo in da tukaj ne gre za nič, kar se pripisuje dan danes že večkrat v luči komercializacije, privatizacije ali česa podobnega. Gre samo za dodelitev večje avtonomije radiu in televiziji Slovenija, ker jo potrebuje, jo potrebuje v luči upravljanja s premoženjem, upravljanja z razvojem in tudi soočanjem z novimi tehnologijami, ki jo postavljajo pred tudi določene nove storitve o katerih tudi zakon govori in s katerimi na žalost RTV Slovenija zamuja, saj se preveč ukvarja s pristopi, ki ji vzamejo vsaj v tem trenutku preveč energije.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA:
Besedo ima gospod Silven Majhenič.

SILVEN MAJHENIČ: Hvala za besedo gospod podpredsednik. Spoštovana ministrica!

Referendum je legitimna pravica, ki ga opozicija ne predlaga zato, da bi nagajala, ampak zato, ker se ne more ali pa noče koalicija uskladiti z opozicijo in trmasto vztraja na predlagani vsebini in zakonodaji. Koliko pa bo referendumov, je zmeraj odvisno od koalicije.

Ministrica Majda Širca je opozorila, da zakon vsebuje nujna določila Evropske unije ter smernice Evropskega sveta, ki se morajo uveljaviti čim prej. Sigurno pa smernice Evropskega sveta ne morejo vplivati na usmeritve in cilje zakona, ki ga nenazadnje sprejme Državni zbor in ki mora povsem slediti ciljem potreb in zahtevam znotraj suverene države Slovenije.

Sam zakon povečuje avtonomijo javnega servisa v odnosu do centrov politične kapitalne moči na področju informiranja in ustvarjanja programskih vsebin. Statusna preobrazba javnega zavoda RTV Slovenija v samostojno pravno osebo javnega prava ter posebnega nacionalnega in kulturnega pomena, nas v dobronamernost ne prepriča, saj obstojajo različna mnenja.

RTV Slovenija sedaj deluje kot javni zavod, ki opravlja javno službo na kulturnem in medijskem področju, katerega ustanovitelj je Vlada Republike Slovenije. RTV pa je samo upravljavalec tega državnega premoženja. Do sedaj nas ni še nihče prepričal, da do sedaj obstoječa statusna oblika javnega zavoda ni strokovna in transparentna, zato ne vidim razloga, da bi se zakon moral spremeniti in sprejeti novega kot je zapisano v spremenjeni vsebini.

Zakon o RTV je bil sprejet in potrjen leta 2005, je bil tudi dan v presojo volivkam in volivcem, na naknadnem zakonodajnem referendumu in je bil potrjen v okviru neposrednega odločanja volivk in volivcev. Ugotavlja se, da predlagani status javne in komercialne vsebine povzroča nelojalno konkurenco znotraj same Radiotelevizije Slovenije, kar bo povzročilo konflikte tudi med zaposlenimi, saj komercialni programi ponujajo privlačnejše teme. Z uveljavitvijo Zavoda RTV Slovenija 2, bi postala profitna organizacija, kar pa je v nasprotju z delovanjem in interesom javnega zavoda posebnega kulturnega in nacionalnega pomena. Izvajala bi se komercialna dejavnost v škodo javne službe, kar pa je v nasprotju z namenom ustanovitve javnega zavoda.

Ljudje so se odločili enkrat in je prav, da jim damo možnost, da odločijo tudi v drugo. Prav pa bi bilo, da se referendum združijo na en referendumski dan in, če je to 17. april nimam nič proti, kajti racionalizacija je potrebna in bi se do tega stališča morale opredeliti vse stranke. Tisti del, ki pa govori o sredstvih in vsebini za ljudi iz republik bivše "Juge" je pa poceni zbiranje političnih točk. Dokaz je, da "po kablu ali satelitski" skoraj vsi vidimo mnoge programe, od Kosova do Hrvaške. Hvala.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA:
Besedo ima gospod dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa.

21. 7. pred petimi leti v tej dvorani je bila podobna razprava, kot je danes, na temo isti zakon kot je danes in referendum na tisti zakon iz tistega časa. Takrat je bil za koalicijo, odnosno za takratno opozicijo, referendum najvišja oblika demokratičnega izražanja volje ljudi. Bil je nujno potreben, bil je skratka tisti, brez katerega v tej državi ne bi šlo. Danes pa, ko razpravljamo o enaki zadevi, popolnoma enaki zadevi, celo o istem zakonu, ki ga pošiljamo na referendum, torej pred ljudi, pa po mnenju mnogih referendum ni potreben. Recimo po mnenju gospoda Kontiča, in še nekaterih, ki so razpravljali. Temu se reče – kako? Sprenevedanje koalicije današnje in nič drugega. Zakaj referendum 11. 12. in zakaj ne 17. 4., nekdo se je celo norčeval, da je to cvetna nedelja in ne vem kaj še vse. Veste, saj na cvetno nedeljo je mogoče pred toliko in toliko leti padla najpomembnejša odločitev v državi, ki so jo prinesli ljudje. Namreč, takrat smo imeli tudi volitve prvega našega parlamenta. In ne vidim nobenega razloga, da se norčujete iz cvetne nedelje, vsaj za nekatere ljudi to veliko pomeni. Če vam ne, njim verjetno pomeni, in tudi na letošnjo oziroma prihajajočo cvetno nedeljo so verjetno ljudje sposobni sprejeti pametno odločitev, ker ni nobenega razloga, da vztrajate na datumu 11. 12., če želite prihraniti tiste 4 milijone ali koliko referendum stane. Ampak, je bolj problem v tem, da je treba pohiteti, da je

treba star zakon čim prej spraviti v grobnico, zato, da bo prišel tisti zakon, ki je bolj po meri koalicije. To je torej razlog porabe 4 milijonov in referendum na dan 11. 12.

Glejte, jaz včasih težko poslušam nekatere govornice iz Zaresa, gospa Oražmova je govorila kako opozicija naganja, kako imate v koaliciji težave z opozicijo. Namreč, ta opozicija vlaga ustavne obtožbe, vlaga interpelacije, nezaupnice in tako dalje. Zakaj pa potem opozicijo imamo, zakaj jo potem imamo, če jih to prepoveduje, gospa Oražmova, početi?! Torej, prepoveduje odigravati njeno ustavno vlogo. In če peljem še malo naprej, ona želi enopartijski sistem, ki ga je bila verjetno bolj vajena.

Leta 2005 je bilo rečeno, da je nasprotovalo združenje novinarjev Slovenije in mednarodno združenje, ministrica se je že nekajkrat oglasila na temo mednarodnih organizacij. Da, veste, to je tako, saj temo lahko izvozite ven in potem pride po drugem kanalu nazaj z drugim podpisom, ampak vprašanje je kdo jo izvozi, kako in za kakšne potrebe jo izvozi. Saj leta 2007 je tudi 571 novinarjev trdilo, da je ogrožena svoboda medijev in poročanje v tej državi. Danes pa jih ni nikjer več, danes pa je tako vse v redu, ker so "naši" na oblasti, torej vi. Tako, da s temi zadevami ni čisto tako, kot govorite.

Pri sprejemanju tega zakona je dejansko nasprotovala cela kopica institucij, cela kopica ljudi, njihovih predstavnikov in tako naprej. Amandmaji sindikatov novinarjev so bili spregledani, kulturno umetniški ustvarjalci so protestirali – ne, vas ne zanima. Tisti, ki so zakon pisali so izstopali iz skupine in so rekli: Ne, tu pa ne bomo sodelovali. Zakonodajno-pravna služba je rekla, da zakon ni v redu v posameznih delih, ampak če je za koalicijo v redu, potem je v redu. Ampak, to je sprevržena logika koalicije. O tistem, da prejšnji zakon ni izpolnil vsega kar je bilo rečeno, recimo RTV naročnina nižja, ja štiri leta je bila ista, pomnožite to s 4 % ali koliko že inflacije, celo več leta 2007, pa boste dobili en tak rezultat da je bila nižja za 25 do 30%. Ja, toliko je bila nižja naročnina, za 25 do 30 %, torej prejšnji zakon je uresničil tisto, kar smo avtorji takratnega zakona predvidevali oziroma volivcem ali glasovalcem, državljanom obljubljali. Veste, vse govorjenje gospe ministrice, najbolj pa me je presenetilo to, kako je napadla gospo Irglovo, veste ko ženska žensko tako napade je to grdo. Prav grdo je to zgledalo z njene strani. Vse govorjenje, kako bo zdaj stvar neodvisna in kako so prej parlamentarne stranke predlagale je pa mlatenje prazne slame. Zakaj? Tudi danes parlament predlaga, po zakonu o katerem govorimo, pet članov sveta, dva pa predsednik republike. Da, kdo pa bodo ti ljudje? To bodo pa neodvisni strokovnjaki, v podobi gospoda Kocjančiča, nekdanjega šefa SD predhodnice, v podobi gospe Črnak Megličeve, ki je prej bila civilna iniciativa zdaj pa je poslanka in tako dalje. To bodo torej tisti, predsednik republike je pa tako

ali tako, recimo v primeru imenovanja gospoda novinarja Praprotnika tam, kjer ga je imenoval pokazal svojo neodvisnost. To lahko "farbate" koga drugega, ne mene. To je ta neodvisnost.

In tako bo torej tudi v bodoče, zagotovljen bo vpliv vladne koalicije in nič drugega na ta svet zavoda. Jaz si seveda predstavljam zadevo RTV po sprejetju tega vašega zakona, tako imenovanega, kot ga je videl tam nekega leta 2004 ali pa 2003 gospod Anton Anderlič, ki je v Odmevih некоč rekel voditeljici, ne to me pa ne boste vprašala, to se pa nisva zmenila pa je odklopil mikrofona pa je odšel. To se pravi, da gost odloča kaj lahko novinar vpraša, verjetno bo to potem takšen RTV. Verjetno. Tako da te zadeve ne kaže tako poenostavljati in tako poenostavljeno o njih govoriti. Ministrica je veliko govorila o tem kako je treba, pa zdaj je izginila nekam ven, govoriti resnico, govoriti resnico in govoriti resnico. Ja, saj to resnico ona vidi precej po svoje.

Veste in, ko govorimo o vplivu vladne koalicije na vse sfere družbenega življenja mi, gospod predsedujoči, dovolite izlet izven točke dnevnega reda samo dva stavka, potem bom pa tudi končal. Samo dva stavka, ki bosta zares kratka, saj bova v Odmevih kaj več rekla. Poglejte, ko smo v tem Državnem zboru govorili o gospodu Šorliju ste postavili kriterij kdo je lahko predsednik Vrhovnega sodišča, torej tisti, ki je obsodil samo desne in oprostil vse leve, drugi ne more biti. Imamo zdaj pred seboj novega kandidata o katerem sem jaz nekaj pisal štirinajst dni nazaj, pa so potem nekateri mediji vsaj obdolžili nas, da smo izvažali neke neresnice v tujino. Gospodje, danes je pa ustavni sodnik, ki je bil priča dogajanju, to je gospod Jan Zobec povedal kaj je ta kandidat govoril med vojno in kako je sodeloval v bojih. Vidite resnica, to hočem reči, je lahko tista, ki jo vidimo ali pa, ki je ne vidimo. In koalicija pogosto resnice ne vidi in to je tisto ali pa imamo različne poglede na zadevo.

Toliko z moje strani, hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Besedo ima gospod Dušan Kumer. / oglaševanje iz dvorane/ Se opravičujem, mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA: V imenu predlagatelja sem se javila k besedi zaradi moraliziranja spoštovanega kolega Gorenaka o tem, kako se pogovarjamo ženske med seboj. Rada bi samo povedala, da bi iz Tednika, ki ga je tudi citiral prej, pa seveda mnogo presegel dva stavka, mogoče bilo dobro pogledati kako v temu Tedniku pisec o treh političarkah govori kot o čarovnicah, pa še o kakšni žalitvi bi bilo mogoče govoriti, pa ni cinično. Toliko glede tega kako se nekateri jasno profilirani mediji vedejo do levo usmerjenih političark. To se mi je zdelo potrebno uvodoma povedati zaradi tega, ker bi kdaj bilo dobro tudi razmišljati o tem kdo je tisti, ki napada in kdo je tisti, ki potem lahko tudi

računa na to, da bo v zagovoru dobil kakšno besedo vrnjeno.

Zdaj pa zakaj sem se v imenu predlagatelja javila k besedi? Gospod Gorenak je govoril tudi o posmehovanju cvetni nedelji. Ker je bila cvetna nedelja prvič omenjena na seji Odbora za kulturo, šolstvo, šport in mladino naj povem, da je bilo takrat, ko smo pretresali ponujene datume, na koncu omenjen tudi datum 17. 4. in potem je bilo omenjeno, no, saj da ne boste posebej iskali, to je cvetna nedelja. In posebej je bilo potem s strani enega od poslancev Slovenske demokratske stranke povedano, da cvetna nedelja ni nič posebnega, saj ni državni ali zapovedan praznik in tako naprej. Torej, bi se morali tisti, ki so problematizirali ali govorili o cvetni nedelji, vprašati zakaj so na tak način govorili, nobenega posmehovanja cvetni nedelji ni bilo. Če je pa šel kakšen komentar v to, da je cvetno nedeljo in pomlad mogoče tudi z nekaterimi drugimi političnimi napovedmi, ki smo jih slišali v letošnjem letu povezovati, pa to ne pomeni posmehovanja, ampak samo ugotavljanje političnega konteksta k predlaganemu datumu. Brez posmehovanja na odboru, ni šlo za posmehovanje, so nam pa hoteli to pripisati. Samo toliko v pojasnilo.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Dušan Kumer.

DUŠAN KUMER: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Na začetku bi rad povedal, da sem dobil občutek, da nekateri imajo malo težav s tem, ker niso v tem Big Brotherju, ki sedaj teče na eni od komercialnih televizij in bi jih potolažil, da mi je na uho prišlo, da Big Brother najbolj slavnih in poznanih šele prihaja in bodo kolegica Irglova in gospod Gorenak in gospod Jerovšek, vsi bodo imeli priložnost v tem Big Brotherju tudi nastopati. Samo malo je treba biti strpen, pa bo vse v redu.

Jaz bi glede na to, da razpravljamo o odloku, ki bi ga naj danes Državni zbor sprejel, povedal ali diskutiral bolj o referendumu kot tistem najvišjem inštitutu demokratične ureditve in tudi naših odnosov, ne nazadnje tudi v Državnem zboru. Morda je danes priložnost, da naglas povem, da je inštitut referenduma, kot ga pojmujejo mi med seboj v tem Državnem zboru, le eden od orodij in sredstev za politično manipulacijo, populizem, pripovedovanje zarotniških zgodb in še in še bi lahko našteval. Skratka, gre za enega od orodij političnega obračunavanja med političnimi opcijami, če hočete strankami, in malo prispevajo k izboljšanju razmer, predvsem razmer, ki bi šle v prid ljudi. Skratka, ljudi, volivce s takimi referendumi postavljamo v položaj arbitrov, kdo ima prav, ali ima večina, ali manjšina, koalicija ali opozicija v Državnem zboru. Ne nazadnje pa menim, da je referendum vendar orodje ljudstva,

volivcev. Je njihovo sredstvo. In bi mnogo manj lahko bilo naše sredstvo za to politično obračunavanje. Ne nazadnje večino referendumov, vidite, da predlagamo poslanci, mi, ko se med seboj ne moremo dogovoriti in uskladiti pri nekaterih zakonskih rešitvah. To dogovarjanje o teh zakonskih rešitvah pa seveda ne pomeni, da opozicija uveljavlja svoj prav za vsako ceno in z vsemi možnimi sredstvi. Med temi sredstvi je seveda tudi referendum, čeprav je referendum legitim. In če ustava in zakon tako zagotavljata, seveda, lahko ga opozicija predlaga. Na volitvah so ljudje ne nazadnje zaupali svoje glasove strankam, ki sedimo v tem Državnem zboru. In po volitvah se je ustvarila večina in manjšina v tem Državnem zboru. Mislim, da ima večina odgovornost za upravljanje države. Za sprejemanje zakonodaje, ki gre v prid ljudem pa ima seveda odgovornost tudi manjšina oziroma opozicija. Še enkrat poudarjam, zato pa ni treba zlorabljati, bom uporabil to besedo, tega skrajnega instrumenta, inštituta referendumu, ki je po mojem inštitut ljudi, ki imajo priložnost vsakih štiri leta priti na volitve.

Če ljudje ne bodo zadovoljni z neko rešitvijo, ki jo je večina tu sprejela, bodo ne nazadnje tisti večini na naslednjih volitvah povedali svoje. Če pa imamo težave s štiriletnim mandatom, pa ni nič odveč, tudi sam sem pristaš tega, da skrajšamo mandat, pa imamo dvoletni mandat. Pa imamo vsaki dve leti državnozborske volitve in se bodo karte mešale hitreje in mogoče bo takrat tudi Državni zbor bolj efektivno deloval.

Zdaj pa še nekaj o sami vsebini tega predlaganega zakona. Moje mnenje je še vedno, glede na dosedanje učinkovitost in sprejemljivost zakona, ki smo ga sprejeli leta 2005, lahko – in to morate priznati tudi tisti, ki nasprotujete sedanjemu zakonu –, takrat leta 2005 to ni bila maksimalno dobra rešitev. Pa ne bom našteval vseh anomalij, ki so se dogajale, vse do enormnih odpravnin, ki si jih je zapisala v svoje pogodbe uprava RTV Slovenija, do tiste skrajne anomalije. Zato je bil po mojem mnenju skrajni čas, da se v te anomalije poseže z novelo zakona o RTV. In predvsem zato je ta nova statusna oblika RTV, vsaj jaz jo tako vidim, ki pretvarja RTV iz javnega zavoda v samostojno – ko vi govorite in uporabljate besedo hibrid, jaz tega ne bom uporabljal, ker imamo v državi Sloveniji veliko takih hibridov, ki funkcionirajo kar spodobno –, v samostojno pravno osebo javnega prava posebnega kulturnega in nacionalnega pomena. Gre za pomemben korak naprej, od okorele zavodske ureditve k novemu in učinkovitejšemu upravljanju. Mislim, da je prav, da za nekatere anomalije tudi tisti, ki upravljajo ta javni zavod v nacionalnem interesu, nosijo, in jim zakon predpisuje, sankcije, ki so tudi izvedljive, ne pa da se čaka na konec mandata. In tiste, ki govorite, da je to tista niša ali pot za privatizacijo ali komercializacijo, bi samo vprašal – če gledate veliko nacionalno televizijo, gledate po vsej verjetnosti tudi špice

ali pa odjavne špice. In pogledajte si, ali televizija RTV že zdaj ne uporablja nekaterih storitev, ki so zunanje, eksterne storitve nekaterih pravnih oseb, posameznikov, strokovnjakov in tako dalje. Ali tega že zdaj ne počenja? Pogledajte si malo te odjavne špice, pa boste videli, kdo je pri kakšni oddaji, pa naj gre za kulturno oddajo ali za informativno oddajo. In prav je tako, če seveda da na koncu tudi maksimalni učinek. In vas sprašujem, ali je to privatizacija in komercializacija, po sedanjem zakonu o RTV, ki seveda to dovoljuje. Boste rekli, da ne. Kako pa veste v naprej, da bo pa ta nova shema in ta statusna oblika to počela še bolj radikalno ali na drug način ali ne vem kaj še. Skratka, mislim, da referendum o tem Zakonu o RTV ni tista prava niša, na kateri bi se lahko spopadla večina in manjšina za boljše življenje ljudi v tej državi. Mnogo je drugih stvari, ki bi bile seveda bolj prioritete, kot je ta Zakon o RTV.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Andrej Magajna kot nepovezani poslanec.

ANDREJ MAGAJNA: Spoštovani podpredsednik, gospa ministrica s sodelavci, kolegice in kolegi!

Prvič se oglašam s te nove pozicije. Kako se počutim? Malce nenavadno. Po svoje lep pogled na dvorano, skoraj tako kot predsednik Državnega zbora, ampak brez suporta, to pa pogrešam; že danes, ko sem vlagal amandmaje, so bile težave. Hvaležen sem sodelavcem v poslanski skupini. Ob tem moram tudi povedati, da ni bilo v poslanski skupini name izvršenih kakršnihkoli pritiskov, da bi zato odšel na to novo mesto. Pač, posredi so bila razhajanja pri videnju programa. Bi pa vseeno vprašal ob tem tudi opozicijo, bi bili na tej vaši strani tako tolerantni do moje drugačnosti? To je tudi vprašanje. Je pa to stvar logike vseh velikih strank in grupacij. Jaz razumem, da želijo imeti homogeno ekipo, ki funkcionira v največji meri enotno in tako povsem razumem to logiko. Povsem razumem tudi logiko reakcij ob tem zakonu. Napisal sem, zapisal in izgovoril: Ne slepimo se, da si vsaka politična opcija želi, sedaj pa prehajam na ta zakon in referendum, da si želi čim večji vpliv na medije. To je vedno tako bilo in bo. Skoraj bi rekel, da v zakulisju poteka kar mala vojna za vpliv. Kar ni v medijih, tega ni in cogito ergo sum, znameniti Descartesov stavek, bi lahko danes prevedli "in media informacionis" sum ergo sum, če si v medijih si, če te v medijih ni, te praktično ni in boj za medije bo ostal in ne slepimo se kateri so bili pa boljši, kateri so pa zdaj tisti, ki ne bodo, katere politične opcije ne bodo podlegle tej skušnjavi, podrediti si medije. V tem kontekstu sem govoril tudi zadnje dni.

Ali je ta zakon bolj političen ali manj, težko rečem. Nasprotoval sem mu iz preprostega razloga, ker ne želim transformacije

javnih zavodov v neke napol gospodarske družbe sui generis pa bom rekel kar hibride, kjer se bo avtonomno razpolagalo z denarjem naročnikov in skupno državno lastnino. Lepo, da je ostal ta člen oziroma, da ga je kolegica Bizjakova pravzaprav vpeljala in je bil potem potrjen ta amandma, da mora biti RTV državna lastnina. Bojim se nekih rešitev pa jim recimo hibridnih ali kako drugače, kjer se brišejo neke meje. Morda bo gospa Širca rekla ponovno kje to piše. Saj je vse jasno, saj piše v 47. členu zakona. Res je tako. Natančno razmejuje kolikšen delež nagrad se bo delil. Ampak že to je sporno. Zakaj sploh nagrad ljudem, ki so plačani za svoje delo? Kakšen delež. Ta delež je celo, če ga pogledamo po številkah, 5 %, 10 %, 15 %, tega mislim, da niti ni, 15 %, bom pogledal tukaj imam napisano, vse, cel člen. Zgleda kot majhen, vendar nihče v tem trenutku ne ve kakšna bo osnova za izračun. Osnova za izračun, to je v 3. točki, nagrad je presežek prihodkov nad odhodki, ki je pridobljen iz upravljanja dejavnosti, ki niso javna služba. Kakšen bo obseg tega? Ne vemo. Dejstvo je tudi nesporno, da smo vpeljali motiv, motiv, da se bodo določeni uslužbenci na RTV poleg svoje plače prizadevali tudi za nagrade. Nič nimam proti, da se stimulira ljudi za delo, vendar na kakšen način. Ta način se mi ne zdi ustrezen.../ izklop mikrofona/

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa gospod Magajna. Besedo ima gospa ministrica Majda Širca. Izvolite.

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR: Spoštovani poslanec!

Vem, da ste tankočutni na vpliv in na spodbijanje svobode medijev. Ta je dejansko bila v zgodovini človeštva pravzaprav vedno v nevarnosti in nekatera dela tudi pričajo do kje to gre. Spomnimo se samo Državljana Kanea in prakse. Jaz verjamem, da marsikoga srbijo roke in da marsikdo si jih moči v to sladko polje poželenja. Ampak vsakdo se z njimi opeče. Le zdrav in pošten odnos lahko vzdrži. In sama takega zagovarjam.

Vem, da ste tenkočutni, ker tudi že pri referendumu pred petimi leti ste opozarjali na to, da je pravilo neodvisnega in dobrega novinarstva z zakonom, ki ga je takrat Grims napisal, porušeno. In to je pomembno vedeti. Sprašujete se, zakaj nagrade, če so že plače. Zakon urejuje samo princip, kako se javna služba v primeru, da pride do večjih prihodkov, lahko polni tudi iz tržne dejavnosti. Recimo, nedavno, letos je bilo svetovno prvenstvo. Direktor je povečal pretok oglaševanja. Vemo, da je tam ogromno črnih lukenj in verjamem, da nadzorni svet in programski svet bo te luknje raziskoval. Konec koncev zahtevke nekdanjega direktorja, da dobi 75 tisoč evrov za dobro opravljeno delo, to se pravi za večji oglasni prostor, ki je bil po naravi dejstva, da so športne vsebine bile zaželenne in da so bili to ekskluzivni

prenosi, hotel je nagrado za sicer že dobro plačano delo. Če ne bi programski svet, ki je deloma že spremenjen in ki teh anomalij ni dopustil, to preprečil. In še enkrat opozorim, vsota, ki je bila dana za nagrado o opravljanje javne službe v okviru javnega zavoda, ki bi ga sedaj vi tako želeli nazaj, 14 tisoč 400 evrov direktorju, je bila dana v okviru okolja in v okviru statusne oblike in v okviru ureditve, ki je sedaj. Če ni dobro nadzorovana in če niso organi, ki morajo biti usposobljeni za to, poštene in ki se ne vpletajo v različne interesne sfere, take in drugačne, če ne opozarjajo na to.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Alojzij Potočnik.

ALOJZIJ POTOČNIK: Hvala za besedo. Spoštovani!

Najbrž razprava o še enem referendumu na temo Zakona o Radioteleviziji Slovenije ni zadnja, niti predzadnja. Kaj pravzaprav žene politiko v to? Najprej, Slovenija je, to je očitno, izrazito družba dveh polov. In praktično pri vseh pomembnih družbenih vprašanjih pride do neizbežno do malega frontalnega spopada. In pri javni televiziji ni mogoče pričakovati kaj drugega. Televizija je največji medij, pravimo, posebnega kulturnega in nacionalnega pomena. Je informacijsko sredstvo, dragoceno očitno, po mnenju nekaterih in vseh, za vsako politiko.

Takole je spoštovani pravni strokovnjak, bivši ustavni sodnik, v mesečniku za kulturo, politiko in gospodarstvo v oktobru 2005 pojasnjeval kdo in zakaj je prvi referendum o RTV potreboval in kakšne stranske učinke naj bi dosegel. Pravi, citiram: "Gotovo ga je potrebovala opozicija potem, ko je po porazu na volitvah izgubila formalno oblastno moč, ne pa tudi dejanske. Sedaj se brez vzvodov realne oblasti ne znajde znotraj dodeljenega političnega prostora. Stranski učinki morebitne referendumske zmage, ki jo ni bilo," to pripominjam sam, "naj bi to podobo zameglili in bi bili orientacijski in mobilizacijski faktor celotne levece ter dobra motivacija za konsolidacijo teh političnih sil. Stroki, zlasti tisti z ene fakultete," kot jo imenuje, pa očita, da se je udinjala z nekritično podporo takratnim predlagateljem referenduma. Takole pravi. "To poslanstvo je odigrala pretežno s parolami o zakonskem zmazku, o koncu demokracije, o državni namesto javni televiziji." Se vse to sliši znano? Gre za eno in isto, gre za isto. V bistvu in predvsem gre za tisti problem, ki ga je, vsaj zame, najbolj natančno opisal Jani Virk v Pogledih. Pravi. "Problem javnih medijev v Sloveniji je pravzaprav problem tranzicijskega izbrisa javne sfere in pomanjkljivega zavedanja politikov vseh provinjenc kako vitalna je javna sfera za normalno delovanje družbe." Temu ni kaj dodati in zakon po mojem mnenju zgornjo misel podpira. Zato mi zgleda, dovolite mi še v paraboli, da je baron Münchhausen zaman sredi

mrzle zime v ruski vaški gostilni opazil tole obvestilo gostom. Jutri zastonj. Menda domiselni trik ni bil brez učinka. A je bil na začudenje nenavadno kmalu razkrit in spregledan. Gostov z naročnino in glednino je bilo vse manj, a se je še razmeroma dolgo govorilo o posebnih namenih. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa za besedo gospod podpredsednik.

Torej govoril bom izključno o temi, ki je tema današnjega dnevnega reda...

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Jakob Presečnik ima besedo.

JAKOB PRESEČNIK: Ja, rekel sem, da bom govoril praktično izključno o temi, ki je danes na dnevnem redu, to je Odlok o razpisu zakonodajnega referendumu o Zakonu o Radioteleviziji. Mi smo že uvodoma kot mnenje poslanske skupine jasno povedali, da imamo mnogo kritičnih pripomb na zakon in smo tudi glasovali proti zakonu, vendar smo tudi prepričani, da si zakon ne zasluži referendumu, da je referendum prepomembno orodje demokratičnega odločanja in, da inflacija referendumov seveda tej demokraciji zagotovo ni naklonjena in zaradi tega tudi načelno sicer nasprotujemo sploh takemu referendumu in takšnim referendumom. Glede na to, da pa je to poslovniško enostavna kategorija, referendumu oziroma temu odloku o razpisu referendumu ne bomo nasprotovali in tudi jaz osebno temu ne bom nasprotoval, čeprav sem seveda krepko proti izvedbi tega referendumu in naprej obljubljam, da ne bom hodil po Sloveniji in nagovarjal za ali proti referendumu in ne bom izgubljal časa takrat za nekakšno propagando, kakršno koli, v eno ali v drugo smer, ker se mi to ne zdi dovolj pomembno. Tu bi malo popravil tudi kolega Franca Jurija prej iz začetka, ko je govoril, da opozicija predlaga nek drug datum za izvedbo referendumu, večkrat je bila že omenjena cvetna nedelja oziroma 17. april in, da bi opozicija želela zamrzniti do takrat ta zakon. Jaz moram jasno povedati, da smo del te opozicije, da smo ena od opozicijskih strank oziroma poslanskih skupin in, da ne želimo niti zamrzniti, niti predlagati kakršen koli datum, niti 12. december, niti 17. april ali kakršen koli drugi. V poslanski skupini nasprotujemo izvedbi referendumu, kljub temu kot rečeno, da nasprotujemo marsikateri rešitvi v tem zakonu, vendar kot rečeno, je takšna inflacija in pa izvedba takšnih referendumov, torej ni v korist demokratičnemu odločanju, enemu od načinov demokratičnega odločanja v državi Sloveniji.

Menda je Zakon o malem delu danes doživel veto v Državnem svetu. Zdaj je spet odvisno od tega, ali bo ponovno v Državnem zboru potrjen ali ne bo potrjen. Očitno bo potem

zopet referendum. Ampak spet lahko vidimo predvsem željo, da bodo študentski servisi in funkcionari študentskih organizacij izkoriščali ali pa da bi izkoriščali študente še naprej. Zagotovo gre za to in mislim, da bi bilo dobro, da bi študentke in študentje to tudi razumeli.

Pri tej inflaciji imamo še kar nekaj predvidenih referendumov oziroma zakonov, ki se pripravljajo, na primer, zakon o družinski politiki. Tu bom kritičen, zato ker koalicija oziroma vlada nočeta umakniti nekaterih najbolj spornih členov oziroma sporne dele tega zakona. Zakon je sicer v večini izredno dober, predvsem pa potreben, pa bo očitno zopet tudi za ta zakon referendum, če bomo sploh uspeli zakon v Državnem zboru sprejeti. Pri zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju trdimo, da sta samo dve možnosti na tem področju. Eno je povečevati prispevno stopnjo, kar je zagotovo nedopustno za pešajoče slovensko gospodarstvo, ali pa zaostri pogoje upokojevanja. Ampak v koaliciji se enostavno ne morete dogovoriti o tem, da bi napisali resnično dober, predvsem pa usklajen zakon. Ker verjemite mi, v primeru, ko že koalicija ni enotna pri sprejemanju nekega, da ne izpili vseh določil in predvidi vseh posledic, potem je ta manevrski prostor ali prostor za referendume in podobne zadeve takoj na dlani.

Torej, kot smo že rekli, v poslanski skupini referendumu ne bomo nasprotovali, čeprav obžalujemo, da do takih referendumov prihaja. Kar se pa tiče še dveh takih cvetk, kar se tiče neke oddaje na eni od komercialnih televizij, mene nič ne moti, ker enostavno takšnih oddaj ne gledam in me tudi ne zanimajo. Večkrat je bilo omenjeno tudi v današnji razpravi pobiranje prispevka za RTV preko seznama lastnikov elektro števec. Vendar ne vem, zakaj sploh to problematiziramo, ker je, kot vem, to že tretji zakon, ki določa pobiranje prispevka na ta način. Ne vem, če je kdo pogruntal kaj boljšega, ne razumem, zakaj ne da boljšega predloga, pa bi mogoče boljši predlog tudi uzakonili in pobirali to naročnino, prispevek ali kaj že, tudi na drug način. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Robert Hrovat. / oglašanje iz dvorane/ Ja, gospod Franco Juri, izvolite, replika.

FRANCO JURI: Hvala, gospod predsedujoči.

Ko sem v svojem nagovoru omenil opozicijo, sem imel v mislih predlagatelje tega referendumu. In se ljudski stranki opravičujem, če sem bil razumljen na tak način. Torej sem hvaležen kolegu Presečniku, da je pojasnil še enkrat stališče Slovenske ljudske stranke. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Robert Hrovat.

ROBERT HROVAT: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik.

Moram reči, da danes teče v Državnem zboru zanimiva razprava. Toda sam sem še vedno nekako pod vtisom proslave ob dnevu reformacije izpred nekaj dni, ko je bila slavnostna govornica ministrica za kulturo. In sem razmišljal, če vas ne bi pozdravil kar z "ljubi Slovenci", ampak vas ne bom. Spoštovane in spoštovani prisotni, verjemite mi, da v teh besedah, ki sem jih sedaj izrekel, ni nič manj ljubezni in srčnosti, kot v znamenitih Trubarjevih.

Ko sem poslušal gospo ministrico pred nekaj dnevi sem nehote povlekel neko paralelo z zakonom, ki je že bil v obravnavi, sedaj se pogovarjamo o referendumu. Prav zapisoval sem si misli, ki so se mi takrat tisti večer utrile. Dejstvo je, da je bila slovenskemu narodu sreča praviloma nenaklonjena, tako s strani tujcev, prevečkrat pa tudi s strani tistih, hvala bogu, redkih posameznic in posameznikov, ki so jim individualni skorajda privatni interesi tako zelo zameglili pogled na stvarnost, da se je zameglitev naselila tudi v polje njihovega razuma in ga v trenutku spremenila v polje nerazuma. S tem so postali splošno nerazumljeni, s čimer pa še ni nič narobe. Narobe postane takrat, ko ti ljudje želijo svoje hrepenenje po tistem, kar še ne obvladajo, ali ne obvladajo v popolnosti oziroma po tistem, kar še nimajo, za vsako ceno materializirati. Tu se hrepenenje kot polje kulture nenadoma spremeni v prostor nestrpnosti, netolerance do drugače mislečih, tu se svoboda spremeni v nekaj, kar je daleč od svobode, dialog pa v monolog, praviloma tistih, ki mislijo kot zaukazuje tisti, ki želi svoje strastno hrepenenje udejanjiti v praksi. Prefinjena in strokovno nepodkovanemu bralcu vešče prikrita politikantska manipulativnost, ki je pretkano vtkana v predlog novega zakona o RTV Slovenija je zares tipičen primer totalnega zanikanja dobronamerne misli, kako združevati, ne da bi pri tem povzročil novih razdruževanj.

Predlog novega zakona o RTV Slovenija je vzorec namernega ustvarjanja umetne polarnosti, ki ne more v ničemer in z ničemer pripomoči h konstruktivnosti in posledično k učinkovitosti kateregakoli zakona, predvsem pa ne k spoštovanju različnosti nas vseh. Kako hudo je ranljiva institucija največjega narodovega pomena, kar RTV Slovenija zagotovo je, dokazujejo viharji, ki so barko njenega obstoja premetavali z vseh štirih, pa še marsikatera druge strani, ves čas te njene živosti. Ponovno se bom vrnil k Trubarju: Pa je stala in obstala ta barka na vihnem morju slovenskih splošnih in političnih hrepenenj, predvsem zaradi tega, ker so o njenem obstoju odločali tudi tisti, ki niso le stali poleg, temveč so z vso svojo moralno in občo kredibilnostjo zastavili svoj glas za njeno suverenost, za njeno lastniško avtonomijo in za njeno neodvisnost načrtovanja vseh njenih poti. To so ljudje, ki so

jim besede strokovnost, poštenje, čast, etika, morala, resnica in pravica preprosto svete.

In preoblikovanje sedaj Javnega zavoda RTV Slovenija v nekako kvazi lastniški javno privatnih hibrid bo nič drugega kot indirektni poseg v ustvarjanje poligona za lov na to najpomembnejšo informacijsko, izobraževalno, kulturno, elektronsko institucijo naroda katere se bo z lahkoto lahko polastil kak "ta zaresni" tajkun. Je evidenten izraz borbe obstoječ vladajoče politične nomenklature za popolni nadzor nad osrednjo slovensko televizijsko hišo. Je jasen pokazatelj realnih namer ljudi, ki svoje pritlehne politične manipulativne namere skrivajo pod krinko obče dobrega in namerno ugašajo luč v svetilniku RTV Slovenija.

Sedaj bom nadaljeval precej bolj konkretno in bi prosil, gospa ministrica, da poslušate, ker prej ste rekli, da argumentov proti pravzaprav ni.

Prvič, številčno krčenje članov sveta RTV Slovenije, kot najpomembnejšega organa odločanja, je ustvarjanje pogojev za čisto politično kadrovanje. Drugič, pogoji in načini imenovanja članov sveta RTV Slovenija je instrument vladajočih, ki jim omogoča totalno obvladovanje sestave sveta. En konkretni primer, po predlogu novega zakona enega člana v svet RTV Slovenija imenuje Nacionalni svet za kulturo za katerega dobro vemo, da je ne le po svetovljanstvu tudi vladajoči, temveč tudi to, da njegovo sestavo določajo vladajoči. Zakaj tega člana ne določi recimo kulturniška zbornica, ki je popolnoma civilno interesni in ne politični inštitut? Tretjič, način glasovanja v svetu, to je večna diskrepanca med dvema opcijama ali naj odločajo vsi navzoči ali vsi člani sveta in to je zagotovilo, da bo svet dodobra obvladljiv. Četrto, strahovito povečana ne le nadzorna, temveč predvsem lahko bi rekli celo upravna vloga nadzornega sveta in njega pristojnosti je v korelaciji z načinom imenovanja njegovih članov dokaj zavestnega hotenja po dejanskem političnem nadzoru delovanja RTV Slovenija. Petič, bistveno zmanjšan številčni delež zaposlenih RTV Slovenija v organih odločanja je v bistvu spretna manipulativno politična prevara dejanskega vpliva zaposlenih na odločanje o delu in delovanju RTV Slovenija daleč od svobode govora in izražanja najrazličnejših mnenj in pogledov na stvari, na dogajanje v družbi. Šestič, imenovanje uprave in generalnega direktorja kakor tudi piramidno imenovanje vseh ostalih odgovornih oseb, seveda vključno tudi z vsemi odgovornimi uredniki je definiran popolnoma politično obvladljivo.

Mislim, da je to kar nekaj argumentov, razlogov zakaj je treba na referendumu glasovati proti temu zakonu. In ranljivost teh socialnih vzvodov v naši družbi je seveda v dani situaciji stanja v državi, ki ga usmerja in vodi ta vlada pripeljana do meja preživetja tistih, ki na svoji koži občutimo vse nesmisle in vso vase

zagledanost in samozadostnost posameznikov in posameznice te vlade. Ko arogantnost začne teptati strpnost, ko nespamet dobesedno negira realne razvojne resolucije, ko se strah pred govorjenjem resnice zarezuje v misli in razmišljanja ljudi takrat, spoštovane in spoštovani smo zelo daleč od Trubarjeve namere, da bi ljudje, beroč njegove knjige začeli razmišljati z lastno glavo, trezno in svobodno, smo daleč od negovanja ustvarjalnih kril in ustvarjalne potence. Smo v času in prostoru kjer se celo humanost termina multikulturno zavestno zlorablja za kršenje prostora narodove kulture in kršenja prostora priznavanja njegove zgodovinske identitete.

Jaz bom zdaj rekel spet, ljube Slovenke in ljubi Slovenci, sem odločno proti predlaganemu Zakonu o RTV Slovenija. S srcem in z dušo, predvsem pa z razumom in z razumom, ki je svetlobna leta daleč od butal, kakršnih koli že, o katerih je bilo prej govora. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VSAJA KLAVORA:
Hvala lepa. Besedo ima gospa ministrica, Majda Širca, izvolite.

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR:

Poslanec, poskusili ste biti vsaj malo bolj konkretni kot vaši predhodniki ampak vendarle površni še zmeraj. In pri analizi recimo, če se ustaviva samo v sestavi programskega in nadzornega sveta tudi netočni. Če gre za skrčenje organov pomeni, da gre za doseganje večje fleksibilnosti in večje učinkovitosti. Če smo imel prej v programske svet devetindvajset ljudi oziroma članov in članic jih imamo sedaj sedemnajst. Razmerje, tisto kar je pa zelo pomembno je razmerje. Razmerje med zastopanstvo recimo civilne družbe in ki je po programskem svetu kot ga definira zakon, ki mu nasprotujete 60 % v prid civilne družbe in... ../oglašanje iz dvorane./... Ja, vam je civilna družba tako ali tako, kot pravite že vse nekaj prodanega in tako imenovanega in tako naprej. Jaz pač verjamem v organe, ki imajo svojo hrbtenico in svojo strokovno pamet. Pri nadzornem svetu, da dokončam, po Grimsu je pa samo 21 % zastopanosti civilne družbe. To se pravi, če imamo triindvajset članov programskega sveta imenovanih v Državnem zboru, 6 pa jih je neposredno, medtem ko jih je po predlogu, ki mu sedaj nasprotujete, imenovanih v Državnem zboru 7, 10 pa neposredno, kar pomeni, da je bistveno večji vpliv civilne družbe.

Ker je bilo pa že danes govora in postavljam dvom v civilno družbo, naj takoj povem, da ne teptati Nacionalnega sveta za kulturo, ki ga je ne glede na to, da so bili tukaj imenovani, sestavljalo ogromno, za mene in najbrž tudi za vse druge, strokovnih in velikih avtoritet. Od gospoda Jančarja, Andreja Jemca, Mitja Hočevar, še zdaj gospoda Mirana Zupaniča in še Čandra, Zupančiča, od

režiserjev, do slikarjev, do mislecev in teoretikov in mimogrede, prav ti člani Nacionalnega sveta za kulturo, ki so še danes kritični, hvala bogu, da imajo drzno in proaktivno vlogo takrat ko je treba opozarjati na določene stvari, so v preteklosti opozarjali na nekorektnost in neprimernost ureditve RTV Slovenija. Tudi očitek, da ti so imenovani Vladi, gre za ugledno telo, ki mu vsaka pametna vlada prisluhne in verjemite, ni seje, ki se je ne bi udeležila in soočala z njihovimi stališči, ki so zelo stroga in seveda tudi zelo konstruktivna v smislu opozarjanja na določene mogoče ne najbolj, po njihovem mnenju, vodene kulturne politike. Medtem ko pri organih ZDOS, ki jih je danes nekdo omenjal, češ, da so to spet neki čudni ljudje, naj odgovarjam, da ZDOS, ki bo tudi predlagal svojega člana v programski svet, sestavljajo organizacije od Planinske zveze, Ribiške zveze, Slovenske inženirske zveze, Turistične zveze, Zveze društev upokojencev, Zveze kulturnih društev Slovenije, Zveze tehnična kultura Slovenija, Zveze prijateljev mladine in tako naprej in tako naprej. Skratka združuje 18 ali koliko, 20 različnih društev in prosim, ne imeti nezaupanja do vsega. Če pa govorimo še naprej o nadzornem svetu, ki ima po Grimsu 11 članov, s tem, da jih 5 imenuje Državni zbor, 4 Vlada in 2 zaposlena, je predlog naše sestave, našega nadzornega sveta, kjer sem vam povedala že petkrat ali šestkrat danes, da odgovarjajo s svojim premoženjskim stanjem in, da so zelo odgovorni, predlog našega nadzornega sveta, ki šteje 7 članov pa je sledeči. 3 imenuje Državni zbor, od tega enega bo imenovala Komisija za nadzor javnih financ, ki jo vodi vaš poslanec Vizjak. Je. Zaradi tega, ker ne moreš opredeliti opozicija malo, malo koalicija. Moraš pač povedati kdo je tisti kompetenten, ki mora bdeti pod prste in tukaj bo komisija, ki je kompetentna, da bdi pod prste za vse, kar se dogaja v tej državi, gledala tudi kaj delajo na televiziji. In še več. Imamo tudi dva člana, ki jih imenuje programski svet in enega bodega, ki ga predlaga Vlada. Ja večje avtonomije, prosim, saj nam že očitajo kaj se bo zgodilo s to avtonomijo, ki jo pač ta prostor res, da še ni navajen. In še gospod poslanec, mrcvarili ste po mojem govoru, ni bilo to lepo, obračali ste, ampak pač imate umetniško svobodo, ki ji ne oporekam. Pozabili pa ste, mimogrede, na ključne besede, ki sem jih tudi povedala in sem govorila, da reformacija je bila zato, da je določene stvari reformirala. Tiste, ki niso govorile resnice, tiste, ki niso zagotavljale dovolj dobrega in konstruktivnega vzdušja in tiste, ki niso zagotavljale pravice.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Danijel Krivec. Ne boste. Gospod Jožef Jerovšek. Vem, samo prišel je gospod Jerovšek tu.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa. Spoštovani. Spoštovana gospa ministrica!

Gospa ministrica, v današnji razlagi in obrambi vašega RTV zakona ste izjemno vehementni. Poslužujete se vehemence, ki ne temelji na dejstvih in argumentih. In uporabljate tudi zelo nenavadne metafore, čeprav je to vaša tudi avtorska pravica in tudi vaš slog. Spominjam se lanskega odprtja Boršnikovega srečanja, ko ste uporabili nenavadno metaforo, ne vem, če je bila primerna, "nimamo strahu pred letenjem", Erice Jong. In danes kar naprej predlagateljem referendumu očitate nizkotno, da si niso prebrali zakona, da so brali površno ali da so površni. Celo tako daleč ste šli, da ste inputirali očitke, da inštitucijo, ki jo je Evropa ohranila, želimo na nek način odpraviti in ste dejali, da je pod udarom hitrih sodišč, vse preveč, premalo preverjenih novic. Bili smo obsojeni za hitro sodišče, "preki sud" rečejo Srbi in o prekem sudu boste verjetno imeli po novem zakonu oddaje, ker jih načrtujete, v tem jeziku tudi. In to je zelo nekorekten očitek, da ne bom uporabil hujšega izraza, gospa ministrica, in nalezla se je celotna koalicija nekako te hrabrosti in metanja neupravičenih očitkov v obraz. Namreč, toliko apologije, lakajstva in slepe zagledanosti v zakon, ki mu pravite, da je dober, že dolgo nisem slišal. Rekel bi lahko, da tu govorite pravlјice o tem kakšen zakon in kakšen status bo imela bodoča RTV, ampak to niso pravlјice za lahko noč, to so pravlјice za noč brez sna. Laže se tako, da nekateri sami verjamejo tistemu kar govorijo in govorijo se neresnice tudi na račun sedanjega stanja na RTV. Kdo lahko reče, da se stanje na RTV ni izboljšalo od časa Ropove vlade? Finančno je postalo transparentno in nekatere personalne stvari in razmerja so se le uredila. Napovedovali pa ste kataklizmo, dobesedno sodni dan ob sprejemanju tistega zakona. Povejte kaj se je uresničilo od vaših prerokb in vaših napovedi kataklizme, ne samo vaših, gospa ministrica, vi ste se s tem zakonom sicer največ ukvarjali in ste bili praktično zaslepljeni v tistem času, pa cel mandat, zaslepljeni.

Tu smo danes slišali, da poslanca Sajovica moti informativni program in je dobesedno napovedal pogrom nad novinarji informativnega programa in uredniki. In kako lahko reče, da je ta program slabši ali pa da ni profesionalen ali da je slabši kot je bil nekoč, če pa ti Odmevi dobivajo večno Viktorja, ob dejstvu, da so se informativni programi na komercialni televiziji tudi zelo izpopolnili in izboljšali, ampak kljub temu zmaga. Gospod Sajovic pa oceni to kot neprofesionalno, nezadostno, zato ker ga politično moti, ker je tam vsaj kolikor toliko neodvisnosti, avtonomnosti in moti ga avtonomnost in moti, gospa ministrica, avtonomnost vse vas na televiziji.

Vem, da jo boste odpravili, in to ni površna sodba, to je v zakonu napisano perfidno, preračunljivo. Ni vidno takoj na prvi pogled, in cenzura javnega servisa je eden ključnih namenov, cenzura v programih, predvsem v informativnem programu, poročanju.

In povejte, ali ni bil, to stalno navajam in bom še enkrat ponovil, ali ni bil čez cel prejšnji mandat prejšnje vlade Studio City zgledna opozicijska oddaja, kjer je bilo 70 % vabljenih iz vaše politične sfere, in človek bi pričakoval, jaz verjamem uredniku Štefančiču, da je profesionallec, da je avtonomen, da želi biti takšen, da se bo s spremembo oblasti razmerje spremenilo obratno, da bo zopet opozicijska oddaja. Ne, zdaj je provladna, žal. Provladna, in negativci so v humorističnih oddajah vedno politiki iz opozicijske strani. Delitev vlog je tako jasna, na perfiden način se "humorizira" tudi koga iz koalicije, vendar je jasno, da so novinarji, uredniki in pisci tekstov pod pritiskom sedanje oblasti, da morajo delati za oblast že zdaj. In lahko se sprašujemo kaj hudega jih čaka, Sajovic napoveduje pogrom novinarjem in urednikov na informativnem programu.

Rekli ste, javni zavod ostaja v službi javnosti. Bo ostal v službi javnosti. Ja, koalijske, kajti ste nekritični. Tisto, kar je koalicija, je javnost, je civilna javnost. Prej je takšna civilna javnost, Črnakova in ne vem kdo, pomembne, markantne osebnosti oziroma znane osebnosti ste dolgo prodajali in spet prodajate kot civilno sfero, javnost. Gospa Cveta Zalokar, ko je govorila o tem, teorija zarote za nas ne velja. Ja, njihove zarote ali vaše zarote so zveličavne, pri drugih pa če se borimo za avtonomnost, pa je to zarota. In glejte, ne govoriti da ste za varčevanje v tej državi. Ponudili smo referendumski dan, in ga zavračate z vsemi sredstvi, strašno se vam mudi s tem referendumom, kajti prebrali smo že kup pamfletov, propaganda organizirana, in na tak način skušate zmagovati.

In moram še zavriniti navedbe gospe Potrate, ki sem jih prej slišal po ozvočenju, na kakšen način se je norčevala iz cvetne nedelje, kot simbola slovenske demokracije. Ni govorila resnice v tej repliki. Zelo cinično in sikajoče je govorila, da si bomo izmislili tretjo republiko s cvetno nedeljo. Naj vas bo sram, da ste ponaredili svojo izjavo, ni čudno, da še ni magnetograma s te seje, ni čudno, to ste organizirali, da ne bi lahko citirali zelo natančno in mnogo si dovolite že v tej dvorani, zato bo cenzura na televiziji popolna. Sem prepričan. In bati se je takšne cenzurirane RTV, kajti to je prvi korak k odpravi demokracije.

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Dejan Levanič.

DEJAN LEVANIČ: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik.

Jaz moram priznati, da se včasih res iskreno in iz srca nasmejim v tem Državnem zboru, ko poslušam argumente nekaterih poslancev in poslušam kaj vse se očita koaliciji pri pripravi zakonodaje, kakšne teorije zarote so vse v ozadju in kdo ima vpliv na koga v tej državi. Jaz res ne vem, ali imamo enake

informacije, ali pač si vsak pretvarjamo zadeve po svoje. Bolj me skrbi to, da vsebina tega zakona sploh ni pomembna. Sploh ni pomembno kaj piše v tem predlogu zakona. Pomemben je datum, kdaj bomo torej referendum imeli. In ne obešati sedaj vladi in koaliciji, da se ji mudi s tem referendumom. Poslušajte, postopki tečejo naprej. Predlagate referendum v Slovenski demokratični stranki in Slovenski nacionalni stranki. Predlagate, da vsi skupaj referendum, ki naj bi bili v prihodnje, naj se osredotočijo na en datum, to je 17. april, če bodo ti referendumi. Poslušajte, saj nismo na loteriji, da bomo kar neke datume določali za mogoče referendum, ki naj bi se zgodili. Sami nosite odgovornost za sklic tega referenduma, želite ta referendum in po postopkih bo referendum 12. decembra. In očitati, da se kdorkoli norca dela iz cvetne nedelje, po mojem, prav tako malo čez rob. Če kdo želi izkoristiti politično cvetno nedeljo ste to prav vi. Vse morebitne referendume, ki jim boste sigurno držali štango in jih želeli podpreti, jih boste organizirali na 17. aprila in takrat probali narediti velik puč v Sloveniji, organizirati ljudi na ulice, kakorkoli, se pravi narediti neko negativno sliko v tej državi. Na tak način, oprostite, demokracijo si predstavljati, je po mojem, popolnoma zgrešeno. Zakaj pa bi morala biti pomembna vsebina? Ker navsezadnje odločamo o javnem RTV zakonu. In ker vas danes ne zanima vsebina, vas zanimala vsebina ni niti takrat, ko smo imeli referendum že na RTV. Če samo pogledamo vaš letak kaj ste obljubljali ljudem z Zakonom o RTV: za bolj pester in bolj kvaliteten program javne radiotelevizije, naj ljudje o tem presodijo sami, če je temu res tako. Za bolj varčno poslovanje in manjši RTV prispevek. Za bolj varčno poslovanje in manjši RTV prispevek. Kje pa je? Za več kulture, dobre zabave in več kvalitetnih informacij. Tudi o tem naj presojajo ljudje. Za enaka merila za vse ter za uravnoteženo in profesionalno poročanje. Vsak ima svoje mnenje verjetno tudi o tem. Za možnost, da pri vodenju RTV Slovenija sodelujejo vsi, ki ga plačujejo. Kje pa? In mogoče še ena, za pravico ljudi, da bodo seznanjeni, kako se porablja njihov denar. Ali so bili ljudje obveščeni o tem, kako se je porabljal denar za nagrade v vodstvu, ki ste ga nastavili vi? Po mojem ne oziroma prepričan sem, da ne.

Ključna pa je vsebina. Kaj novi zakon o Radioteleviziji Slovenije prinaša. Prvič, ker smo prej bili soočeni z nekaterimi argumenti. Posebej so omenjeni pripadniki narodov nekdanje Jugoslavije kot skupnosti, za katere RTV Slovenija mora pripravljati programske vsebine. Obtoževati kogarkoli, da ne zna slovenskega jezika, da mogoče ni prav, da RTV Slovenija to opravlja za te pripadnike je skrajno neresno in žaljivo. To so državljane in državljani Republike Slovenije, to so ljudje, ki plačujejo RTV prispevek. In rangirati jih na, ne vem, vaše, naše, kakorkoli je najmanj nespodobno, ampak tudi izjemno žaljivo. Izrecno je tudi v novem

zakonu zapisano, da je edini ustanovitelj in lastnik RTV Slovenija Republika Slovenija. Toliko o kontra argumentih, kar se tiče komercializacije, da bo RTV zavod postal skomercializiran, da to več ne bodo vsebine, ki bodo namenjene splošni javnosti. Tretjič, izrecno je navedeno, da javna RTV zagotavlja avtonomnost, pluralizem, svobodo oblikovanja mnenj in tako naprej. To je amandma, ki ste ga tako, samo mimogrede, predlagali vi. Četrtič, zagotavljanje kakovostnih glasbenih vsebin in glasbena produkcija postane del javne službe. Petič, v okviru javne službe se ohranja tretji parlamentarni program, kar je bil ves čas očitak, da se ne bo. Šestič, narodne skupnosti imenujeta po enega predstavnika v svet neposredno. Prvotno zgolj enega posredno preko predsednika republike, hkrati pa je bil sprejet tudi amandma, ki določa, da programski odbori za narodne skupnosti dajejo soglasje k imenovanju vodstvenih delavcev narodnostnih programov ter odločitvam uprave v zvezi z narodnostnimi programi. To je tudi predlog narodnih skupnosti. Se pravi, so se upoštevale želje tistih, ki so mogoče najbolj vključeni v te predloge. Sedmič, pristojnosti uprave so se dopolnile z zagotavljanjem strokovnega izobraževanja zaposlenih na RTV. In pa osmič, člane v programski odbor za invalide po novem predlaga nacionalni svet invalidskih organizacij in ne reprezentativna združenja invalidov kar je prav tako predlog invalidov. Govoriti, da so spremembe tega zakona zgolj politizacija ali pa okvirjanje javnega RTV za neke lastne interese neke politične opcije je zgrešeno. In zato mogoče je treba podpreti tukaj ministrico, ki govori, vzemite v roke zakon in ga preberite.

Še enkrat o komercializaciji, veliko je bilo namreč očitkov da bo to zdaj zelo skomercializirano, da bomo soočeni z nekim Big Brotherjem tudi na RTV, če kdo čuti frustracijo, da ni bil povabljen v to oddajo naj se pritoži tja kjer to oddajo ustvarjajo naj pa te debate ne širi v Državnem zboru. In kaj je pomembno proti komercializaciji? Varovalka pred komercializacijo je tretji odstavek 5. člena predloga, ki določa, da mora uprava vsako leto pripraviti poročilo o zagotavljanju večinskega deleža kulturnih, umetniških, informativnih, dokumentarnih ali izobraževalnih vsebin. In če večinski delež teh vsebin v okviru programa ne bo zagotovljen svet začne postopek za razrešitev članov uprave. To je varovalka, ki je narejena in ki seveda drži. Naslednja varovalka je, da presežki prihodkov nad odhodki se namenijo dejavnosti javne službe. Večja odgovornost, mnogo večja odgovornost je tudi organov RTV Slovenije, ker to kar se je zdaj dogajalo na področju nekaterih finančnih malverzacij je malo da ne neumno ali pa celo sprevrženo.

Kar se tiče politizacije, prej je bilo govora, da se bo spolitiziralo javno RTV televizijo v namene neke politične opcije. Poglejte kaj se je danes dogajalo z imenovanjem sveta in nadzornega sveta.

Ministrica je prej razložila večkrat in očitno bo treba v Državnem zboru ponoviti še nekajkrat predvsem zato, da bodo ljudje razumeli, ker na referendumu se bodo odločali o pomembnih zadevah, ne o neargumentih, ki jih danes v Državnem zboru uporabljate vi. Nov predlog je torej svet s sedemnajstimi člani ne več svet z devetindvajsetimi člani kot je to do sedaj bilo. Od teh sedemnajstih članov, po novem zakonu, od teh dva imenuje predsednik republike, eden na predlog verskih skupnosti, eden na predlog asociacij s področja varovanja človekovih pravic, pet državni zbor, eden SAZU, NSK, nevladne organizacije, Zveza društvenih organizacij, rektorska konferenca, tri imenuje svet delavcev, po enega madžarska in italijanska narodna skupnost. Zakaj sem to naštel? Zato, ker želim, da razumemo razliko kaj se dogaja. Prej, ko smo imeli devetindvajset članov sveta jih je enaindvajset, torej 72 % članov imenoval državni zbor. To je politizacija, kar je sedaj v obstoječem zakonu! Od teh enaindvajsetih jih je šestnajst imenovala na predlog univerz civilna družba, ki je po vašem mnenju spolitizirana do konca, pet na predlog političnih strank. Tega v novem zakonu ni. Možnosti, da bi politične stranke imenovalle svoje člane po novem zakonu ni več in to govorim o depolitizaciji ne pa da se bo spolitiziral javni RTV.

Predlagano ureditev torej prej 72 % imenuje Državni zbor, po novem zakonu samo 29 %, pet od sedemnajstih članov imenuje Državni zbor na predlog nevladnih organizacij in tako naprej. Tudi v nadzornem odboru so razlike, po sedaj veljavnem zakonu je večino imela Vlada skupaj z Državnim zborom, sedaj te računice ne more biti več, ker govorimo največ o tri od sedmih, ki jih ima lahko trenutno vladajoča garnitura. Torej tukaj pade tudi vaš argument glede politizacije nobene politizacije ne more biti, vsaj po temu ključu ne.

Gospod Grims je prej v preteklosti v temu času, ko se je sprejemal zakon govoril o tem, da je to zakon za katerega je bilo porabljenih največ finančnih sredstev. Drag zakon z veliko strokovnih mnenj in tako naprej. Spet eno izmed zavajanj javnosti. Ministrstvo za kulturo je za Zakon o medijih in za Zakon o RTV Slovenija plačalo 26 tisoč 200 evrov. Samo v kratkem vam bom naštel kaj ste delali v prejšnjem mandatu in danes tukaj soliti pamet ali pa govoriti o moralnosti, da ljudje nimajo kaj jesti in da kakšno je stanje v državi bi vas lahko bilo, malo da ne, sram. 135 tisoč evrov koordinator za medkulturni dialog na Ministrstvu za zunanje zadeve. 49 tisoč evrov Predlog zakona o visokem šolstvu, 49 tisoč evrov Zakon o pristaniščih, 49 tisoč evrov Zakon o prevoznih sredstvih v cestnem prometu, 48 tisoč evrov Zakon o javnih cestah, 47 tisoč evrov insolventno materialno in procesno pravo, da ne govorim naprej o številkah. To so vaše številke iz vašega mandata, zato je bil porabljen proračunski denar, denar davkoplačevalcev in

očitati temu ministrstvu, tej Vladi, da ravna nevarčevalno, je po mojem zgrešeno.

Da končam, da ne bom predolg. Nasprotujete tudi, da po novem zakonu namreč zaposleni na javnem zavodu ne bodo več javni uslužbenci. Temu nasprotujete, pravite to ni v redu, to ni prava smer, se pravi nasprotujete itak vsemu kar se sprejema v Državnem zboru. Ampak bi vas rad samo spomnil na eno dejstvo. Vedno ko kaj sprejemamo v Državnem zboru ste proti oziroma izkoristite ta vaš položaj, situacijo, da govorite proti, ne glede na to ali je mogoče predlog dober ali slab.

Piše se leto 2002, Rajko Gerič: "Uvrstitev novinarjev med javne uslužbence je v popolnem nasprotju z zagotavljanjem neodvisnega in svobodnega novinarstva. Novinarji javnega zavoda RTV Slovenija smo skupaj z vsemi zaposlenimi zaradi arogance politike in po mojem nepravilnega dojetanja zadeve s strani nekaterih sindikalistov postali javni uslužbenci". Tukaj so torej novinarji nasprotovali temu, da so postali javni uslužbenci, sedaj po novem zakonu niso več javni uslužbenci, vi temu nasprotujete. Vi nasprotujete temu, s čimer se strinja v bistvu tudi gospod Janez Janša, ker je povedal: "Samo to dejstvo kaže na to, da novinarstvo nekako ne spada v to kategorijo. Vsaj doslej mislim, da je bilo v Sloveniji neko enotno stališče, da novinarji niso pač ne funkcionarji in ne javni uslužbenci, niti več družbeno politični delavci, niti novinarji na javni televiziji ne. Zelo neprepričljivo pa zveni argument, da s tem novinarje ščitimo. Neprepričljivo zato, ker novinarji sami so proti temu. Iz zgodovine imamo zelo slabe izkušnje z zaščito v primerih, ko se je ščitilo nekoga, ki pa te zaščite ni hotel." Tudi gospod Vizjak je v oddaji zagovarjal isto stališče. Tako, da vsaj poenotite vaše stališče ko nasprotujete nekemu zakonu, nekemu stališču ali pa vsaj pogledajte, ne rabite daleč nazaj gledati, pogledajte enih 5 let nazaj kaj ste govorili in potem pri tistem tudi vztrajajte. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Mag. Majda Potrata izvolite v imenu predlagatelja.

MAG. MAJDA POTRATA: Hvala.

Jaz sem sicer prepričana, da ne bo nič zaleglo, če se znova oglasim, ampak zaradi tistih, ki poslušajo in zaradi magnetograma, ki bo objavljen, je treba povedati. Nujno sejo Odbora za kulturo, šolstvo, šport in mladino smo imeli nekaj ur v petek dopoldan. To je bilo, že čez poldne se je seja končala, potem so bili prazniki. Danes je prvi delovni dan. Toliko glede tega in jaz sem vesela, da mi nekateri opozicijski poslanci pripisujejo toliko moči, da lahko vplivam na to kdaj bodo službe Državnega zbora zapisale magnetogram in kdaj ga ne bodo. So pa pravila po katerih je mogoče celo z dokumentiranim dokazom in zapisom v treh dneh reagirati na napačen zapis v

magnetogramu. Jaz sem prepričana, da nekateri dolgoletni poslanci te postopke poznajo in vedo kako je treba reagirati. Ko pa govorimo o tem kako je kdo reagiral in kaj je govoril, sem povedala, da gre za politični kontekst 17. aprila in cvetne nedelje in, da ni se nihče na seji odbora iz tega datuma norčeval, iz cvetne nedelje norčeval, pa če je hotel to gospod Jerovšek slišati ali pa ne, gospod Gorenak pa tako ni bil na tisti seji. Hvala.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima dr. Pavel Gantar.

DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa gospod podpredsednik.

Danes obstaja vsaj minimalna možnost, da bomo res govorili o odloku, namreč o datumu. Kot veste, Poslanska skupina SDS, nosilci zahteve, ne pa predlagatelji odloka seveda predlagajo, da bi imeli ta referendum o RTV, o zakonu o RTV 17. aprila na cvetno nedeljo. S polovico tega argumenta se je mogoče povsem strinjati. Dejstvo je, da ta referendum ni tako pomemben, da bi moral biti takoj čez noč izveden, da pravzaprav, če nadaljujem to zgodbo sploh ni pomemben in najbolj, če ne bi bil izveden nikoli, tudi ne na cvetno nedeljo. Če torej lahko pritrdimo prvi polovici njihovega argumenta, pa moramo zavrniti drugo polovico. Namreč, če je že referendum nepomemben in po moje tudi nepotreben, je pa še toliko bolj pomemben in potreben novi zakon o RTV. In ker je ta zakon potreben, je vseeno nepomemben referendum treba izpeljati v čim krajšem roku, in to je, če ne prej, 12. decembra. Ne samo zato, ker začetek veljavnosti pade s 1. 1. 2011, kar je izjemno pomembno, če bi bil sredi aprila, bi morali ponovno sprejeti zakon z novim začetkom veljavnosti, verjetno s 1. 1. 2012, in to bi bil lahko načeloma neki novi zakon, nekaj drugega. Tudi zaradi tega, ker po mojem mnenju ustvarja pravilno in dobro organizacijsko obliko, ki je fleksibilna in hkrati omogoča izvajanje javne funkcije ter nadzor nad to javno funkcijo in predvsem zagovarja in zagotavlja svobodo ter avtonomijo dela. Eden od pomembnih elementov avtonomije novinarskega dela je, da niso javni uslužbenci. Ne bom več govoril o tem, lahko pa kdaj drugič.

Seveda je tudi zanimiva ideja tako imenovanega referendumskega dne ali v tem primeru, da bi imeli referendum 17. aprila, na cvetno nedeljo, in bi takrat dodali, da bi prihranili pri stroških, še kakšne druge referendume, ki se bodo nemara pojavili, zakon o malem delu, pokojninska reforma, družinski zakonik, karkoli bi še bilo takega. Kolegice in kolegi, moje mnenje je naslednje. Do takrat imamo še pet sej. Recimo, če na vsaki seji sprejmemo po 15 zakonov in če od 15 zakonov na vsaki seji naši kolegi iz Poslanske skupine SDS, da ne bi slučajno mislili na kakšno drugo opozicijsko skupino, samo 5 zakonom močno nasprotujejo,

bomo 5 krat 5 lahko imeli na tem referendumu 25 zakonov in še kaj zraven. Kdo nam garantira, da se ne bo tako zgodilo? Sam imam zdaj dveletne izkušnje v tem parlamentu in če mi kdo od poslanskih kolegov iz SDS reče, to se pa ne bo zgodilo, rečem, ne verjamem. Ne verjamem v vaš "fair play", ker ga tudi do zdaj nisem bil deležen. To je moje stališče, tako gledam na to stvar, in prav je, da vam to povem. Lahko imamo 25 zakonov, zakaj ne, ampak povejmo si, zakaj smo tu, zakaj smo vrhovni zakonodajalec. Jaz ideje referendumov, tako kot si vi predstavljate, ne vidim tako in ne razumem tako.

Zakon se sprejema, pravijo, da bi lahko počistili s kadri. Počistili s kadri? Hm, pa res. Spomnimo se, tovariši! Ali se kdo še spomni imena Boštjan Lajovic – se opravičujem za ta imena, ki jih bom omenil – Tanja Starič, Ilinka Todorovski, Simona Rakuša. Ali se kdo spomni tega, da Vida Petrovčič vodi samo še klub, sicer zelo gledan in zelo zanimiv klub, Polnočni klub. Da Janja Koren ne nastopa več tam, kjer je nekoč nastopala, in tako naprej. Počistili s kadri? S katerimi kadri? Kdo je kdaj kaj počistil? Povejte mi in malo razložite, kdo je na televiziji in koga ni. Kateri od teh novinarjev je bil tako slab, da je moral iti? Povejte mi! Počistili s kadri, lepo!

Veseli me, da je kolega Magajna tu, manj me veseli, da ne bo mogel, vsaj zdajle ne, odgovarjati, ker mislim, da mu je potekel čas. Pa vendar, kolega Magajna je javno povedal na televiziji, v Odmevih, da se po hodnikih govori, da se ta zakon sprejema zato, kot pretveza, da bi počistili s kadri. Hodniki ne govorijo, pravijo, da hodniki samo poslušajo, govorijo ne. Torej govorijo ljudje. In če želi biti ta izjava verodostojna, potem mi povejte, kateri so ti ljudje. Če mi ne boste povedali – ni treba zdajle, ker ne boste mogli, kadarkoli, kjerkoli, ponoči, po mailu –, če mi ne boste teh imen povedali, bom rekel, da je to samo retorična figura, s katero ste v domnevno neznana usta položili svoje izjave, ki jih sicer, kot svoje izjave niste pripravljali braniti. Samo to bom rekel.

In zdaj meni je žal, ker morem povedati nekatere stvari, za katere bi bilo bolje, da jih jaz ne bi govoril, bi bilo pa dobro, da bi kdo od mojih kolegov iz Poslanske skupine Zares povedal, ampak vseeno, govori se o Zaresovih in zaresnih tajkunih, tudi danes je bila omenjena Ultra, vse te stvari, tako kot je že po protokolu in proceduri to treba storiti, ampak vendarle. Nekateri ljudje, ki so bili v stranki Zares so po teh volitvah prevzeli določene javne funkcije. Meni so povedali eno samo stvar, kamorkoli pridejo, naletijo na vaše sledi – na vaše sledi. Bom pač uporabil ta izraz, drugega nimam, se opravičujem, na sledi vaših plenilskih strategij. Luka Koper – 220 milijonov likvidnih sredstev je bilo ob nastopu vaše garniture, če smem reči, nič ni ostalo ko je šla. Intereuropa, prodaja Sija, javno naročilo Patria, zanimiv nakup in prodaja neke termoelektrarne v Bolgariji in tako naprej. Gospodje, Telekomu, da bi ga prisvojili zato, da bi kaj prodali, s Telekomoma ni nič za pobrati, že

dolgo ne, gospod Tanko in tudi ne bo nihče pobral. Žal mi je, če smem biti ironičen ali pa ciničen, to se bojda prilega Zaresu, za zaresne tajkune po štirih letih, vaših, ni nič ostalo in s tega vidika je to celo dobro. Ni pa dobro za nacionalno ekonomijo.

In zdaj naprej. Tudi tega ne bi, ker ne komentiram, ne dajem svojih mnenj ne o Big Brotherju, ne o komerkoli drugem, pa vseeno. Kolegi in kolegice. 14. 10. 2010 je bil drugi krog parlamentarnih volitev oziroma ne parlamentarnih, županskih volitev. Tudi jaz sem se ob petih, treh usedel pred ekran, da sem slišal kakšna je volilna udeležba, in res je, ob petih v poročilih, mislim, da je bilo ob petih ne ob treh, se ne spomnim več, so nam poleg teh suhoparnih podatkov povedali tudi nekatere druge stvari, kamera se je sprehodila po nekaterih mestih, kjer je potekal drugi krog volitev. In ta kamera se je sprehodila tudi po Domžalah in je ujela naključnega pasanta in ga povprašala kaj si misli o volitvah in tako naprej, in ta je povedal, da je stari župan delal blazno slabo, da je zanič in da ga je treba zamenjati, in njegova spremljevalka, mogoče žena, ali kaj, je še nekaj dodala zraven. Nad imenom spremljevalca se je napisalo, to se dobro spomnim, ker sem si to zapomnil, ime Tomaž. Jaz sem rekel, malo čudno, predvolilni molk kako to, da takšno izjavo neposredno dajejo v medije. In sem rekel, da je kdo, ki je spregledal, brez zlih namenov in tako je tudi ostalo, dokler, te informacije pa zdaj nisem mogel preveriti, neodvisno, dokler mi nekdo ni povedal, da je ta Tomaž, verjemite mi, torej tako sem slišal, jaz upam, da to ni res, ampak tako sem slišal, če mi kdo pove, se bom takoj opravičil, da je ta Tomaž, nihče drug kot vodja volilnega štaba našega cenjenega kolega Roberta Hrovata, ki je kandidiral v drugem krogu. Kakšno naključje. Med vsemi pasanti v Domžalah, naj bi kamera ujela ravno vodjo volilnega štaba cenjenega kolega gospoda Roberta Hrovata. Jaz se bom gladko, zdaj povem, opravičil, če ta informacija, ki je nisem preveril, iz druge roke, nisem mogel preveriti, ni točna. Ampak, prosim vas, če je to ta, bi rekel, pravica in resnica, potem je pač to tako. Nekdo koga menja, od koga je ta televizija, od nobenega ne bi smela biti. To je prva zadeva. In naša naloga je, da se politika ukvarja s tem, da je javnost močna in trdna, da pa se ne ukvarja s tem kdo so najboljši novinarji in kdo poroča. In da če poročajo, poročajo enako za vse.

Kar zadeva glasovanje o odloku, ker so nekateri moji kolegi najavili, da bodo glasovali proti ali celo kvorum, jaz povem, čeprav mislim, da je referendum nepotreben, da bom glasoval za odlok, zato ker s tem glasujem in uveljavljam pravico, ustavno pravico 30 poslancev, da zahtevajo in dobijo referendum, če to tako hočejo in to hočejo, sami so prevzeli odgovornost za to zahtevo in jaz bom realiziral ustavno pravico s tem, da bom pritisnil da. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Gospod Jerovšek ne vem zakaj ... Prosim? Ja, ampak niste bili omenjeni. Gospod Jerovšek, besedo ima gospa Darja Lavtižar Bebler.

DARJA LAVTIŽAR BEBLER: Hvala lepa za besedo gospod podpredsednik.

Zelo pravzaprav je težko nastopati po tem nastopu predsednika Državnega zbora, ki je tukaj nastopal kot poslanec, kajti povedal je veliko tistega, kar bi želela tudi sama povedati, ampak najbrž, da ne bi znala tako dobro in moram reči, da se podpišem pod vsako besedo, ki jo je danes tukaj izrekel. Mislim, da je prav, da si nalijemo čistega vina, kot rečejo naši ljudje in, da povemo stvarjem tako kot jim je treba, kakor jih je treba imenovati.

Sama tudi mislim, da je referendum zagotovo tista oblika neposrednega izrekanja državljanov, ki je izjemna. Zato naj bi se zanj tudi odločili izjemoma. Veliko stane. Udeležba volivcev in volivk je pri nas praviloma izredno nizka. Če gre za zelo sofisticirano vsebino, kakor gre v tem primeru pa se volivci odločajo predvsem na podlagi argumentov, ki so v kampanji zanj najbolj prepričljivi, lahko pa so tudi povsem navijaški in prej je kolega Levanič lepo naštel, kaj vse je prejšnja koalicija ob referendumu ob sedaj veljavnem zakonu volivcem obljubljala, kaj vse dobrega bo prinesel Grimsov zakon. Danes vemo, da se nič od tega ni ali pa skoraj nič od tega ni uresničilo. Še najmanj pa to, da bi poslej gledali boljši program in politično nepristranski program. Pač pa se je uresničilo tisto, kar so napovedovali eksperti Sveta Evrope, da je namreč ta zakon recept za katastrofo. Katastrofalno slabe so nekatere oddaje, to imamo možnost gledati vsak in spremljati vsak dan, zlasti razvedrilne, informativni programi so pogosto politično navijaški, temu ustrezen je tudi skrben izbor gostov in mnenj, vse skupaj pa je vsak dan vse bolj rumeno.

V aktualni koaliciji smo iskreno prepričani, da je novi zakon dober in bistveno boljši od sedaj veljavnega. Del opozicije pa zahteva referendum o njem. Prav. Zbrali ste 30 poslanskih podpisov in referendum bo. Upam samo, da ne boste potem, ko ste zahtevali referendum, očitali koaliciji, da prelaga breme odločitve o zahtevni zadevi na pleča volivcev, tako kot ste to storili v primeru referenduma o arbitražnem sporazumu. Zagotovo se tega še zelo dobro spomnite.

Najbrž ni tako nepomembno dejstvo, da izvedba referenduma stane več kot 4 milijone evrov, ki bi jih, drage kolegice in kolegi, nemara v teh časih lahko uporabili za kakšno bolj pomembno stvar.

Naj pa posebej poudarim, da je o tem zakonu tekla kakovostna in dovolj dolga javna razprava. Predlagatelj pa je upošteval vrsto predlogov in pobud, zlasti tistih, ki jih je podala strokovna javnost. Že zato je novi zakon bolj verodostojen od prejšnjega. Zato sama menim,

da je predlaganje referendumov prav o tem zakonu skregano z zdravo kmečko pametjo in tudi o tej je bilo danes že nekaj govora. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Gvido Kres.

GVIDO KRES: Hvala za besedo gospod podpredsednik. Spoštovana ministrica s sodelavci, kolegice in kolegi!

V Slovenski ljudski stranki ocenjujemo, da zakon ni dovolj dober. Ocenjujemo tudi, da je nepotreben in zaradi tega smo tudi ves čas nasprotovali temu zakonu, ampak kot rečeno, zahtevo za razpis naknadnega zakonodajnega referendumov je vložilo z ustavo Republike Slovenije zahtevam zadostno število poslancev in Predlogu odloka o razpisu zakonodajnega referendumov o RTV ne bomo nasprotovali, ker pač spoštujemo tej normi.

Res je svet potrebuje spremembe, svet potrebuje novi družbeni red, ravno tako tudi v Sloveniji. In treba je spreminjati tudi zakone, če pridemo v takšno situacijo. Danes je bilo veliko rečenega tudi o dobičku tem zavodu. Moram povedati, da mislim, tako kot je že ministrica povedala, da se predvsem deli najprej znotraj zavoda, potem pa še nekaj se deli tako v upravo kot v vodstvo kot v nadzorni odbor. Jaz mislim, da sploh ni nobene potrebe, da se ta dobiček deli med tiste, ki so že tako ali tako dobro plačani za svoje delo, morajo svoje delo opraviti v skladu s tem in je že to dosti velika stimulacija, da delajo v podjetju, v katerem redno dobivajo mesečne dohodke, ne rečem pa, da ne bi mogel iti en del dobička tudi v tisti stimulativen del osebnega dohodka, s katerim bi motivirali zaposlene v teh zavodih, tako za dobro učinkovito delo, tako za dobro plasiranje davkoplačevalskega denarja, denarja iz naročnin in podobno. Veste, zmeraj sem se do zdaj srečal s tem, da ko smo se pogovarjali o tem, da bi lahko omejili te nerealne apetite ljudi, ki vodijo zavode, ki vodijo takšna podjetja, "ja, no, saj, potem pa ne boste več imeli nas menedžerjev, bomo pa zamenjali službe, bomo šli pa delati v privatni sektor ali pa celo v tujino". Prav rad bi jih videl kje so tiste službe za take uspešne podjetnike, ki vodijo, lahko rečem v tem primeru podjetja, ki imajo monopol. Na isti način kot zdaj nasprotujem delitvi dobička med ta vodstveni kader, na tak način kot se v tem trenutku razpravljamo, mislim, da to velja tudi še za kakšne druge zavode in da bi se moral ta višek, ki se ustvarja, iztekat v proračun in naj ga potem država plasira v duhu dobrega gospodarja, v tiste segmente v katerem v tistem trenutku država tudi potrebuje. Trenutno smo v težki socialni stiski, imamo problem s pokojninsko zakonodajo in mislim, da bi to bila sredstva, ki bi lahko bila dobro oplemeniteni in dobro pomagala pri premagovanju finančnih težav, težav države, pa ne samo iz naslova RTV, tako kot sem povedal, tudi še v katerih

drugih zavodih in podjetjih bi se lahko isti način uveljavil.

Danes sem tudi poslušal delitev na vaši, naši, njihovi in podobno, mislim, da televizija je naša in tako kot v davnih časih smo zelo radi gledali otroci našo televizijo in tisti Cik cak, takrat smo bili tako rad zraven in mislim, da ni ravno primerjava v tem kako naj bi bila ta televizija naša, ampak čutiti jo pa moramo tako kot našo in da vsem da svoj delež vsebine katero državljan in državljanke pričakujejo. Ko sem govoril vsi smo naši, vaši, jaz trdim vsi smo naši, med nami so pa nianse in pravilno je, da so te nianse in to naj bi tudi bogatilo to našo družbo in to strpnost, da pripeljemo te zadeve in splošno klimo na res pravo raven, sicer bomo za to potrebovali še veliko čas, je tudi res, da je čas težek in da v takšnih težkih časih je težko zadevo uravnati, jih je pa treba, treba jih je uravnati zato, ker sem prepričan, da bodo prišli tudi še boljši časi in zakaj ne bi uredili takrat, ko imamo zadeve pred sabo, res dobro, z dobrim zakonom in pripeljali to televizijo do tega, da bo to naša televizija. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Branko Marinič. Ne bo razpravljaj. Gospod Vito Rožej ne bo razpravljaj. Gospa Alenka Jeraj, izvolite.

ALENKA JERAJ: Hvala za besedo.

Torej, ko se pogovarjamo o Zakonu o RTV in o referendumu ob tem zakonu je bilo slišati veliko besed, da bomo z novim zakonom odpravili slabosti prejšnjega zakona, zraven pa nihče ni nobene slabosti povedal, razen, da ni RTV prispevek cenejši. O vseh ostalih, nobene analize oziroma kakršne koli razlage o slabostih, kaj vse ni bilo v redu, nismo dobili. Mogoče je za vas slabost to, da je RTV hiša končno delala pozitivno, brez minusa kar je sicer zelo značilno za mnoge zavode in agencije v lasti države, ker na koncu seveda ta minus tako pokrijemo mi vsi skupaj oziroma sofinancira država, beri davkoplačevalci. In direktorju Guzeju že morate priznati, da se je trudil, da je s sredstvi, ki jih je imel ravnal gospodarno za razliko od te vlade, ki troši več kot ima in se pri tem še prav zelo ne sekira, pač pa vzame kredite in to je to.

Ima pa, po mojem mnenju novi zakon nekatere slabosti, že večkrat omenjeno, ne bom rekla hibrid, pač pa nekaj kar bo organizirano delno po Zakonu o zavodih, delno po Zakonu o gospodarskih družbah. Torej kar nam bolj paše, kar nam je bolj všeč, vzamemo iz Zakona o gospodarskih družbah, kar nam je všeč pa iz Zakona o zavodih pa vzamemo od tam. Na primer, všeč nam je, vam je, delitev dobička in to bomo vzeli sedaj iz Zakona o gospodarskih družbah, ker uspešni menedžerji si seveda zaslužijo visoke nagrade, delijo dobiček. Ob tem bomo seveda povečali še upravo iz sedaj tričlanske na petčlansko, da se bo lahko še drugim kaj razdelilo in jih nagradilo za uspešno delo.

Doslej smo v upravi imeli tri, generalnega direktorja, direktorja televizije in direktorja radia kar zagotovo pomeni tudi, da so jasno razdeljene naloge za razliko od sedaj, ko z zakonom ni določeno katero področje bo kateri član uprave pokrival. Lahko špekuliramo, da se bodo najbrž vsi ukvarjali z vsem, seveda pa potem nihče za nič ne bo odgovoren oziroma bo zelo težko s prstom pokazati na nekoga, ki je slabo vodil televizijo ali je slabo vodil radio.

Sicer je določena v zakonu osebna odgovornost članov organov, članov uprave in nadzornega sveta. Odgovarjajo v skladu s pravilniki, ki urejajo odgovornost članov organa vodenja in nadzora v delniških družbah. Jaz mislim, da imamo v Sloveniji veliko izkušenj s takšnimi in podobnimi zadevami in težko verjamem, da bo kdo zares za kaj odgovarjal, ker se to še v kakšnih bolj jasno določenih gospodarskih družbah ne zgodi ob vsem aparatu, inšpektorjih, sodstvu in ob vsem kar v tej državi imamo zato, da bi za te stvari skrbeli. O nadzoru sem že mnogokrat povedala, da smo tako šibki, da bi se morali predvsem o temu vprašati na vseh področjih.

Zakon predvideva tudi, da bo finančni nadzor upravljal nadzorni odbor med tem ko bo vsebino nadzoroval svet zavoda. Po izkušnjah se po navadi zgodi, da si vsak želi vplivati še na kaj tistega kar mu ne priteče in se bojim, da bo tukaj podobno. Napovedujete reorganizacijo, ki ne bo zelo draga, ne bo veliko stala, vendar pa je z reorganizacijami po navadi tako, da veliko stanejo, pol stvari ne funkcionira potem tako kot smo si jih zamislili in se potem še pol leta, eno leto ukvarjamo s popravljanjem in pa dopolnjevanjem slabih rešitev.

V začetku sem rekla, da vzamemo tisto kar nam iz neke zgodbe odgovarja, odgovarja nam najbrž tudi prispevek, ko se ni treba prav posebej potruditi pa vsak mesec toliko kapne. To vzamemo, kaj drugega kar bi nam bilo všeč pa ne.

In navajeni smo že, da je v tej državi vsega kriv Janez Janša, vse skupaj je že zelo smešno. Tudi zaradi tega smo zelo slabi na raznih lestvicah seveda pa nismo slabi zaradi tožb ljubljanskega župana Zorana Jankovića, ki toži novinarja Financ, nismo slabi zaradi Ulte, v solastništvu ministra Golobića, ki prav tako toži kar nekaj novinarjev. Novinarji so govorili o tem, da je bilo kar nekaj pritiskov na medije v času afere Ultra in bulmastifov, vemo da so se ukinila Trenja na POP TV, zamenjala odgovorna urednika Kanala A, najbrž vse te stvari vplivajo na to kje smo na raznoraznih lestvicah. Pa še mnogo je govora o mnogih pritiskih, o katerih govorijo razni novinarji. In ko ste nekateri naštevati imena, če se jih še spomnimo, najbrž se tudi novinarja Mežka marsikdo več ne spomni, odpuščenega iz STA in vseh nadaljevanj tega. Najbrž se bomo drugo leto šele spraševali, ko bomo padli še nižje, ali je to zaradi groženj Jureta Jankovića novinarju Financ, pa še o čem, kar se nam dogaja v tem

trenutku. Ampak dežurni krivec bo, kot vedno, ostal eden in isti.

Ministrica je rekla, da bodo z novim zakonom novinarji samostojni in neodvisni. Sprašujem jo, kaj od tega ni bilo, oziroma kakšen konkreten dokaz, da novinarji niso bili neodvisni oziroma, da zavod ni bil samostojen in kaj vse je bilo v zvezi s tem narobe. Samo reči, da nekaj ni dobro, da zakon ni dober in da je vse narobe in obrniti vso zadevo na glavo, zato da bo naša in da bo po naše, ne pa tako, kot se je v tem času izkazalo. Nobene, kot rečeno, konkretne slabosti dosedanjega zakona niste povedali. Je pa res, da se zakoni vedno spreminjajo, in stvari se vedno dajo izboljšati. Jaz ne pravim, da je bilo vse idealno, ampak se potem pač tiste stvari popravijo, ne pa, da se zadevo obrne na glavo, potem pa se bomo s posledicami spet vsi ukvarjali.

Predlog za referendum, seveda, podpiram. Glede vsiljevanja datumov in strašnega govorjenja, kako bo to vse drago in ne vem kaj, ravno zato bi pričakovali, da boste podprli referendumski dan, ko bomo na en dan odločali o več stvareh. Glede na tisto, kar je govoril prej predsednik Državnega zbora, v skladu s 33. členom Zakona o referendumu in ljudski iniciativi, od dneva razpisa, to je 4. 11. 2010, do dneva glasovanja, ne sme preteči manj kot 30 dni in ne več kakor leto dni. Torej, bi lahko imeli referendum tudi čez eno leto, pa bi bilo še vse v redu. Zato bom sama podprla predlog. Predlagam tudi, da razmislimo o dnevih. Ne nam govoriti, kako mi vemo kateri zakoni vse bodo še na referendumu. Veliko bolj jasnovidni ste vi, ko nam kar naprej pripovedujete katere zakone vse bomo še obravnavali in videli v tem Državnem zboru, pa pretečejo leta preden se kaj zgodi, kakšnih pa še sploh nikjer ni na vidiku.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Gospa Majda Potrata takoj, samo da pojasnim, ker je gospod Tanko ugovarjal, da ni bilo korektno klicano s strani predsedniške mize. Torej, glede gospoda Danijela Krivca in gospoda Jerovška, sem klical najprej gospoda Jerovška, ker je prišel in me prosil, da ju zamenjam, če gospoda Krivca ne bo. Ko sem gospoda Krivca videl v dvorani sem najprej njega poklical, pa se je gospod Jerovšek oglasil naj mu dam prednost in sem mu jo dal. Tako, da ni bilo nobene pritožbe in nič narobe. Kar pa zadeva gospoda Branka Marinića, v moji evidenci tukaj ni bil prijavljen kot odpovedan. In prosim, bodite vsaj tako prijazni in verjemite, da nič ne delamo namenoma v škodo SDS in vaše stranke.

Besedo ima mag. Majda Potrata v imenu predlagatelja.

MAG. MAJDA POTRATA: Hvala.

Ker je odbor tisti, ki predlaga odlok, je treba znova povedati nekaj dejstev, ki jih očitno

tudi članica tega odbora, ker ni bila navzoča na seji, ne ve.

Ko sem predlagala datum za referendum 12. december, je završalo med predlagatelji zahteve za razpis naknadnega zakonodajnega referenduma. In potem so utemeljevali združevanje več referendumov. Tako, da bi rekla naj to upoštevajo tisti, ki se čudijo za koliko referendumov v naprej vemo. Naj se pozanimajo pri svojih kolegih, ki so tako rešitev predlagali. Predlagana rešitev na odboru ni bila sprejeta, ta za datum 17. april. Zato je predlagan datum, ki ga imate v predlogu odloka. Če hočete vedeti še kakšen detalj iz glasovanja tisti, ki niste bili na seji delovnega telesa, naj povem to, da sta celo dva od predlagateljev zahteve za razpis naknadnega zakonodajnega referenduma glasovala proti odloku zato, ker ni odbor sprejel njihovega predloga o razpisu referenduma 17. aprila. Toliko glede sprejemljivosti ali nesprejemljivosti. To sem dolžna povedati, ker noben od koalicijskih poslank in poslancev ni menil, da referendum ni treba razpisati, ker se zavedamo, da ima po ustavi in po poslovniku, 30 poslancev pač to pravico, da zahteva referendum, za katerega sama in številni moji kolegi iz koalicije menimo, da ni potreben. Toliko glede glasovanja o tem kaj je bilo in kaj ni bilo.

Zdaj pa dovolite, vendarle je treba povedati tudi zaradi tega, ker smo na odboru o teh stvareh razpravljali, ker smo v Državnem zboru razpravljali, ker je bilo že večkrat pojasnjeno, da vendarle spomnim na to, da sta dva kolega, kolega in kolegica govorila neresnico, ko sta trdila kako se bo delil dobiček od tržne dejavnosti. Ko se jezite zaradi tega, ko kdo podvomi, da je kdo bral zakon, ne zameriti, je mogoče podvomiti o tem, da ste brali zakon zaradi tega, ker tega v določbah zakona, kar vi govorite, ni mogoče zapisati. Prvič, prispevek ni direkten proračunski dohodek, da bi se z njim ravnali, to ga sami individualno vplačujemo. Veste kako se uporablja nek izraz "elektroštevce". Ampak zdaj tisto, kar je treba povedati, da se presežke iz upravljanje vseh dejavnosti namenja za upravljanje dejavnosti, ki jo RTV Slovenija upravlja kot javno službo. Ob tem pa je možno ob pogojih, da so dosežene kvote izpolnjevanja javne službe dosežene, še enkrat povem, da so pokrite vse finančne obveznosti, po tistem je lahko šele mogoče deliti dobiček in to kako, prosim. Prvo zaposleni, nato uprava in na koncu nadzorni svet dobijo delež presežkov in to nagrada ne sme presegati 10 % te osnove, presežek prihodkov nad odhodki iz komercialne dejavnosti, ko se pokrijejo primanjkljaji prihodkov v javni službi, po tistem torej. Dohodek, ki se deli, ne sme presegati oziroma nagrada ne sme presegati 10 % te osnove in nagrada, ki si jo razdelijo člani uprave in nadzornega sveta spet v določenih razmerjih, uprava več kot nadzorni svet, ne sme presegati 50 % zneska, ki je namenjen izplačilu nagrade zaposlenim, torej pol prihodka gre zaposlenim,

potem del upravi in del nadzornemu svetu. Tako, da bi vljudno prosila, da skušate upoštevati ta dejstva, da je transparentno kako se delijo dohodki. Ministrica je poprej natančno s primerom dokazovala kako visoke te nagrade so lahko in niso niti daleč tako visoke, kot si jih je zdaj želel generalni direktor uveljaviti in še na nekaj naj opozorim znova. Uprava, nadzorni svet, uredniki, vodstveni delavci ne smejo dobiti nagrade za mesece v katerih niso izpolnili mesečne obveznosti zagotavljanja kvot vsebin po zakonu. Če te kvote niso dosegli na letni ravni ali pa enkrat, v enem letu trikrat, nimajo pravice do nagrade. Lepo prosim, to so zagotovila in varovala zato, da bodo izpolnjene tiste določbe, ki nalagajo kaj sodi v javno službo. Zato zdaj jadikovanje o vplivu Berlusconi na Javni zavod RTV in kako se bodo tu delili neki veliki denarji, so prazno govorjenje, ki ni podlage v besedilu zakona, ki smo ga tudi na odboru obravnavali in še enkrat ponavljam, še enkrat ponavljam, mislim, da zdaj v Državnem zboru to že tretjič govorim. Ko smo predlagali amandma oziroma ko smo obravnavali amandma treh poslancev o tem, da bi se nagrade črtale, sva samo dva glasovala za ta amandma, drugi niste glasovali zanj, tudi SDS ni glasovala za ta amandma. Zato, prosim, ne očitati, da je ta določba v zakonu ostala. To je s stališča delovanja odbora treba povedati. Lahko bi povedala tudi, kdo je bil tisti, ki je bil tako nesramen, da zaposlenim ni privoščil nagrade. Ampak tudi v javnih zavodih si delijo tisti delež za uspešno poslovanje. Tako da ne govoriti, da se princip nagrade za dobro opravljeno delo ne opravlja. Ko pa smo že pri tržni dejavnosti, pri komercializaciji, ko sem poprej govorila tudi o tem, koliko je že komercializacije v zavodu zdaj, po obstoječem zakonu, in sem vas spomnila na pismo iz lanskega januarja, ne pozabite na to, da bo Javni zavod RTV tudi moral kakšno reči na račun tega, da je prejšnje vodstvo, prejšnji generalni direktor kršil pravila o dovoljenih blokih oglaševalskega časa in tudi o posrednem oglaševanju v času svetovnega nogometnega prvenstva. Toliko glede komercializacije in teh stvari, če se že o njih pogovarjamo in vidimo v tem zakonu najhujše zlo. Nihče ne trdi tega, da ni mogoče pridobivati prihodka tudi iz tržne dejavnosti, ampak tisto, kar ta zakon prinaša, pa je ločitev med obema, med tistim, kar je javna služba, in tistim, kar je tržna dejavnost, ter ustrezno in transparentno razdeljevanje pridobljenega denarja.

Kar pa zadeva različne oddaje na komercialnih televizijah, bi predlagala, da bi se o teh pogovarjali ob kakšni drugi priložnosti, zdaj govorimo o Zakonu o RTV Slovenija. Hvala.

PODPREDSNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Proceduralni predlog ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO: Hvala lepa. Kolegi!

Tole, kar smo sedaj poslušali, to najbrž ni razprava v imenu predlagateljev. Če ste že zapisali Odbor za kulturo kot predlagatelja točke, potem bi rad povedal, da je v tem odboru približno 40% opozicijskih poslancev in 60% koalicijskih poslancev. Ta razprava, ki si jo je dovolila predsednica odbora, pa je v celoti stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov in ne stališče odbora. In bi lepo prosil, da takrat, kadar predsednik odbora govori v imenu odbora, razpravlja o vsebini, ki je bila na odboru pri obravnavi tega odloka. Ugotavljam, zato ker sem na tej seji bil, da kolegica, predsednica odbora, gospa Potrata, ni razpravljala o vsebini razprave, ki je bila napovedana na odboru. O tem obstaja zapisnik, obstaja magnetogram. In predlagam, da v bodoče vsi tisti, ki na tak umeten način posiljeno nastopajo kot predlagatelji pri točkah, ki jih niso zahtevali, upoštevajo tudi tako strukturo razpravljavcev in tudi tako strukturo delovnega telesa, ki je obravnavalo to točko. To, kar se je pa zdaj zgodilo, je pa eklatantna kršitev poslovnika, zloraba zaupanja in še marsikaj bi lahko našteali. In na tak način najbrž v tem Državnem zboru ni mogoče obravnavati točke dnevnega reda, ki je sedaj pred nami. Tu bi moral predsednik Državnega zbora in tudi ostali, ki načrtujete seje Državnega zbora, te zadeve v naprej bolj premisliti. Odbor ni predlagatelj zahteve za razpis zakonodajnega referendum, EPA 1067, ampak odbor je predlagatelj odloka o tem, EPA 1369. In te točke danes ni na dnevnem redu. In gospa Potrata govori pri EPA 1067, ki je na dnevnem redu, in ne pri EPA 1369, pri kateri je predlagatelj. To ste nam poslali sicer po hišnem DHL, ta odlok, po hitri pošti vendar preberite dobro, kdo je zahteval točko in kdo je pripravil nek sprejemen dopis. In gospa Potrata, ki je predlagateljica spremnega dopisa je predstavnik predlagateljev. Jaz mislim, da so takšne stvari, ki se dogajajo v tem Državnem zboru nedopustne in to je popolna zloraba parlamentarnega postopka in služi samo temu, da se je koalicija priborila dodatnih petintrideset minut časa za razpravo in to ste vzeli tistim, ki so pa predlagali to točko. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Gospod Tanko te pripombe ste dali že v začetku seje in gospod predsednik, gospod Gantar vam je proceduro pojasnil. Vi naprej dobro veste, da je predlagatelj in skupina, ki je zahtevala razpis referendum sestavljena iz poslank in poslancev SDS, SLS in Andreja Magajne in temu nihče ne ugovarja. Vendar je bil sklic pripravljen v času, ko še ni bil opravljen tudi sklic seje odbora, da bi ugotovili tudi kdo je predlagatelj odloka. Zaradi tega je kasneje sklic seje odbora bil, predlagatelj odloka je bil odbor, temu tudi vi niste ugovarjali in zdaj lahko samo komentiram, da je, ker sem tudi sam bil na seji odbora, mag. Majda Potrata, ne vem časovno,

ampak po vsebini več kot polovico, razlagala natančno proceduro, kako so se odločitve na Odboru za šolstvo in šport sprejemale. V drugem delu je pa govorila o vsebini zakona in v temu delu z vami soglašam, da bi bilo bolje, da bi ta del izpustili. Hvala lepa.

Besedo ima gospod Lojze Posedel, ga ni? Besedo ima gospod Samo Bevk.

SAMO BEVK: Hvala za besedo gospod predsednik oziroma podpredsednik.

O Zakonu o RTV bi seveda lahko marsikaj povedal vendar to naj ne bi bila tema današnje seje. Z odlokom pa se strinjam, torej na referendumu 12. decembra bom glasoval za in tako pripomogel k uveljavitvi Zakona o RTV Slovenija, ki smo ga v Državnem zboru sprejeli 20. oktobra. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Anton Anderlič. Ne bo razpravljaj. Besedo ima gospa Cvetka Zalokar Oražem.

CVETKA ZALOKAR ORAŽEM: Hvala lepa za besedo.

Spoštovani kolegi in kolegice, večkrat smo v razpravah o Zakonu o RTV, pa tudi o gradivu oziroma o zahtevi za razpis referendum pod točko štiri lahko prebrali pomisleke predlagateljev tudi v povezavi, kot pravijo s širokim naborom vsebin, programov in storitev ter kakovostno in raznoliko ponudbo pripadnikom narodnih skupnosti republik nekdanje Jugoslavije, ki so navedeni tudi v zakonu. Jaz ne vem zakaj je bilo predlagateljem to treba napisati ampak očitno je to ena od točk, ki menijo, da je v temu zakonu sporna.

Sama menim prav nasprotno, jaz moram reči, da sem kot poslanka ponosna, da smo v ta zakon napisali to in da bomo zagotavljali tudi takšne vsebine v javni radioteleviziji kajti prav o tem je njeno poslanstvo. Zdi se mi, da je problematiziranje te zadeve enostavno neka popolnoma nerazumljiva teza kajti te narodnosti, hočemo ali nočemo tega slišati in razumeti, predstavljajo 10 % prebivalcev Slovenije in mislim, da so se v novem zgodovinskem kontekstu naše države znašli v položaju manjšine in je prav, da jim Javna televizija v Sloveniji redno namenja programsko pozornost in omogoča afirmacijo njihovih jezikov in njihove kulture. Mislim da s tem kažemo neko širino, neki civilizacijski napredek in jaz sem na to rešitev ponosna. Bi pa rada še nekaj argumentov navedla, ki so vodili k temu. Ne nazadnje so nas opozarjale številne nevladne organizacije in tudi Svet Evrope na to, da to področje nimamo ustrezno rešeno. Recimo, Odbor Sveta Evrope za nadzor nad uresničevanjem konvencije za varstvo manjšin nas je 25. maja 2005 opozoril, da so te vsebine zanemarjene in da je prisotnost na javni televiziji v tem smislu tudi za te skupine nujna.

Priporočajo slovenski vladi, da naredi dodatne napore, da podpre njihove kulturne dejavnosti in dostopnost in prisotnost v mediju. Prav tako je bilo teh opozoril veliko. Gre za vprašanje tudi vloge javne radiotelevizije pri uveljavljanju kulturne raznolikosti. Veliko besed v zadnjem času je o "multi kulti" moderni besedi v Evropi in številne evropske javne televizije so to začele uvajati že v 60 letih. V Nemčiji so imeli takšne oddaje, v Belgiji, Švici, Veliki Britaniji, oddaje za priseljence in za manjšine. In pravzaprav vse javne televizije v Evropi to počnejo, zato se mi zdi prav, da ta poudarek damo tudi v zakon in da to počnemo tudi na slovenski javni televiziji. Če javna radiotelevizija ne vključuje raznolikih narodnih in etičnih skupnosti v programe in v sistem delovanja, ne glede na njihovo prisotnost, kulturne potrebe in komunikacijske pravice in se ne odziva na njihove potrebe za vključenost s tem javna radiotelevizija in posredno tudi država, ki to javno radiotelevizijo regulira, izvaja politiko izključevanja, onemogoča izražanje kulturnih potencialov izključenih skupnosti preko edinega nacionalnega javnega medija in ustvarja podlago za družbene napetosti. Spet eno od vprašanj, kdo si želi napetosti v tej družbi, kdo želi, da ne dajemo prostora enakovredno, enakopravno tudi tem skupinam. Medijska zakonodaja in regulatorji v evropskih državah so skrb za upoštevanje kulturne raznolikosti tradicionalno uveljavljali prav preko javnih radiotelevizij. Zakaj vključevanje ravno teh skupnosti in ne nazadnje zakaj omemba nekdanje Jugoslavije, zakaj to naštevane? Zdi se mi, da pripadniki narodnih skupnosti republik nekdanje Jugoslavije v Sloveniji predstavljajo po številu in po bogastvu kulturnega potenciala, tudi zaradi zgodovinskega konteksta pomemben del slovenske države. Tega se v tem cenjenem zboru v resnici ne bi smeli sramovati. Ne nazadnje, dobro je, da imajo organizirana številna kulturna društva, da skušajo izraziti svoje jezikovne in kulturne potenciale in tudi svoje interese. Ne nazadnje naj vas opozorim kolegi tudi na dokument iz časa osamosvajanja Slovenije. Dokument, ki nosi naslov Izjava o dobrih namenih iz leta 1990, kjer smo eksplicitno zapisali v ta dokument, da bo Slovenija zagotavljala vsem pripadnikom drugih narodov in narodnosti pravico do vsestranskega kulturnega in jezikovnega razvoja. Vsem s stalnim bivališčem v Sloveniji pa, da lahko pridobijo državljanstvo Slovenije, če to želijo. Skratka, to smo si zapisali tudi v naš temeljni, ali enega od naših temeljnih dokumentov osamosvojitve. In jaz sem vesela, da smo zmogli toliko odprtosti, širine in multikulturalnosti, da smo to zapisali tudi v Zakon o javni radioteleviziji.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Jože Tanko.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo.

Najprej moram ponovno ugotoviti, da so pravice predlagatelja v tem postopku kršene. Namreč 27. oktobra je bila objavljena naša zahteva v Poročevalcu, zahteva za razpis zakonodajnega referendumu. Vi ste s točno istim naslovom, z isto EPA, sklicali to sejo Državnega zbora.

Šele danes, se pravi 2. novembra, smo sprejeli predlog akta, to piše tudi v tej napovedi, in kljub temu, da je ta predlog akta prišel šele danes, ste kot predlagatelj za našo zahtevo določili predsednico odbora in ne tistih, ki smo zahtevo podpisali. To moram povedati, ker se mi zdi, da je to skrajno neodgovorno. In da je stvar še nekako bolj komplicirana, ta, ki nastopa v imenu predlagatelja, govori o vseh drugih stvareh, predvsem o svojih političnih stališčih in komentarjih do vsebin zakona, ne pa o tistem, kar smo predlagatelji v svoji zahtevi zapisali.

Druga stvar, ki jo moram komentirati, so te razprave o naročnini. Po prejšnjem zakonu, po veljavnem zakonu, ni podlage za spremembo naročnine in se naročnina štiri leta ni spreminjala, kljub temu, da so v tem času plače zrasle za najmanj 25 %. Če nekdo ugotovi, da se naročnina ni znižala, mislim, da je to kar problem, ker v tem času ne samo da so se povečale plače, bilo je tudi nekaj inflacije in relativni delež v strošku gospodinjstva se je bistveno znižal. Relativni delež naročnine v gospodinskem delu je v tem obdobju bistveno padel. Vse do lani, ko je ministrica predlagala, da se z Zakonom o izvrševanju proračuna naročnino na nezakonit način spremeni. Na nezakonit način spremeni, zato ker Javni zavod Radiotelevizija Slovenija ni javni proračunski uporabnik. In to je bilo opozorjeno tudi v postopku obravnave ZIPRO, vendar je koalicija to zadevo mrtvo hladno povozila.

Rad bi pa bi se v tej svoji razpravi dotaknil tudi tega, kar je ministrica tako vehementno poudarjala, kolikšen je delež civilne družbe v njenih novih organih, ki jih predlaga zakon. Rad bi opozoril, da smo letos na predlog vlade oziroma lani, 25. septembra, na predlog vlade sprejeli Nacionalni svet za kulturo, ki je bil potrjen v Državnem zboru. In ta Nacionalni svet za kulturo, ki je šel skozi vso politično proceduro, tako vladno kot državnozborsko, zagotovo ni civilna družba. Tu je narejena politična selekcija v naboru tistih potencialnih kadrov, ki naj bi v tem posvetovalnem organu sodelovali, niste izbrali. In ta Nacionalni svet za kulturo, ki je šel v vladno politično proceduro in državnozborsko proceduro, ni predstavnik civilne družbe. Ni civilna družba, to je politično imenovana ustanova v tej državi.

Drugi predlagatelj, ki nastopa v imenu civilne družbe, je tako imenovano Združenje društvenih organizacij Slovenije. Najprej bi rad tu povedal, da ministrica ni natančno povedala, koliko je teh članov v tem združenju. Ni jih 18 ali 20, ampak jih je 15, tako piše v tem izpisku, ki ga imam pred sabo. In bi bilo dobro, gospa ministrica, če ste že to združenje predlagali kot

neko elito civilne družbe, da bi vsaj vedeli, koga ste predlagali in koliko teh ljudi predstavljajo ter kateri so ti.

Že prej sem v razpravi opozoril, da je eden izmed članov tega združenja Olimpijski komite Združenja športnih zvez, ki ga vodi dr. Janez Kocijančič. Rad bi vas opozoril, da med temi 15 nastopa tudi Potapljaška zveza Slovenije, predsednik dr. Mitja Slavinec. Enako je predlagatelj oziroma član tega združenja Zavod za tehnično kulturo, predsednik dr. Mitja Slavinec. Civilna družba. Enako nastopa, recimo, kot član tega združenja Zveza za avtošport Slovenije, AŠ 2005, predsednik Anton Anderlič. Pa recimo član tega združenja je Zveza društev upokojencev, predsednica Kožuh Novakova, bivša poslanka Socialnih demokratov. Pa recimo Turistično zvezo predstavlja v tem združenju najbrž predsednik Dominik Černjak, tudi bivši politik, predsednik stranke mladih, pa član tega združenja je recimo Zveza prijateljev mladine Slovenije, predsednik mag. Franc Kočevar, to je bivši direktor kliničnega centra in pa svetovalec v kabinetu predsednika republike. Tudi civilna družba. Tako poceni gospa ministrica zavajati javnost, da je ta predlagatelj, ki ste ga napisali, ki predlaga sedanji programski svet, to je zdaj novi svet, da so to zveze, ki predstavljajo civilno družbo, je najbrž težko reči, če so na čelu vseh teh inštitucij profilirani politiki. Gospod Anderlič je še aktivni politik, poslanec Državnega zbora in vi ste napisali, da je to delež civilne družbe. Ti politiki, ki so na čelu teh združenj, bodo nadomestili 16 tistih, ki so bili zbrani iz nabora predlagateljev, gledalk in gledalcev, poslušalk in poslušalcev. Kako morejo biti potem tile iz Nacionalnega sveta za kulturo in iz Zveze društvenih organizacij Slovenije, predstavniki civilne družbe, če so šli vso politično proceduro ali pa so politiki na čelu teh inštitucij, teh organizacij, teh zvez. Tako poceni gospa ministrica pa nas ne boste okrog prinesli pa čeprav govorite samo resnico po vaših besedah. Zelo malo je te resnice v tem, kar ste predlagali in tu se kaže na kakšen prefrigan način poskušate preko tako imenovane civilne družbe narediti neki apolitičen program, neki apolitičen svet, ki bo vodil in upravljal z zavodom. To je katastrofa, kar ste pripravili in tu prodajate kot neki vrhunski projekt civilne družbe, apolitičen, večkrat ste to dejali, daleč od tega in to je popoln ponaredek tistega, kar naj bi bilo apolitično. To je montaža ozadij, ki bodo upravljali s svetom Zavoda RTV preko tako imenovane civilne družbe. Mitja Slavinec, Anton Anderlič, Kožuh Novakova, Kocijančič, Hočevar in še nekateri drugi bodo upravljali v svetu in predlagali v svet RTV predstavnika civilne družbe. To je tehnologija, ki jo uporabljate in na to smo zdaj že večkrat opozorili in mislim, da je prav, da že zaradi takih razlogov, takih ponaredkov ali pa zadev se ta zakon zavrne na tak ali drugačen način. Referendum je pač zadnja možnost, da se ta zakon ustavi.

Tu je ena izmed zadev, razpravljavk govorila, da se ne moremo deliti na leve in desne. Ne more se, ker so samo levi. Samo levi so. Gospod Anderlič, gospod Kocijančič, gospod Mitja Slavinec, Kožuh Novakova, to niso levi in desni, ampak so samo levi in vi to levo politiko pod krinko civilne družbe vpeljete v svet Zavoda javne Radiotelevizije. To je podlo kar ste storili in gospa ministrica pravi, da je 60% novega organa sestavljeno iz civilne družbe. Kakšnih 60? Niti 1% ni tega.

Zanima me, če slučajno ta referendum ne bo uspel, ali bosta kolega poslanca Rožej in pa Kek, še vedno imela svojo točko na RTV? Prav zanima me. Do sedaj sta imela točko na RTV, eden skrito kamero, eden v neki drugi zgodi nastopa ali pa oba skupaj in to pomeni eklatantno zlorabo politika, ko preko neke zabavne oddaje utrjuje svoj imidž v javnosti. Zanima me, lahko se posmihate, lahko kar koli delati, ampak najbrž je to zloraba kamere v politične namene. .../oglašanje iz dvorane./... saj bolje, da ne, ker te ne pustijo, da ne bi še kaj povedal drugega. In tako naprej. Skratka, kako lahko mi na tak način urejamo te zadeve? Nemogoče. Ko je nekaterim dovoljeno vse, niti nihče nič ne opozori, če opozoriš se posmehujejo, teh je pa z druge strani kar veliko in so nesramne, to moram tudi ugotoviti, zlorab tudi in tako naprej. In vam ne gre popolnoma za nič drugega, gospa ministrica, kot da boste s tem zakonom uzakonili "agitprop" na eni strani in pranje naročnine na drugi strani. Popolnoma nobene druge intence ta zakon nima ne glede na to, da ste napisali zelo komplicirane postopke za imenovanje oseb, ki naj bi zasedali v tem zavodu. Govorite o odgovornosti. Ali mi lahko kdo našteje primere, ko se je po Zakonu o gospodarskih družbah kateregakoli neodgovornega direktorja ali nadzornika obsodilo pravnomočno? Nekateri imate zelo dolg staž v Državnem zboru. Kakšna odgovornost? Čisto vsi, ki se jim je karkoli poskušalo dokazati so se speljali iz teh postopkov ven. Anderličev kolega Zidar recimo, pa še ostali in tako naprej. Vsi bodo izšli iz tega ven. In govorite o neki odgovornosti, gospa ministrica, je popolnoma brezpredmetno, to nima nobene realne podlage v nobenih dejanjih te koalicije, v nobenih. Še vsakega, ki je deloval neodgovorno, pa imate v svojih vrstah dobre primerke, tudi v sedanji vladni garnituri med ministri, še nikogar niste sankcionirali, še nikogar, ampak sankcionirali ste tistega, ki je morda na kakšen problem opozoril. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Bojan Kontič.
Prosim.

BOJAN KONTIČ: Hvala lepa, gospod predsednik.

To kako krčevito gospod Tanko brani sedanjo ureditev kar kliče po spremembah samo po sebi.

Glede odloka o referendumu, če bi razpravljali tako kot smo razpravljali pred petimi leti, bi bili že davno končali, ker ni bila dovoljena tako široka razprava kot jo vodimo danes. Toliko o demokratičnosti današnje razprave, danes smo govorili o vsem, o referendumu, o programih, še najmanj na srečo o TV sprejemnikih, pa analognem in digitalnem signalu, ker tudi to bo težava pred katero se bomo slej ko prej znašli.

Zakonsko določene zadeve so izpolnjene in referendum je dejstvo, odlok je treba sprejeti in kot vidim bodo moje kolegice in kolegi morali pomagati predlagateljem, da bo ta odlok sprejet glede na zasedbo predlagateljske ekipe pri tem referendumu.

Kot smo v uvodu povedali referendumu ne bomo nasprotovali, ker izpolnjuje zakonske pogoje. Je pa zanimivo, ker se je treba vprašati kaj je cilj referenduma in verjetno predlagatelji imajo za cilj to, da zakon ne stopi v veljavo oziroma da volivke in volivci ocenijo, da zakon ni dober. In kot sem dejal zahtevek izpolnjuje pogoje, referendum razpišemo, no in potem se zgodi to kar se je zgodilo, ne zdaj, referendum bi razpisali, ampak na cvetno nedeljo naslednjega leta. In to je domislica predlagatelja oziroma tistih, ki zahtevajo referendum. Potem pa se vse skupaj spreobrne v to, da tisti, ki temu oporekamo, žalimo krščanski praznik cvetno nedeljo. Pa ni zraslo na našem zelniku, ampak je ideja zrasla nekje drugje. Ampak seveda se takoj zastavi vprašanje zakaj šele aprila naslednje leto, zakaj ne zdaj 12. decembra? Zato, ker ste vi v bistvu svoj namen dosegli, zakon vsaj do takrat ne bo stopil v veljavo in datum vam ustreza tudi zato, v aprilu, ker niste povsem prepričani, da bodo ljudje nasledili vaši propagandi. In kaj če bo referendum 12. decembra in bo zakon potrjen? Potem bo veljal s 1. januarjem in ne šele sredi naslednjega leta. Seveda je namero moč zaznati, in kot takšno smo jo tudi zaznali.

Govorili smo tudi o naročnini ali kakorkoli jo imenujemo. Večina v Sloveniji ima operaterje, ki nam ponujajo 100 in več programov, in položnice plačujemo. Zakaj? Zato, ker nam usluga, ki nam jo nudijo ustreza in smo pripravljeni za to storitev tudi plačati. RTV naročnino ali kakorkoli ji rečemo plačujemo zato, ker je pač zakonjena, ne zato, ker bi z veseljem opazovali kvaliteto na tej javni radioteleviziji. In seveda se zastavlja vprašanje ali smo z obstoječim stanjem zadovoljni. V uvodu sem v imenu poslanske skupine govoril o napisu "znova" na TV ekranu, in naj vam povem svojo izkušnjo, ki sem jo imel v tujini, ko so mi povedali, da spremljajo dogajanje v Sloveniji s pomočjo naše televizije. In ko sem povprašal katera je ta televizija, so mi rekli televizija znova. In nekaj časa sem potreboval, da sem ugotovil katera televizija je to. To je naša javna

radiotelevizija, ki ima zelo pogosto napis "znova" v vogalu ekrana, pa to ni televizija, ampak pomeni, da večkrat zaporedoma ponavljajo zgodbe. To je to. In to govori tudi o kvaliteti. In če smo s kvaliteto te ponudbe zadovoljni, potem ni razloga, da menjamo sedanjo ureditev. Jaz pa mislim, da nismo zadovoljni in da večina ni zadovoljna s tem, kar lahko spremljamo na naši javni radioteleviziji, in da bomo spremembe zakona zaradi tega tudi podprli, ker prinašajo spremembe obstoječega stanja. In glasovali bomo 12. 12. zato, ker v tem primeru lahko zakon stopi v veljavo že 1. 1. 2011 in ne tako, kot želite vi, nekje sredi leta, če se že zgodi, da referenduma ne boste dobili. Torej, 12. 12. bomo odločali o spremembah na Televiziji Slovenija in tudi Radiu Slovenija.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želi besedo še predstavnica Vlade ministrica Majda Širca?

Prosim.

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR: Spoštovane poslanke in poslanci.

Odločitev za to da se ta referendum zgodi v decembru, torej predlaganem datumu 12. podpiramo tudi sami, zaradi tega, ker je v velikem interesu, da začne zakon veljati takrat, ko je napisano kdaj začne veljati – 1. 1. 2011, vezan je na računovodske standarde in na vso delitev, ki opredeljuje nov način poslovanja, nov pregleden, transparenten in dober način poslovanja. To je pomembno. Sicer, če bi se to v nadaljevanju in kasneje zgodilo, bi se pravzaprav udejanjila vaša pritlehna ali kakorkoli pač že definirana želja, da bi na Radioteleviziji Slovenija ne postalo nič drugače, da bi ostalo tako, kot je Grims pred leti začel, leta 2005, kot je bilo takrat zagotovljeno in na kakršen način je bilo kasneje tudi ugotovljeno, da ni dobro, zaradi tega, ker se je zgodilo preveč težav, zaradi tega, ker je zakon resda veliko obljubljal, malo dal. Še več tisto, kar je nekoč bilo tam se je s prakso teh zadnjih let marsikje odvzelo, doseženo zgubilo. Danes, mimogrede, ko smo lahko govorili 7 ur, skupaj 7 ur in 5 minut, za razliko od leta 2005, ko smo imeli, tudi sama ko sem bila opozicijska poslanka in nekateri med vami, ko smo imeli na razpolago 30 minut časa. Takrat je vodil Državni zbor predsednik Cukjati, takrat ste dajali za razpravo trideset minut, ampak koristno je. Koristno je imeti tudi sedem ur zaradi tega, ker v sedmih urah se vidi, da se kakšni nepravilni prisluhi ali nesporazumi, nevednosti, vednosti, prevelike vednosti, preslišane vrednosti in tako naprej smiselno soočajo. In v nadaljevanju, verjamem, da se še bodo. Tako recimo je bilo izrečeno mnogo polresnic, prikrojenih dejstev. Recimo to, da zdajšnji zakon, gospod Grims mi bo danes, ki na žalost ni mogel, ni smel ali ni želel govoriti vendarle potrdil, da se lahko spreminja v zakonu, ki zdaj velja, višina RTV prispevka. Ali ne, gospod Grims, se. Samo zato

se mora odločiti vodstvo RTV in predlagati to vladi. Prejšnje neodgovorno vodstvo se ni pravočasno zganilo, da bi doseglo ta premik v proračunu, lastnem, kajti zmanjkalo je denarja za plače potem, ko se je uvedel tako imenovani reformni sistem gospoda Viranta in je prinesel spremembe tudi na RTV Slovenija kar se tiče plačnega sistema. Mislim, da so se plače spremenile za 16 % v korist zaposlenim, se pravi dvignile. In zato je zmanjkalo denarja. Mi smo tudi z Zakonom o izvajanju proračuna rešili to situacijo, da se ni dobesedno in flagrantno pripeljal ta denar skozi druge postavke, ki so šle na račun narodnih skupnosti.

Jaz ne bom seveda sedaj v okviru omejenega časa več postavljala vprašaj ali je gospod Jančar politik ali je gospod Zupanič politik ali je filmar, ali je gospod Jančar ugleda poln pisec ali je politik ali ima pravico, da kaj misli in kaj reče ali ne? Ali ima Meta Hočevar kot priznana režiserka, scenaristka in dramatičarka pravico, da sploh je ali ne ali je kar političarka in ne sme nič biti in misliti, ker so predstavniki Nacionalnega sveta za kulturo nekaj kar bi bilo, kako bi rekli, govedorejsko poslovno združenje, ki se je recimo lahko opredeljevalo o Zakonu o RTV leta 2005. Ali še več, društvo ljubiteljev cikastega in lisastega goveda se je tudi lahko opredeljevalo takrat. In društva, ki so združena znotraj ZDOS in združujejo petnajst tisoč članov, ali jim kdo oporeka, da ne smejo biti, da ne smejo misliti, da so politiki? Ali kdo potem v tej državi še sploh sme biti ali sploh potem ima še kdo pravico kaj reči? Ali naj ukinemo še tega državnega zbora pa recimo gremo vsi v aprilu odločati o, koliko je bilo danes rečeno, še petnajstih zakonih, ki nas čakajo do aprila? Mislim, smo za to, da racionalno postavljamo meje te družbe, da jo postavljamo na realna tla, da si zaupamo, da ne smešimo vse kar misli in kar ima pravico in dolžnost tudi, da zastopa določene interese. In društva, civilna družba jih ima in je pomemben faktor zato smo ji odprli vrata, zato smo ji prisluhnili.

Zato smo, verjemite, vrteli številne oblike, možne načine, kdo so tisti, ki lahko prezentirajo civilno družbo. Da ne bodo doživeli že spet tistih tako imenovanih obsodb za tako imenovane civilne družbe za katere se seveda nekje nekaj zmeraj skriva. Ampak ne smemo tako živeti, če bomo tako živeli ne bomo prišli korak dlje, bomo samo videli zarote, podstavljene mine povsod in ta družba bo, verjemite mi obstala.

Skratka, nismo želeli ohraniti rešitve kakršne so bile, za katere je bilo danes tudi z moje strani večkrat povedano, da potrebujejo spremembe, da čas gre naprej, da prinaša spremembe tudi znotraj tehnologije, ki je pomemben faktor in da je treba zagotoviti avtonomijo, samostojnost in kvaliteten program.

PREDSEDNIK DR. PAVLE GANTAR: Hvala lepa.

Želi besedo še predlagateljica odloka, predsednica Odbora za kulturo, šolstvo, šport in mladino, mag. Majda Potrata, želite besedo? Prosim.

MAG. MAJDA POTRATA: Pred vami je predlog amandmaja in predlog odloka. Glede na to kar je bilo do zdaj povedano mislim, da se boste zlahka odločili kakšna bo vaša volja. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Zaključujem razpravo o odloku. Prehajamo na razpravo o vloženi dveh amandmajih. Najprej dajem v razpravo amandma k tretjemu razdelku. Želi kdo razpravljati o tem amandmaju? Ne želi. Zato prehajamo na odločanje. Opozarjam vas, da se ta amandma sprejema z običajno večino. Prosim proceduralno gospod Tanko.

JOŽE TANKO: Hvala lepa.

Predlagam petnajstminutni odmor pred odločanjem v imenu poslanske skupine.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Ja, bomo to izpeljali. Želi kdo obrazložiti glas k amandmaju k tretjemu razdelku? Ne želi. Zato zaključujem obrazložitev glasu in odrejam petnajst minut odmora. Nadaljevali bomo ob 21.45. Hvala lepa.

(Seja je bila prekinjena ob 21.27 in se je nadaljevala ob 21.44.)

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Kologice in kolegi, poslanke in poslanci! Nadaljujemo prekinjeno sejo in točko.

Želi besedo vodja poslanske skupine, gospod Tanko? (Ne želi.)

Prehajamo na odločanje o amandmaju k 3. razdelku.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 61 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 34.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 34.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na razpravo o vloženi amandmaju k 4. razdelku. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne želi, zato razpravo zaključujem.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k 4. razdelku. Preden preidemo na glasovanje o tem amandmaju, ugotavljam, da se z navedenim amandmajem predlaga glasovanje o razpisu referendumu v roku, daljšem kot 45 dni od dneva razpisa referendumu. Zato bo Državni zbor na podlagi prvega odstavka 33. člena Zakona o referendumu in ljudski iniciativi o tem amandmaju glasoval z dvotretjinsko večino navzočih poslancev. Če bo amandma sprejet, bo zbor z enako večino glasoval tudi o predlogu odloka v celoti.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 61 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 31.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 31.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Končali smo z glasovanjem o obeh amandmajih.

Prehajamo na odločanje o predlogu odloka v celoti.

Na podlagi petega odstavka 140. člena Poslovnika Državnega zbora vas obveščam, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil predlog odloka neuskkljen.

Proceduralno, prosim, gospod Tanko.

JOŽE TANKO: Hvala lepa.

Spoštovani predsednik, predlagam, da glasovanje o odloku prestavimo na kasnejši termin, na čas, ko bo znan zaključek postopka glede Zakona o malem delu. Menim, da lahko ta postopek hitro končamo, zato ker veto lahko obravnavamo tudi na izredni seji Državnega zbora in v tem primeru bi potem po zaključku ponovne obravnave zakona v Državnem zboru lahko odločili tudi o drugačni vsebini odloka. Tudi Zakonodajno-pravna služba je v svojem mnenju zapisala, da z odložitvijo odločitve glede uveljavitve Zakona o Radioteleviziji ne bi nastale nobene protustavne posledice. In zaradi varčevanja predlagamo, da počakamo izhod postopka pri Zakonu o malem delu in potem opravimo eventualno referendumsko odločanje o obeh zakonih na istem referenduskem dnevu. Skratka, proceduralno predlagam, da sejo prekinemo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Tega predloga seveda ne morem upoštevati. Po Zakonu o referendumu in ljudski iniciativi mora Državni zbor razpisati referendum z odlokom v 7 dneh od vložitve zahteve. Če tega ne storimo danes, ko je zadnji dan, ta rok pade in seveda referendum ne bi bil razpisan. V tem primeru bi predlagatelj zahteve za razpis referenduma seveda lahko uveljavljali neuveljavljanje njihove ustavne pravice celo na Ustavnem sodišču. Zato prehajamo na odločanje. Obrazložitev glasu? V imenu poslanske skupine? V svojem imenu? Želi katera od poslanskih skupin obrazložiti svoj glas? Ne želi. V svojem imenu Anton Anderlič, prosim.

ANTON ANDERLIČ: Glede na to, da ni mogoče glasovati drugače kot potrditi ta odlok, kajti pravni red tako veleva, ne glede na to, da je v teh sedmih urah bilo slišano marsikaj kar ne sodi k pospremitvi te zahteve pred volivce in volivke, dejstvo pa je, da je treba povedati, da se končno vrača nazaj tudi vpliv civilne družbe in sreča je, da v preteklih šestih letih, minus zadnji dve, ni uspelo popolnoma uničiti organizacij civilne

družbe tako kot je uspelo obubožati Luko Koper, Interevropo, Hit in še podobnih gospodarskih družb in, da se bo na nacionalno televizijo in radio lahko vrnilo tudi kaj vsebin, ki sodijo v podporo civilni družbi in organizacijam civilne družbe, predvsem pa vsebinam, ki zanimajo državljane in državljanke in jih zamenjšujejo na programih nacionalne televizije, predvsem kar se tiče športa in v tem delu je gotovo prav, da bo sedaj namesto nešteto krat ponavljanih oddaj Na zdravje in podobnih, tudi kakšna vsebina, naj si bo raznih košarkaških, nogometnih in še kakšnih drugih športnih vsebin, ki se bodo vrstile na nacionalno televizijo.

Ja res je, minister Zver in nekateri drugi so v tistih letih rekli, da nihče, ki v svojem prostem času prostovoljno podpira te družbene organizacije in kakor koli sodeluje pri organiziranju nekaterih vsebin civilne družbe, ne more biti tudi aktiven v politiki, ampak sreča je, da so tudi stvari, ki se lahko delijo na tisto, kar človek opravlja profesionalno in tisto, kar opravlja popoldan, ljubiteljsko in v interesu vseh. Zato bom pač ta... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Še obrazložitev glasu v svojem imenu. Želi še kdo? Prosim za prijavo za obrazložitev glasu v svojem imenu. Obrazložitev glasu v svojem imenu Bogdan Barovič. Prosim.

BOGDAN BAROVIČ: Hvala lepa.

Odlok bom podprl. Ob tem pa izražam seveda začudenje, da je danes v skoraj sedmih urah bilo govora samo o televiziji, kot, da je to posvečen medij in ni prav, ker je ta odlok vezan tudi na radio in nacionalni radio, prvi, drugi in tretji program je vsaj po mojem osebnem prepričanju še edini medij, ki je zvest temu naslovu, temu imenu, da je javni nacionalni zavod. Radio. Ne samo televizija, ne se videti gospe in gospodje skozi ta zakon, zdaj bom pa več na televiziji, zdaj me bodo pa vsi videli, zdaj me bodo pa vsi slišali. Ne gre za to. Govorimo o javnem zavodu RTV, ki je tudi radio zraven. Radio je tisti medij, ki je do danes ostal zvest objektivnosti in novinarskim zvrstem. Že zaradi tega, za njihovo zaščito bom ta odlok absolutno podprl.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu v svojem imenu Franci Kek.

Prosim.

FRANCI KEK: Hvala za besedo.

Menim sicer, da je referendum nepotreben, vendar če že mora biti, naj bo čim prej, da stopi v veljavo zakon s 1. 1. K mojemu stališču me je pa, moram kar priznati, še najbolj nagovoril Jože Tanko, ki je v svoji razlagi, stvari sicer niso smešne, so precej resne, ampak...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Polemike gospod Kek, prosim brez polemik.

FRANCI KEK: ...gre za obrazložitev...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: ...Kek, prosim brez polemik.

FRANCI KEK: ...glejte, to pa da je skrita kamera eden izmed argumentov zakaj je proti...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Ni časa za polemike, gospod Kek.

FRANCI KEK: Sem samo hotel povedati: Dobro jutro, Jože Tanko, skrite kamere nimam že pet let.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Torej ste nekaj povedali o programskih vsebinah RTV Slovenija, kar je spodbudno.

Glasujemo. Glasovanje teče. Ugotavljamo, da nimamo kvoruma. Ponovili bomo glasovanje, ponavljamo glasovanje. Še enkrat glasujemo. Glasovanje teče.

Ja, torej prekinjam sejo za 10 minut.

Tretje glasovanje nadaljujemo ob 22.05.

Hvala lepa.

(Seja je bila prekinjena ob 21.54 in se je nadaljevala ob 22.05.)

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice in kolegi, poslanke in poslanci, nadaljujemo s prekinjeno sejo in s tretjim glasovanjem o predlogu odloka v celoti.

Glasujemo. Navzočih je 40 poslancev in poslank. Zbor ni sklepčen. Z nadaljevanjem te seje in glasovanjem bomo nadaljevali ob 23.30 uri. Prekinjam sejo do 23.30. Hvala lepa.

(Seja je bila prekinjena ob 22.06 in se je nadaljevala ob 23.30.)

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice in kolegi! Sejo bomo nadaljevali ob 23.35 uri.

(Seja je bila prekinjena ob 23.30 in se je nadaljevala ob 23.35.)

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice in kolegi.

Nadaljujemo s prekinjeno sejo, in sicer prehajamo na glasovanje.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 46 poslank in poslancev, za je glasovalo 36, proti 1.

(Za je glasovalo 36.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Zaključujem tudi 32. izredno sejo Državnega zbora in se vam zahvaljujem za udeležbo. Hvala.

Seja se je končala 2. novembra 2010 ob 23.37.

INDEKS GOVORNIKOV

A

ANDERLIČ, ANTON 54

B

BAROVIČ, BOGDAN 9, 15, 26, 54

BEVK, SAMO 49

G

GANTAR, DR. PAVEL 44

GERMIČ, LJUBO 16

GORENAK, DR. VINKO 34

H

HROVAT, ROBERT 39

I

IRGL, EVA 30

J

JELINČIČ PLEMENITI, ZMAGO 21

JERAJ, ALENKA 46

JEROVŠEK, JOŽEF 40

JURI, FRANCO 20, 21, 38

K

KEK, FRANCI 29, 54, 55

KLASINC, JANJA 27

KLAVORA, MAG. VASJA 14

KONTIČ, BOJAN 17, 51

KRES GVIDO 13, 46

KUMER, DUŠAN 35

L

LAVTIŽAR BEBLER, DARJA 45

LEVANIČ, DEJAN 41

M

MAGAJNA, ANDREJ 36

MAJHENIČ, SILVEN 33

P

POTOČNIK, ALOJZIJ 37

POTRATA, MAG. MAJDA 8, 19, 35, 43, 47, 53

PRESEČNIK, JAKOB 38

S

SAJOVIC, MAG. BORUT 26

Š

ŠIRCA RAVNIKAR, MAJDA 8, 23, 32, 37, 40, 52

T

TANKO, JOŽE 6, 7, 9, 48, 50, 53, 54

Z

ZALOKAR ORAŽEM, CVETKA 12, 49

ZORN, ALEKSANDER 28

Ž

ŽERJAV, MAG. RADOVAN..... 29